A MI NOTAINK

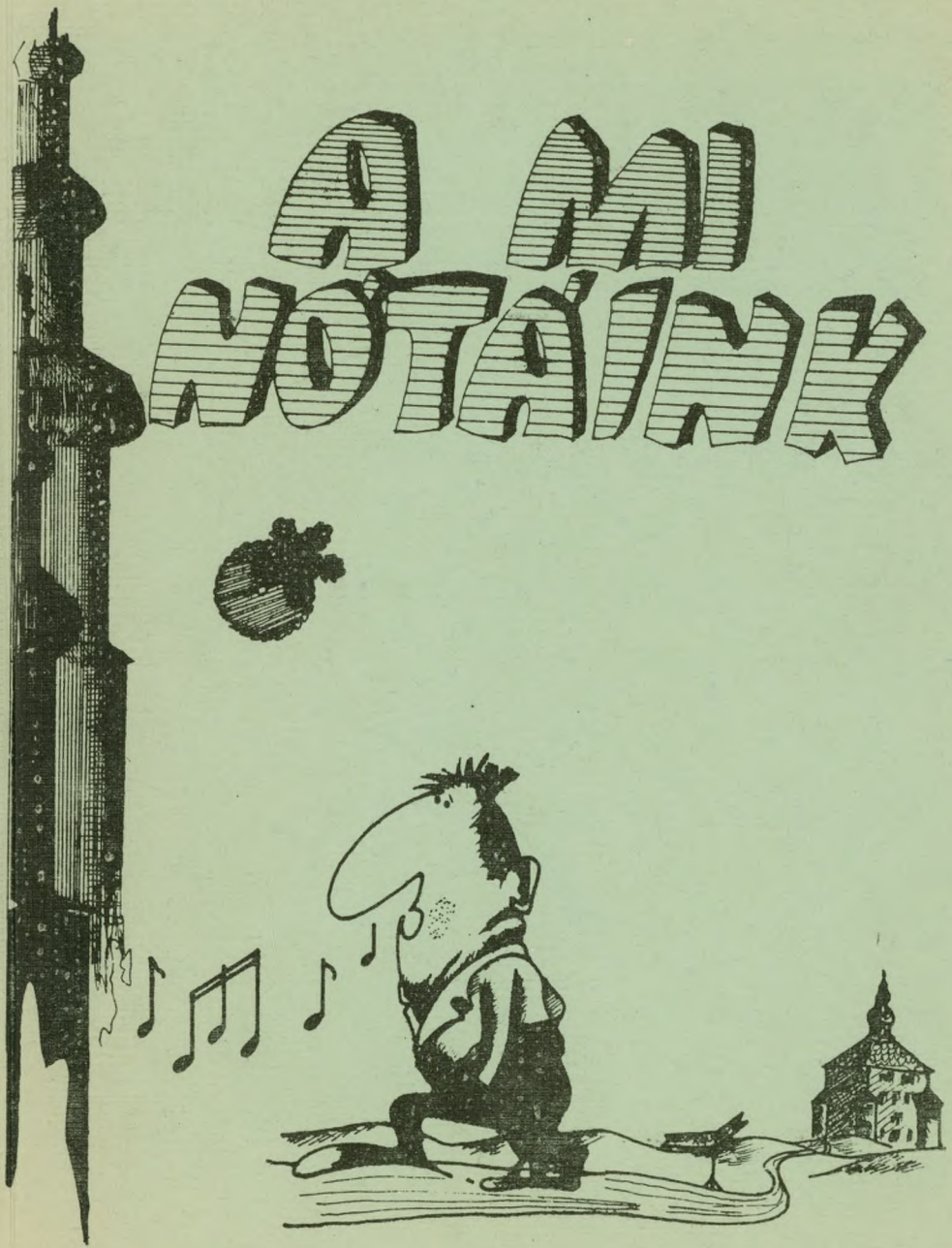

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

A MI NÓTÁINK

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2019

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖNYVTÁRA
231/2006.
II.
S.I.II.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖNYVTÁRA

sopron
1973

Szerkesztette:

Baráth Ferenc

Kiadásért felelős az EFE rektora
Megrendelve: 1986. II. 10. 200 pld
EFE-Jegyzetsokszorosító
Vezető: Dr. Rácz József
Kilencedik utánnyomás!

Most is hangosabban dobban a szivem, ha soproni diáknóta üti meg a fülem, érdeklődéssel kapom fel a fejem és fordulok a vidáman dalolók felé. Deres fejemet feledve ismét ifjunak érzem magamat és önfeledten dalolok velük én is.

Boldog vagyok mindig, amikor ilyen csoporttal összekerülök, mert tudom, hogy Sopron neveltjei ők is, tagjai annak a meghitt együttesnek, amit ezek a kedves vidám-szomoru dalok kovácsoltak megbonthatatlan egységgé, és büszke vagyok arra, hogy ennek a nagy családnak én is egy tagja vagyok. Bizonyos vagyok abban, hogy azoknak, akik e dalokat ismerik és éneklik, mindig szeretettel várt vendég vagyok, ahogy én is örömmel, testvérien ölelem őket keblemre.

Régen, nagyon régen születtek ezek a dalok Selmec barátságos lankáin, a bányákba indulók ajkain és az erdőt járók önfeledt örömeiből. Messze világot járók is hoztak néhányat magukkal, és éltek, virágoztak a vidám diákajkakon egyre szépülve, terebélyesedve. Születtek és éltek, mint a népdalok, csak szükebb körben, az erdészek, bányászok, kohászok vidám gyülekezetében.

Fél évszázaddal ezelőtt kényszerüségből Sopron falai közé költöztek ezek a dalok, és ugyanolyan vidáman, boldogan, egyre inkább magyarul zengtek tovább a diákok ajkain, mint azelőtt, az uj város ódon falai és lakói ugyanugy szerették a dalos ifjakat, mint a régi Selmec. És ma már senki sem gondolja Sopronban, hogy ezek a nóták nem emberemlékezet óta Sopronhoz tartozók, hiszen ezek a vidám soproni diákélet elválaszthatatlan, kedves tartozékai.

Daloljátok ezeket a nótákat ugyanolyan boldogan, vidáman, mint ahogyan ezt ennek a meghitt, családias közösségnek a tagjai mindig is tették. Énekeljetek jó kedvvel, felszabadultan, és tudjátok, hogy ez a mi közös nagy kincsünk, ami családiasan összetart bennünket. Tanitsátok meg dalolni a fiatalabbakat, hogy azok is ugyanugy tanithassák az utánuk következőket. Tanuljátok meg azokat örömmel, és soha el nem fogjátok többé felejteni, életetek végéig boldoggá tesz benneteket, ha ujra hallgathatjátok, dalolhatjátok.

Sopron, 1972.

Dr.Bezzegh László

MAGYAR ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866
ORSZ

Tartalomjegyzék

	old.
Bányász himnusz	7
Erdész himnusz	9
Kohász himnusz	11
Szőke deszkaszál	13
Vendégköszöntő	15
Ergo bibamus	17
Vivat Bacchus	19
Cimbora, rád köszöntöm	21
Szakestélyre	23
Dal az elnökhöz	25
Sza-sza-szakestélyt	27
Az utolsó ichtiosaurus	31
A pinzgaui svábok	33
Éjjel ha részegen...	35
Szép kis város Selmecbánya	39
Koccints! Selmecünk éljen	41
Szép városka Sopron	43
Ha Steingrubében óra volna	45
A pápa és a szultán	47
Krambambuli	49
Keresztelő nóta (Mi tündöklik ott fenn)	53
Keresztelő nóta (Hagyjátok csak)	57
Ha a diák uton van	59
Mit kezdjek én, szegény tatár	61
Lehullott a bükkfa erdő	63
Szép erdő közepén	65
Tisztelet a bányász szaknak	67
Szerencse fel, a tárna vár	69
Imhol a föld alá	71
Mélyen a föld ölén	73
Ha fekete bányászcsapat	75
Szép a bányász élet	77
Csak az ura a földnek	79
Bányász bucsuja	81
Gyászinduló	83
Már ujra szól a kisharang	85
Üdv az erdésznek	87
Boldogtalan az az anya	89
Erdők ölén	91
Mily merengőn cseng	93
Mily pompás az erdőn	95
Erdő, Erdő!	97
Téged óh, te szép erdő	99
Vadász vagyok	101
Mit keres a vadász	103
Rég láttalak már	105
Ujján e világnak	107
Ugy élek mint...	109

old.

Ember, ne légy büszke	111
Szeretjük a dalt	113
A pince mélyén	115
Hü cimborák együtt ülünk	117
A jó barna sört	119
Ah, szegény jó anyám, ha	121
Ez, ez, ez és ez	123
Butter Flórián	125
Dal Ádámról	127
Jó estét cimbora	129
N.N. a tóban	131
Korhely cimbora	133
N.N. pajtás	135
Ej, pajtás nyulj pohárhoz	137
Generál Poppenheimer	139
Amikor Noé....	141
Igyunk egyet	143
Szólt az Isten	145
Körének	147
Rotschild nóta	149
Minden kicsi kis faluban	151
A vendéglőből most jövök	153
Szakestély végére	155
Elázott holmit szállitott	157
Éltessük	159
Visszapillantás	161
Mindnyájan voltunk egyszer	163
Fiuk, ha majd...	165
A praeses dala	167
Ha a csontos kaszás	169
Adná az ég!	171
Jaj, be fáj elmenni	173
Szép az ifjuság	175
Valétáns nóta	177
Gaudeamus	179
Ballag már a vén diák	183

BÁNYÁSZ HIMNUSZ

ünnepélyesen

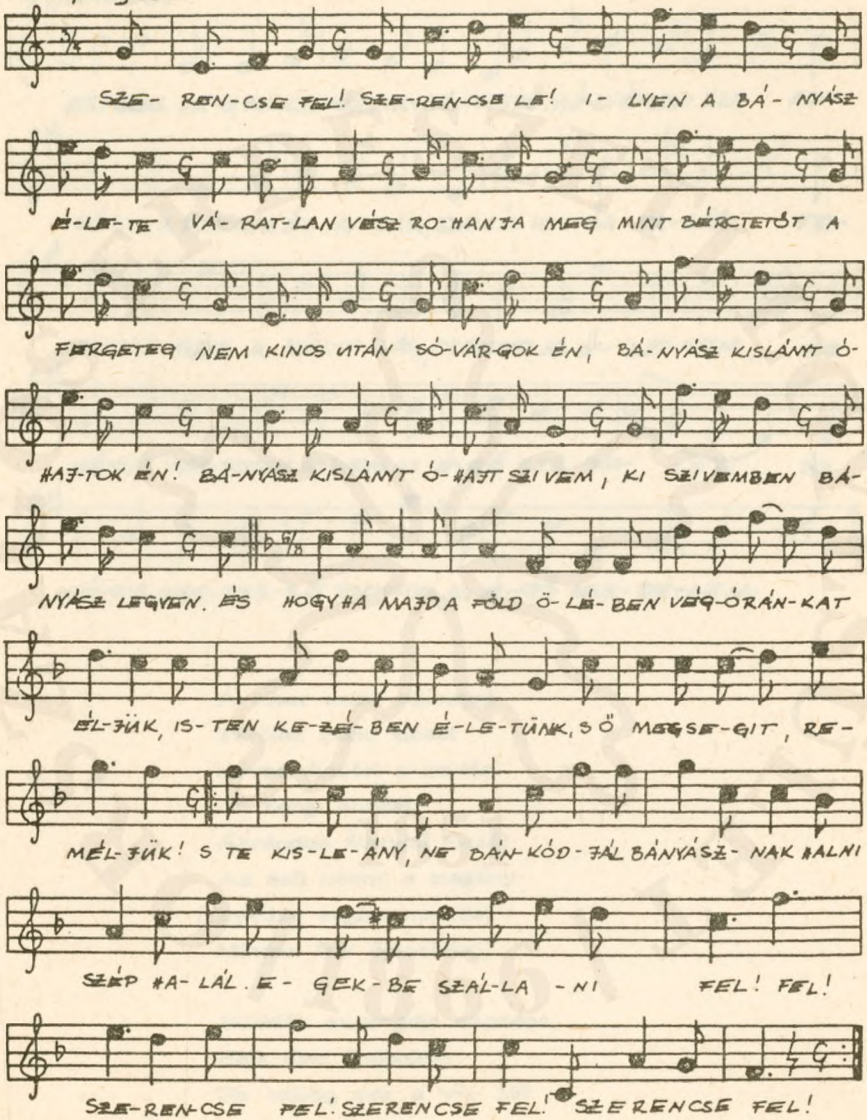

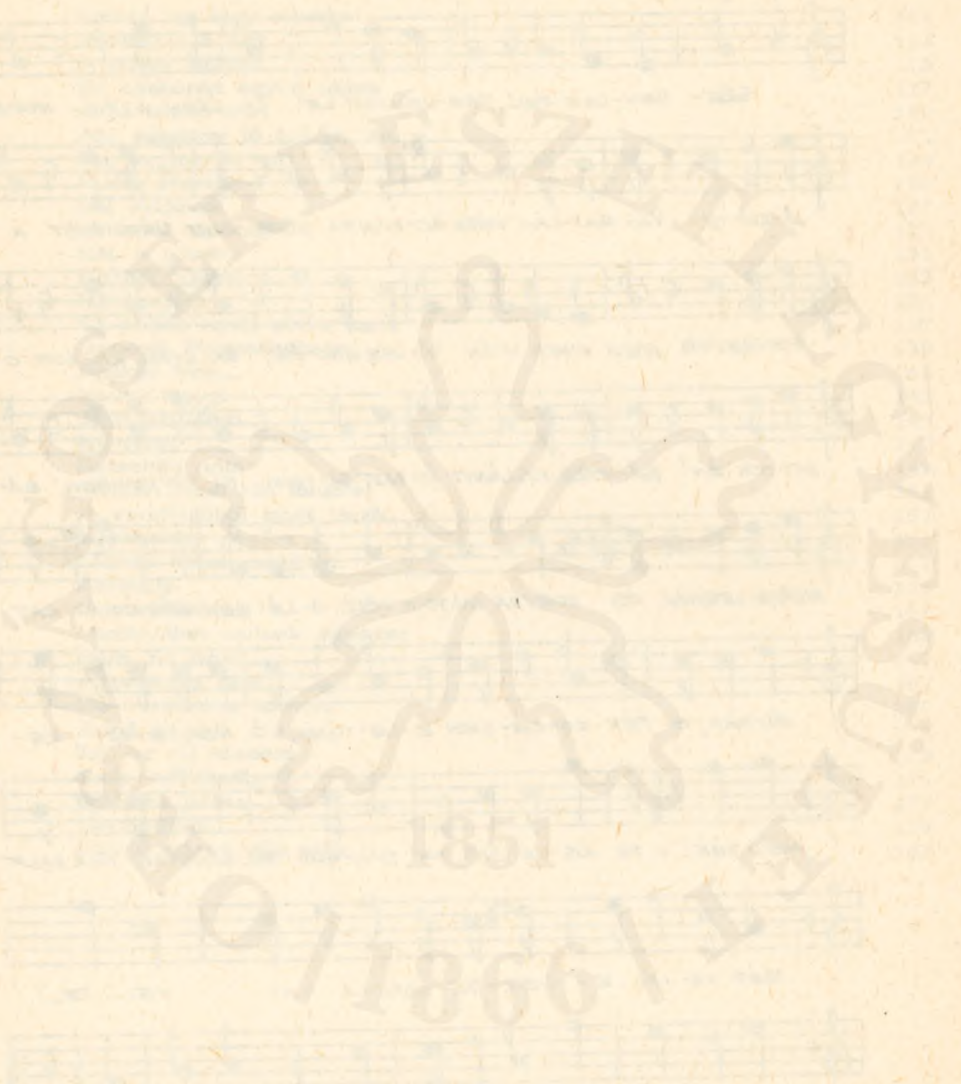
MAGYAR ORVOSI ÉS TERMÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSULAT
1851
1886

ERDÉSZ HIMNUSZ

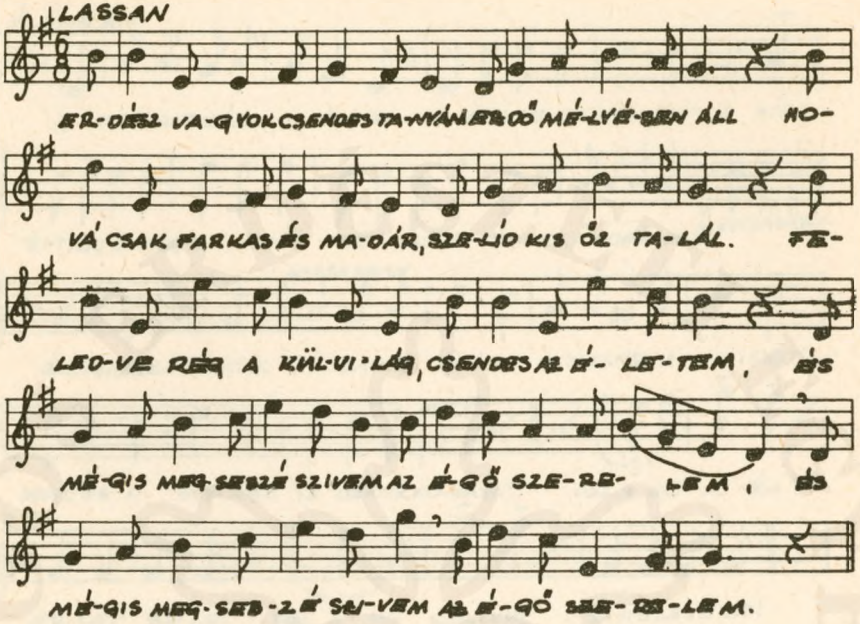

A bibor szinü alkonyat
Teróla d mond mesét
Neved dicséri a madár
Ha zengi énekét
Ábrándos álmokat mesél
Az esti csend s magány
/:Epedve sugom nevedet
Minden bus éjszakán:/

Bükkfák smaragdja sápadoz
Halk őszi lombokon
Ha ballag már a vén idő
Az ősi dombokon
Eltávozóban int felém
Szerelmem s életem
/:Örökre nyugodalmat ád
Az erdő énnekem:/

KOHÁSZ HIMNUSZ

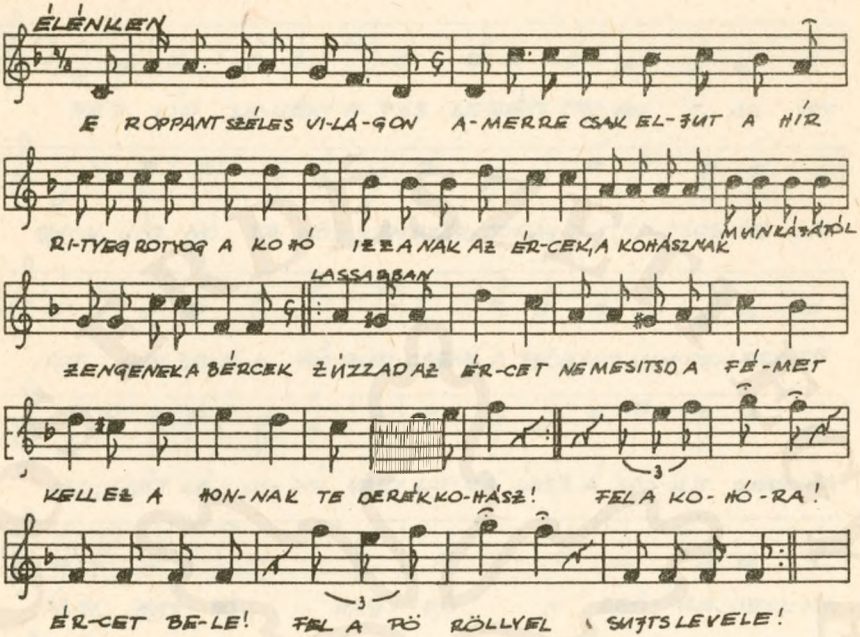

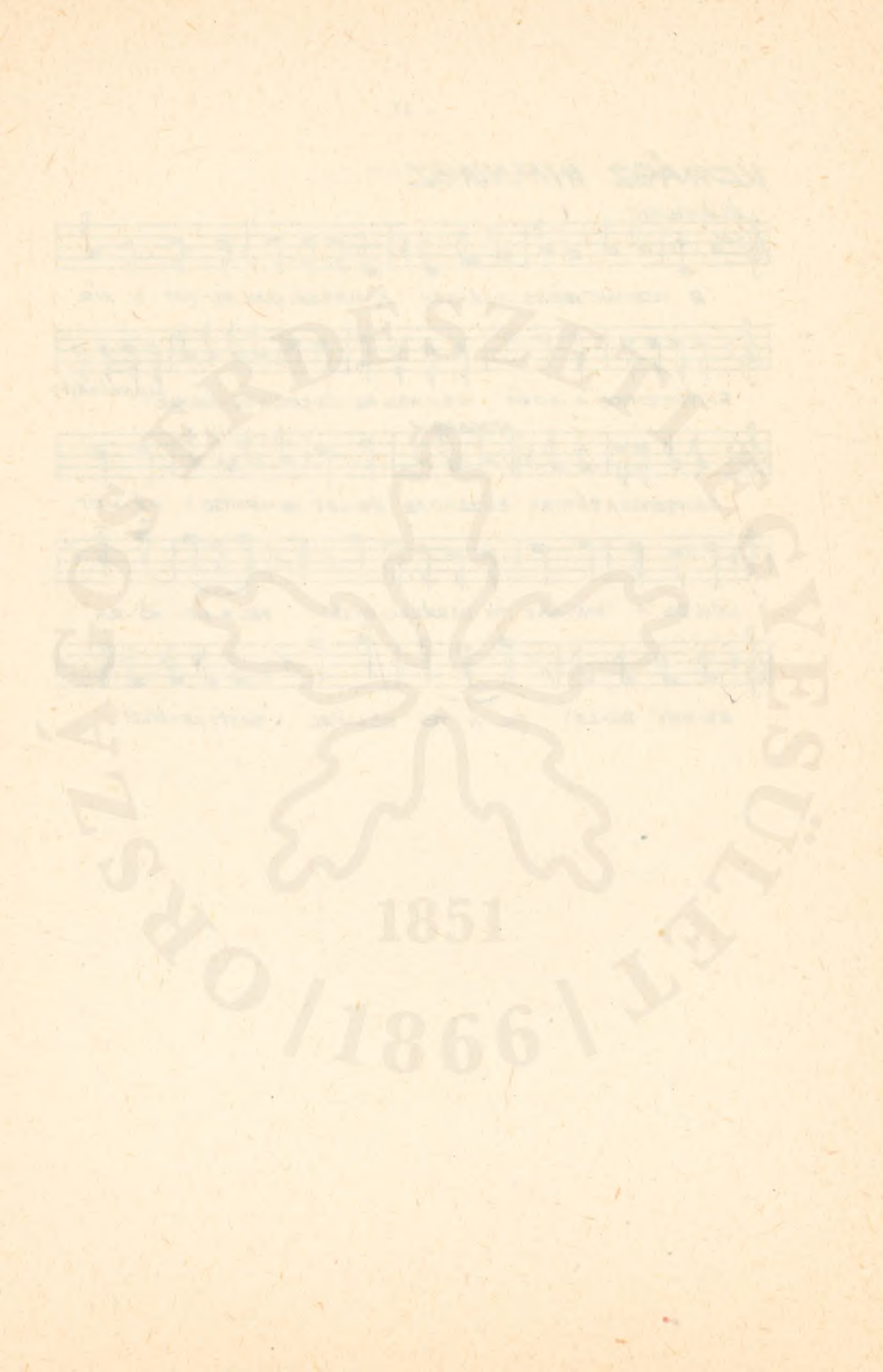
ORSZÁGOS ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1981

SZŐKE DESZKASZÁL

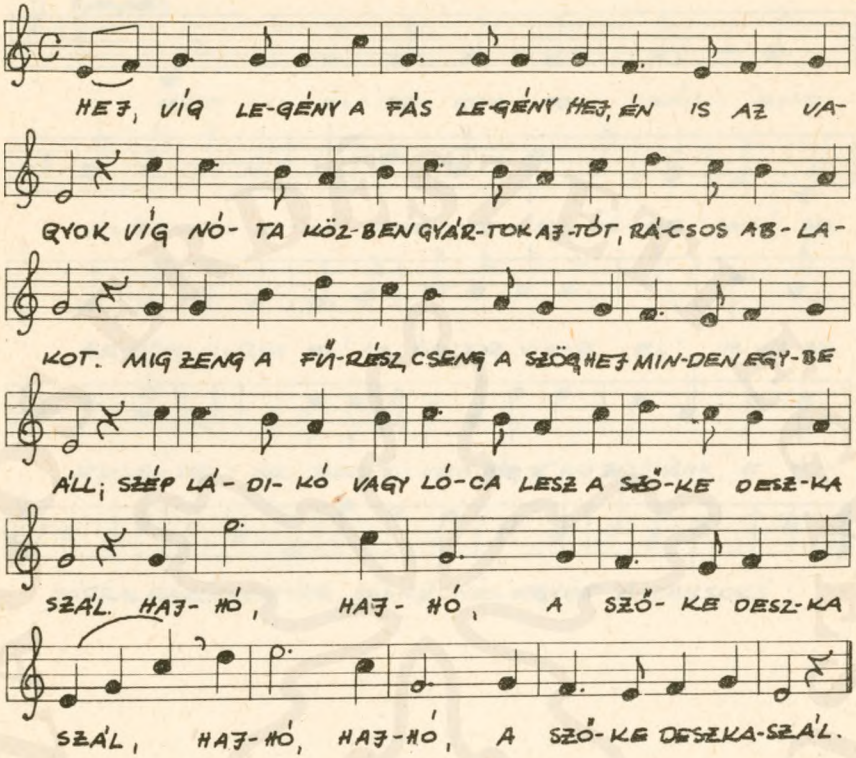

A gyors gyalu csak jár, röpül, a sok göcs elsimul,
És göndörödve száll a forgács, fürtje földre hull.
Csak vések én, csak furok én, minden egybe-áll -
És rámkacag, mint szép lány, a szőke deszkaszál.
Haj-hó, haj-hó.....

Haj, szép leány a fás leány? lám, én is az vagyok!
Halk nóta csendül - ablakomból sugom: itt vagyok...
És édes álom kél szivemben, mig a nóta száll,
Hogy lenge bölcső lesz a huncut, szőke deszkaszál....
Haj-hó, haj-hó.....

MAGYAR ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1896

VENDÉGKÖSZÖNTŐ

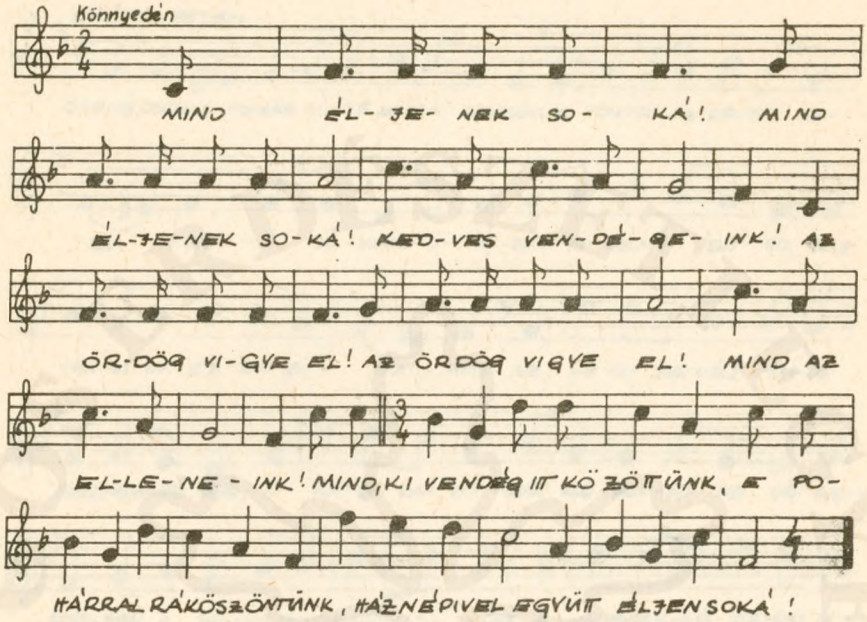

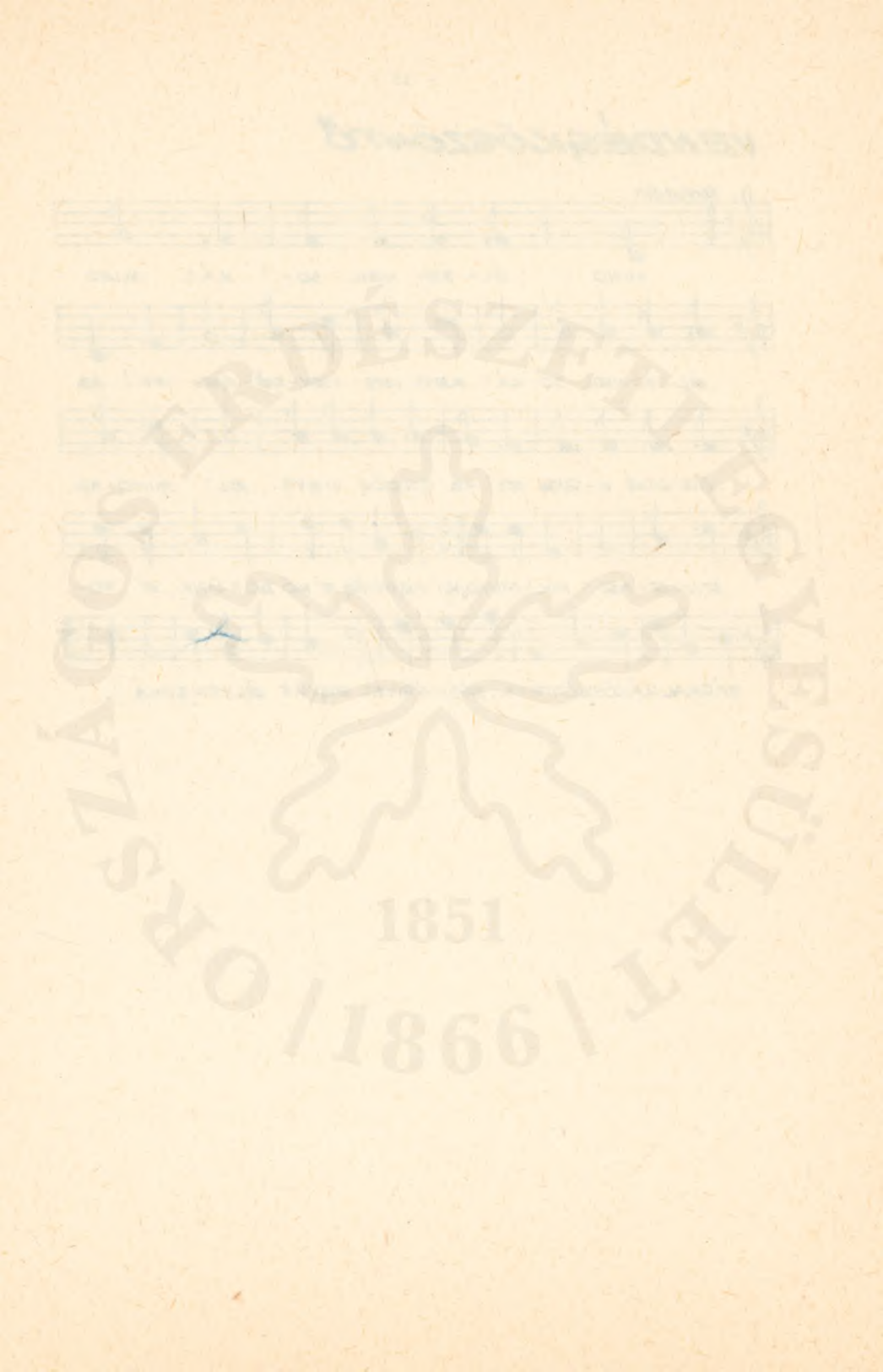
ORSZÁGOS ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

ERGO BIBAMUS

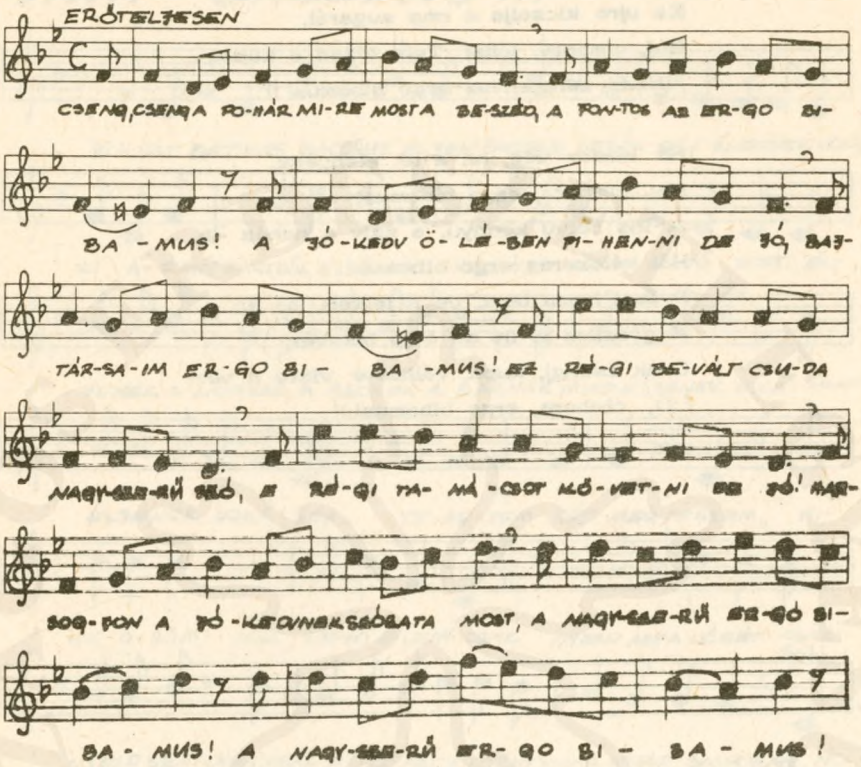

Itt látom a kedvesem itt halad el;
Oly angyali - ergo bibamus!
Jaj, szólani kellene: mért szalad el?
Most mit tegyek? - ergo bibamus!
Ha csókokat int a szép ajaku,
Vagy hütleniil elhagy, hogy öljön a bu,
A sziv belesajdul, de nem szomoru -
/:Van még vigasz: ergo bibamus!:/

Mit kellene szólni, mi szép, mi nemes?
Ugy vélem, csak: ergo bibamus!
Azt gondolom én, hogy a sziv szava ez,

Hát zengd velem: ergo bibamus!
Ez nyujtja ki szivünk, a rézangyalát!
Ez ujra kicsalja a nap sugarát,
Hej, cimbora, tölts! Tele töltsd a kupát,
/:Hadd zengjen az ergo bibamus! :/

Ha rámtör vég, ha a lét elenyész,
Hej, cimbora, ergo bibamus!
A kis batyu könnyü, a szív a nehéz -
Hát kétszeres ergo bibamus!
A test hamu lesz, de a lelkem, az él;
A gyászra is irt ad a jó bikavér,
Csak csengj, kupa, válhat-e vizre a vér?
/:Ó, cimbora, ergo bibamus! :/

VIVAT BACCHUS...

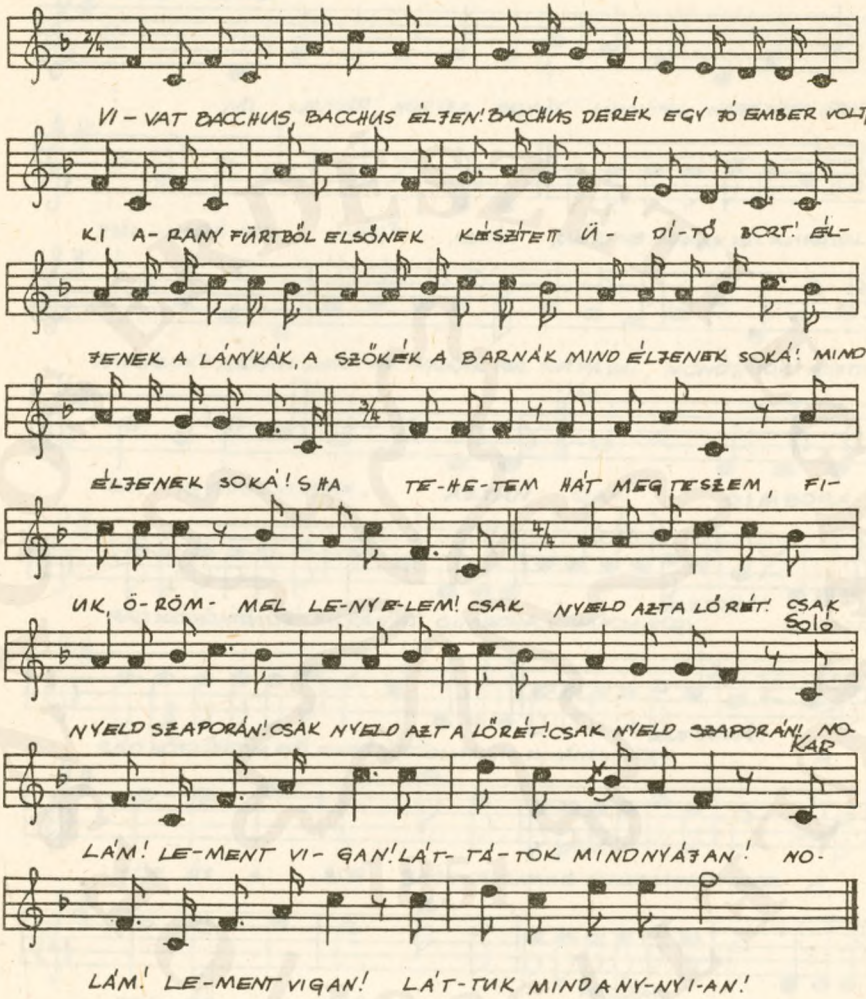

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
1851 1866/1

CIMBORA, RÁD KÖSZÖNTÖM

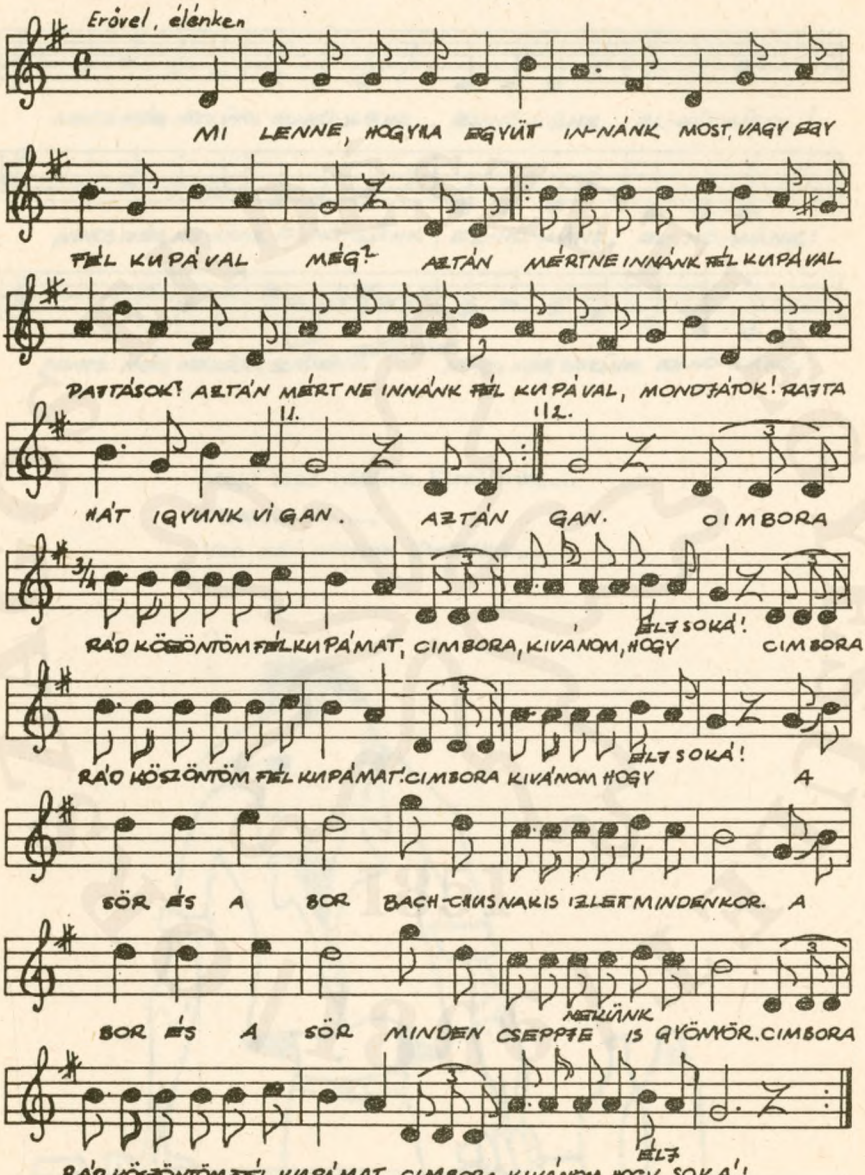

B.

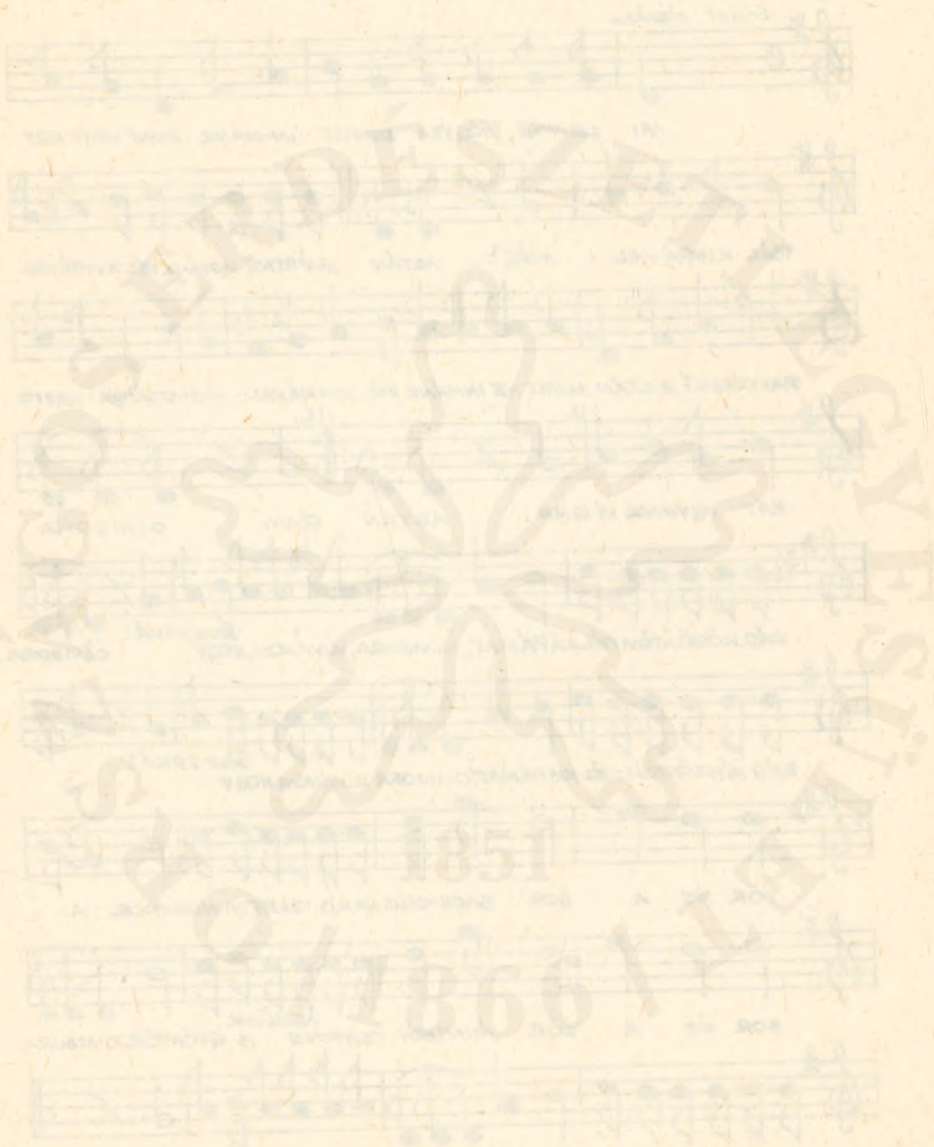

SZAKESTÉLYRE

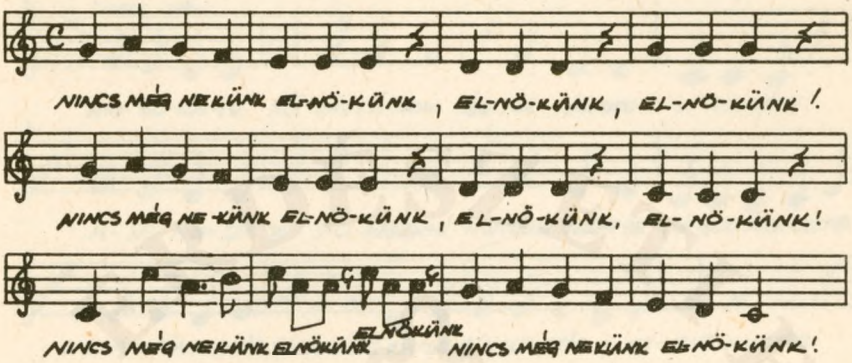

Majd lesz nékünk Elnökünk,.....

Vivat.....!

Van már nékünk Elnökünk,.....

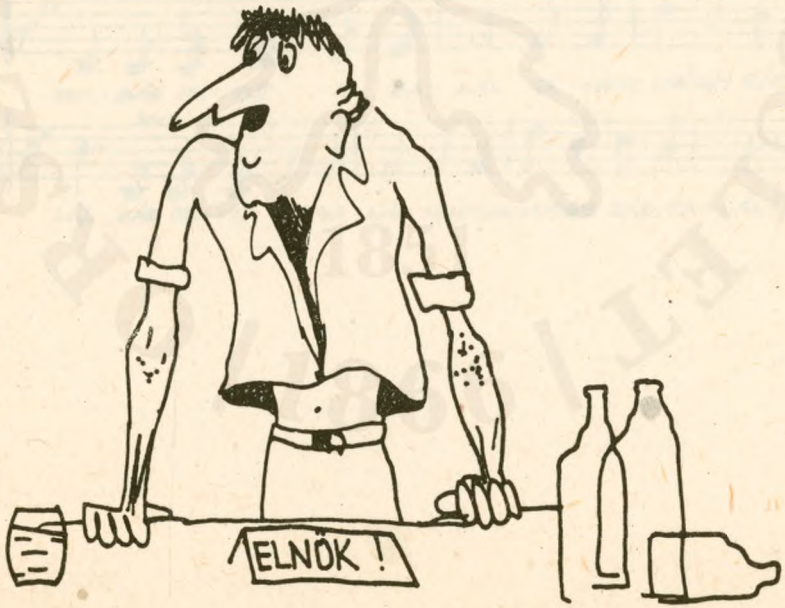

VÉRNÓK
1831
GYESÜLET ORSZÁGOS

DAL AZ ELNÖKHÖZ

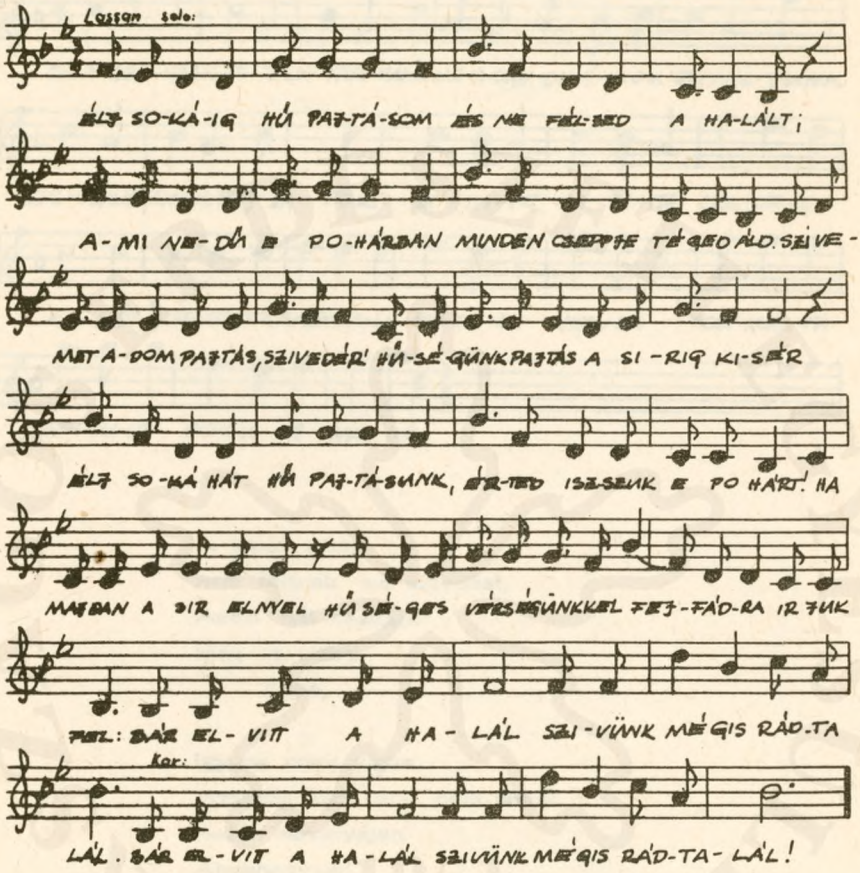

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
1851 / 1866 / 1981

SZA-SZA-SZAKLEGTÉLYT

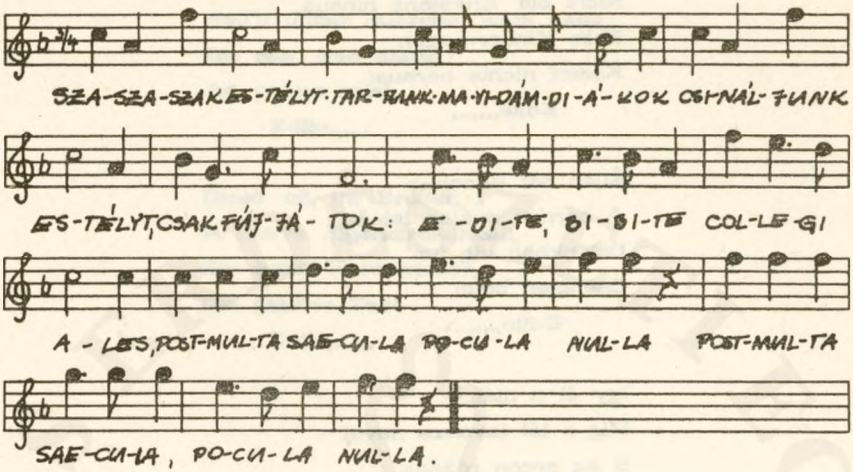

A tanár urak
nem tartnak ma előadást,
Azért hát kezdjük
Meg az ivást!
Edite,.....

Igyunk csak vigan,
Ameddig mind meg nem unjuk.
Aztán mindnyájan
Abbahagyjuk!
Edite,.....

Auf, auf ihr Brüder!
Erhebt den Bacchus auf den Tron,
Und setz euch nieder.
Wir trinken schon.
Edite,.....

So lebt man immer,
So lang der junge Lenz uns winkt,
Und Jugendschimmer
Die Wangen schminkt!
Edite,.....

Schiebt das Vergnügen
Nicht bis Ehestand hinaus,
Beim Kinderwiegen
Kommt nichts heraus!
Edite,.....

Éljen hát Bacchus
A bornak nyájas istene,
Dalunkban vig tus
Csengjen bele!
Edite,.....

Igy él a diák,
Mig a lét tavasza nevet
S az arcon rózsák
Tündöklenek!
Edite,.....

A sárga dohányt
Apdda hozta minekünk;
Ki nem kóstolta:
Tartson velünk!
Edite,.....

Ha már mindenki
A pipáját megtömködte,
Ugy vegyen ki-ki
Kancsót kézbe!
Edite,.....

Ily szórakozás
Nem lesz a házaséletben,
Ott bölcsőringás
Vár szép csendben!
Edite,.....

So lebt man lustig
Weil's flotter Bursche noch heist,
Bis das man rüstig
Ad patres reist
Edite,.....

Denkt oft, ihr Brüder,
A uns're Jugendfröllichkeit,
Sie kehrt nicht wieder,
Die gold'ne Zeit!
Edite,.....

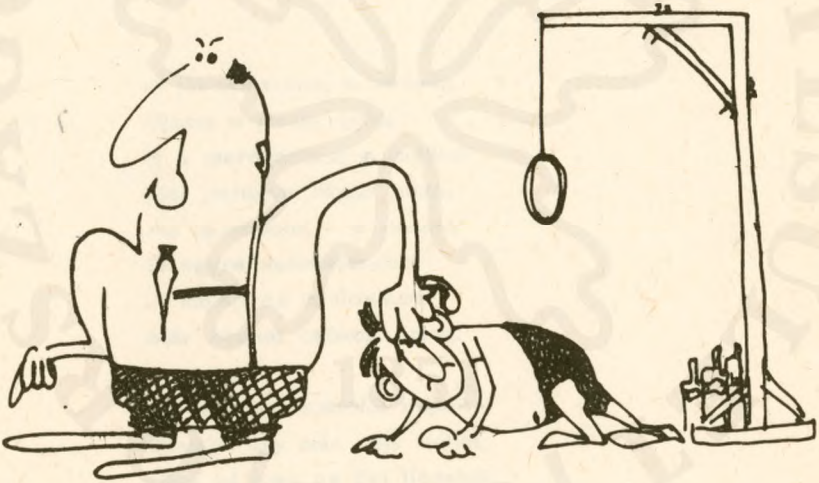

MAGYAR KERTÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

AZ UTOLSÓ ICHTIOSAURUS

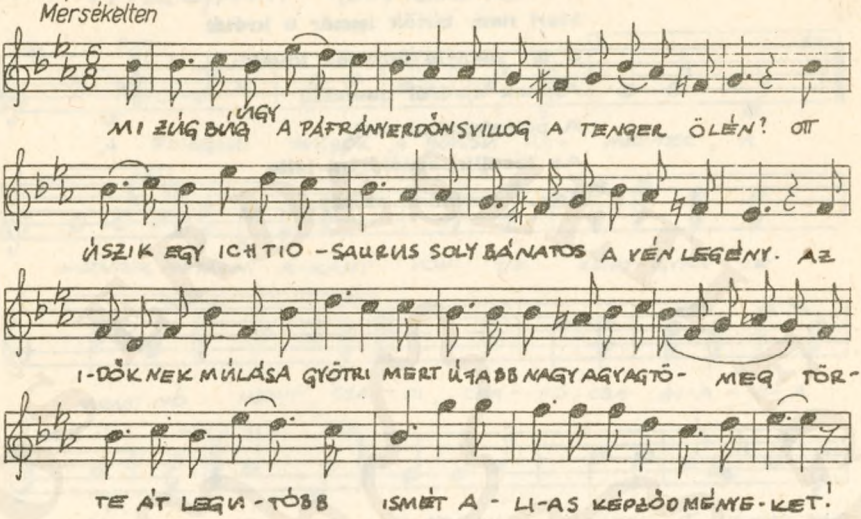

A plesiosaurus, e vénség
Ujjong a ronda pofa,
S a pterodactilus a multkor
Már berugva repült haza.
Az iguanodon - e disznó
Is egyre szemtelenebb,
A minap az ichtiosaurát
Már nappal csókolta meg.

Uj világ katasztrófát sejtek
Tovább igy már nem mehet,
Hisz mi lesz az ősi liászból,
Ha ilyenek történnek meg.
- Igy jajdul az ichtiosaurus -
S a krétából elég volt,
És eltünt a haboknak mélyén,
S gyászdalt a tenger dalolt.

S abban a percben felfordult
A saurus atyafiság.
Mert nem birták immár a krétát
S igy nem is élhettek tovább.
Akinek ajkáról csendült
A petrefaktikus dal,
Az fossilis emlékként lelte
Egy koprolithon tavaly.

A PINZGAUI SVÁBOK

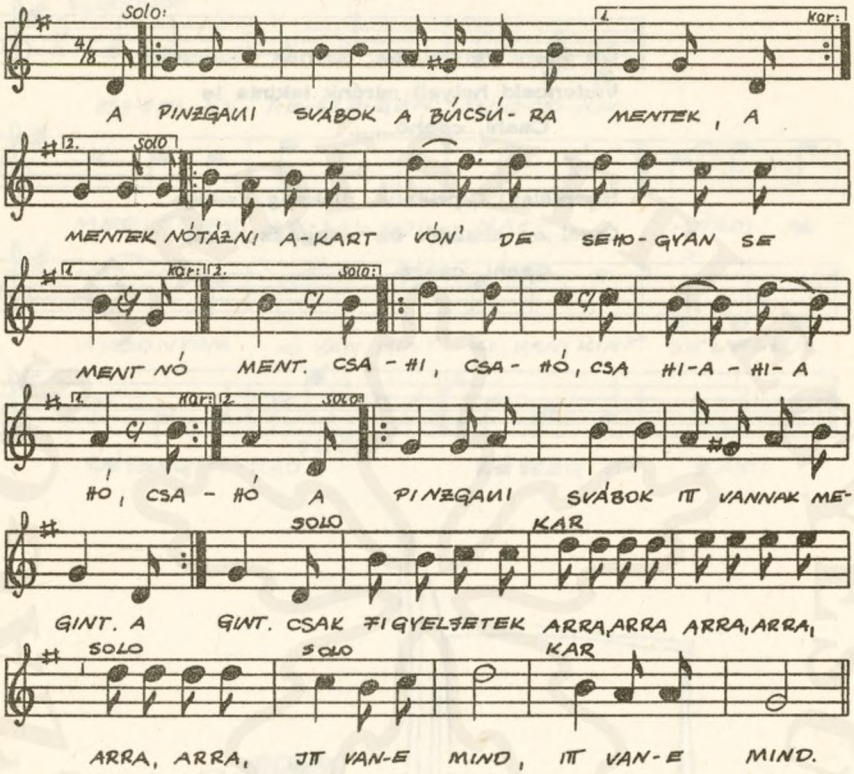

A pinzgaui menet a dóm elé jut,
A zászlójuk eltört, azért van csak rud
Csahi, csahó,.....

A pinzgaui menet a dómba belép,
A szentek mind aludtak, hát ébresztgették
Csahi, csahó,.....

Oh szent Flóriánus, tüzek védszentje,
Őrizd a házunkat, és a másé égjen le.
Csahi, csahó,.....

Oh szent Vendelinus, marhák védszentje
Védenceid helyett miránk tekints le
Csahi, csahó,.....

Szentéletü Cipriánus, diákság szentje
Óvjál az absiktól és vizsgázz te le.
Csahi, csahó,.....

ÉJJEL HA RÉSZEGEN

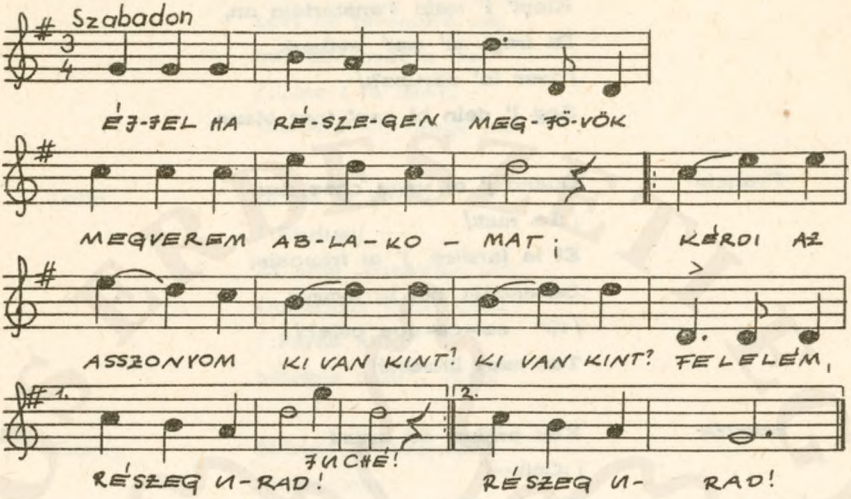

Német

Nacht's wenn i' Ham komm' und
/:Hab' an Rausch:/
Klopf' i' mein Fensterlein an,
Da fragt mi' mei' weiberl:
/:wer is' daruss?:/
Sag i' dein b' sso' fner Mann.

Francia

Quand j' ai venu chez moi
/:La nuit:/
Et la fenétre j' ai frappais;
Demandais moi la femme:
/:Q' est-ce-que cela?:/
Ton mari illuminé!

Szlovák

Ked pridem od krämi
/:Opiky:/
A pod ablakom stajim;
Pita se zenicka:
/:Ci si ti?:/
Ano ver' ja som vravim!

Török

Gyedje eve szarhos
/:Gyelindje:/
Vururum pendjereme;
Karidjim szorar:
/:Kimidir o?:/
Derim-szahos kodjain!

Horvát

Kad dodje po noci
/:Nopitó,:/
Tiho na prozor kucam:
Pita mi supruga:
/:Kto je to?:/
Velim: Tvoj covjek pijan!

Román

Noptea imbatat
/:Ma's kulka:/
bort pe fereastra me;
Intreaba mufere me;
/:Cine i la usa?:/
Barbatu teu drage me!

Latin

Nocte si venio
/:Ebrius:/
Et ante fenestram sto;
Quaeritme uxor; Quis
/:Foras sti?:/
Maritus tuus - dico!

Görög

Nüktos an erchomai
/:Methüon:/
Kai epi thüras isto;
Erota güné; Tis
/:Echistén?:/
Sós anér: Egő isgó!

Kinai

Csin jamen csu ti-ping
/:Juen Csvang:/
Szan-tu-fu-csu-koa-lincs;
Zo-zun tang, loang ho:
/:La fu csun:/
Csin-licse ja men i csincs!

Lakom asz Flandorfer utca 20.
Fan nekem poncihter haus,
Fan nekem szőlőm is, fan nekem borom is,
S fan nekem sok minden franc.

Fan nekem Trézsi asz nagyfejü
Lakik asz szemközti haus,
Amikor kinész asz ablakon, ablakon,
Nem látszik tőle asz haus.

Reggel ha megjön asz mutterom,
Kérdezi hol a fia,
Én erre elkezdem rókázni-mókázni,
S kitör asz patália.

SZÉP KIS VÁROS SELMECBÁNYA

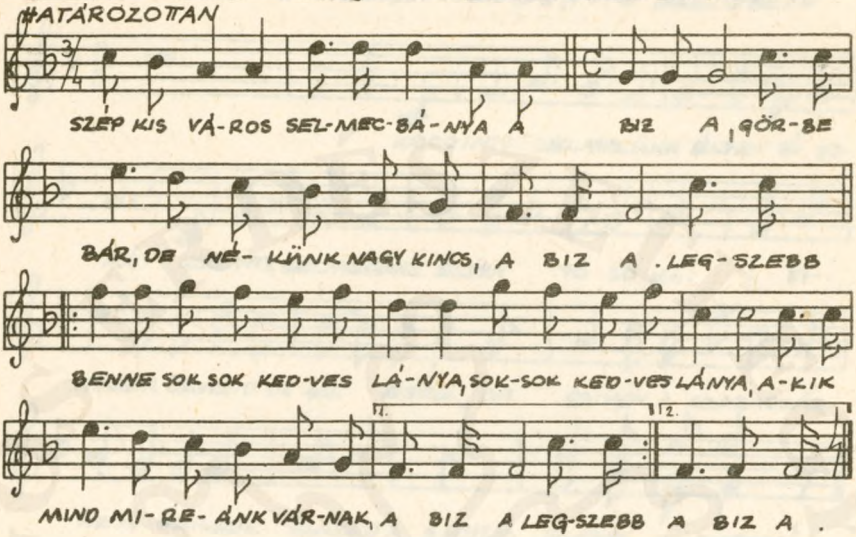

Egy fecske még nem hoz tavaszt,
a biz a,
Legyen bár az a legelső,
a biz a,
Egy leányka könnyekre biz nem fakaszt,
könnyekre biz nem fakaszt,
Legyen bár a legszebb is ő - a biz a.

ORSZÁGOS ZENEDÉSZETI TÁRSULAT
1851 / 1866

KOCCINTS! SELMECÜNK ÉLJEN

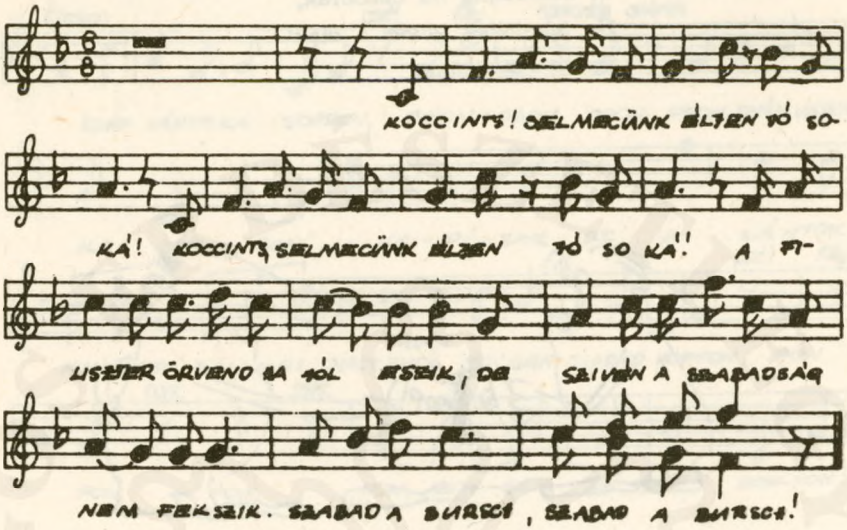

Kocints! Éljen a régi nagy hazánk!
Apáink erényeit tartsátok meg.
De jövőnkre szintén figyeljetek!
Szabad a bursch, szabad a bursch!

Kocints! Éljen az asszony a szép leány!
Ki nőben az erényt nem tiszteli,
Az barátját is csak megveti!
Szabad a.....

Kocints! Éljen ifju, férfi erő!
Ki dalt, szerelmet s a bort megveti,
Lenéző részvét jusson csak neki.
Szabad a.....

Kocints! Legyen a szó mindég szabad!
Ki a szabad szót eltitkolni kész,
Egy szánalomra méltó gyászvitéz.
Szabad a.....

Kocints! Éljen a vidám diákság!
Ti ítéletnapig hü cimborák,
Ne feledjétek vidám a diák!
Szabad a.....

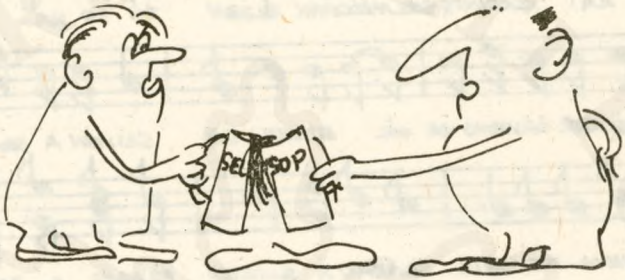

SZÉP VÁROSKA SOPRON

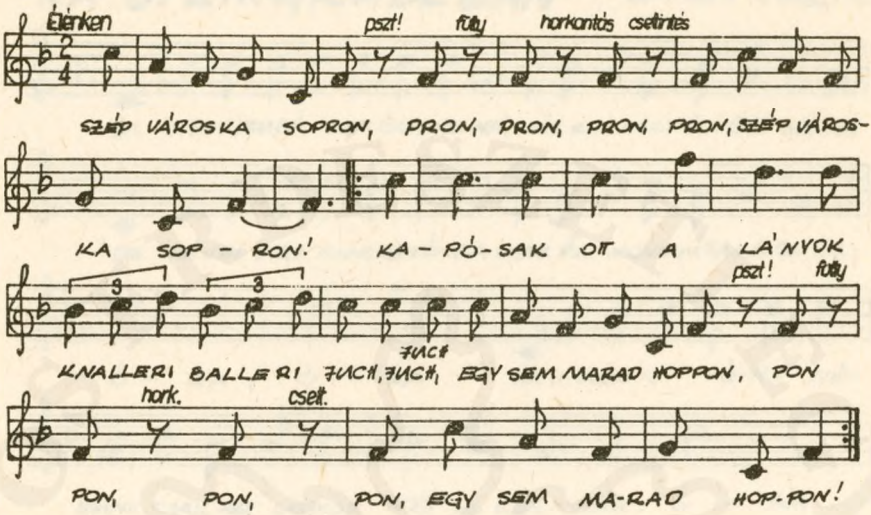

ORSZÁGOS ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/1981/

#A STEINGRUBÉBAN ÓRA VOLNA

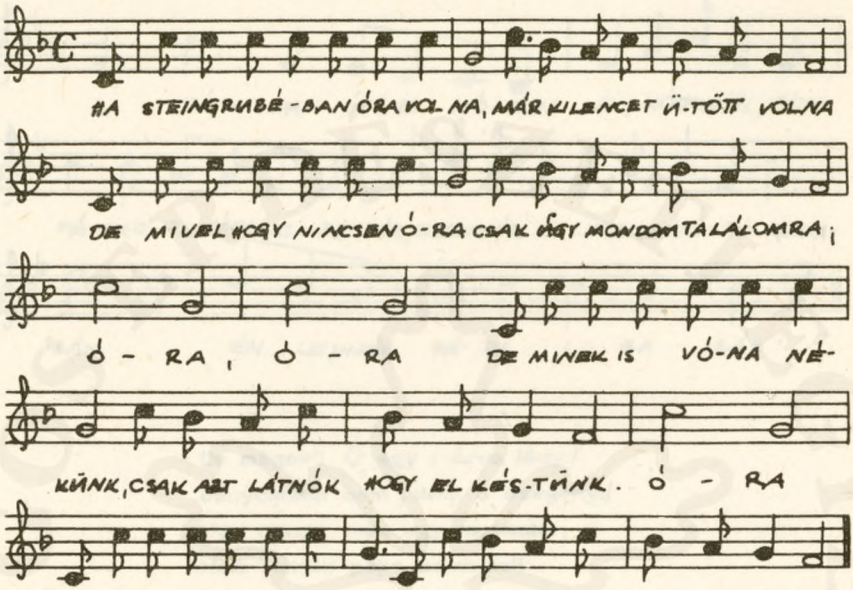

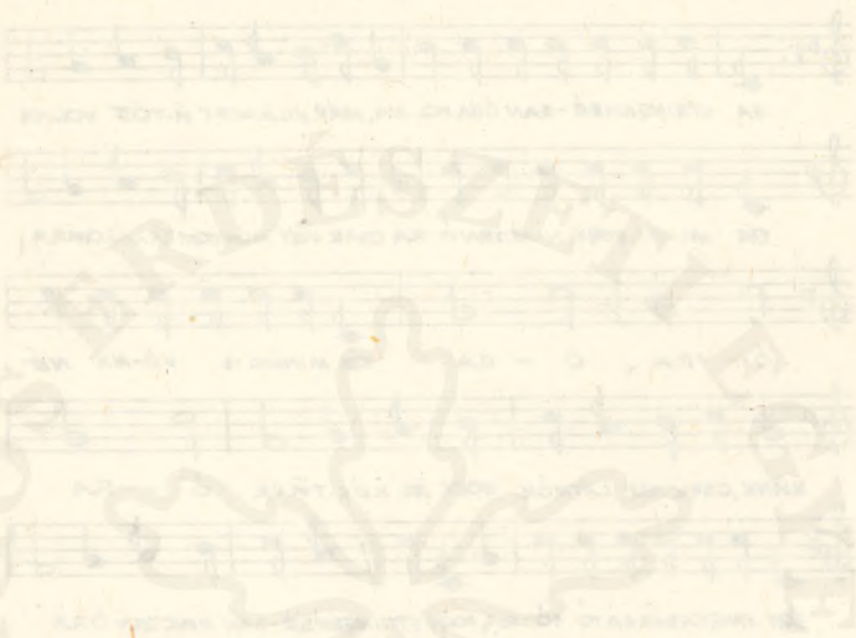

A PÁPA ÉS A SZULTÁN

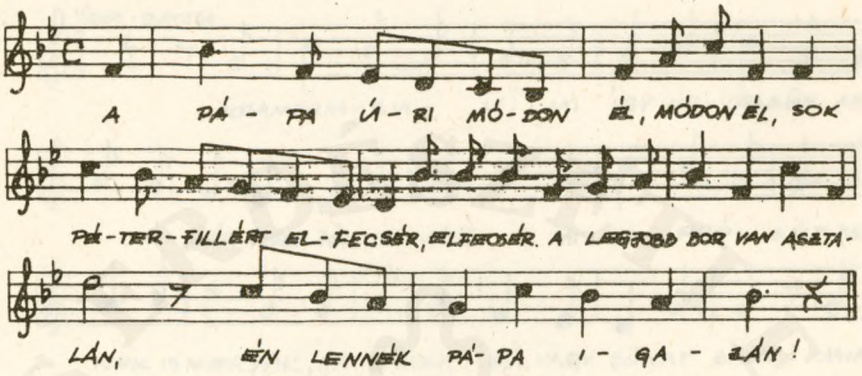

De mégse'! Ő egy /:árva lény:/
Lánycsókot nem /:kap a szegény:/
Ugy alszik, mint egy murmutér,
Nem lennék pápa semmiér'!

A szultán cécok /:embere:/
Szép palota a /:lakhelye:/
Sok édes lány van a kezén,
Szultán szeretnék lenni én!

De mégse'! Ő egy /:vén falánk:/
Ki követi az /:alkoránt:/
És nem iszik egy csöpphyi bort;
Szultán se lennék semmi mód!

E két ur kiilön/:gyenge báb:/
Inkább maradok /:hát diák:/
De belemennék örömest,
Hogy mindkettő legyek vegyest

Leányok ajkat /:nyujtsatok:/
Török szultánná /:tesz a csók:/
Fiuk ti pedig töltsetek,
Hogy kissé pápa is legyek!

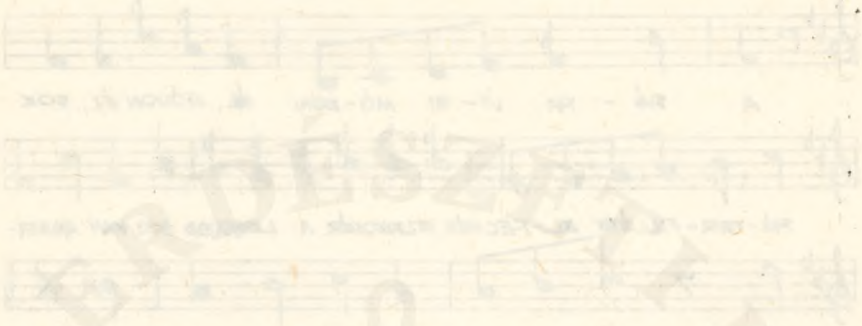

KRAMBAMBULI

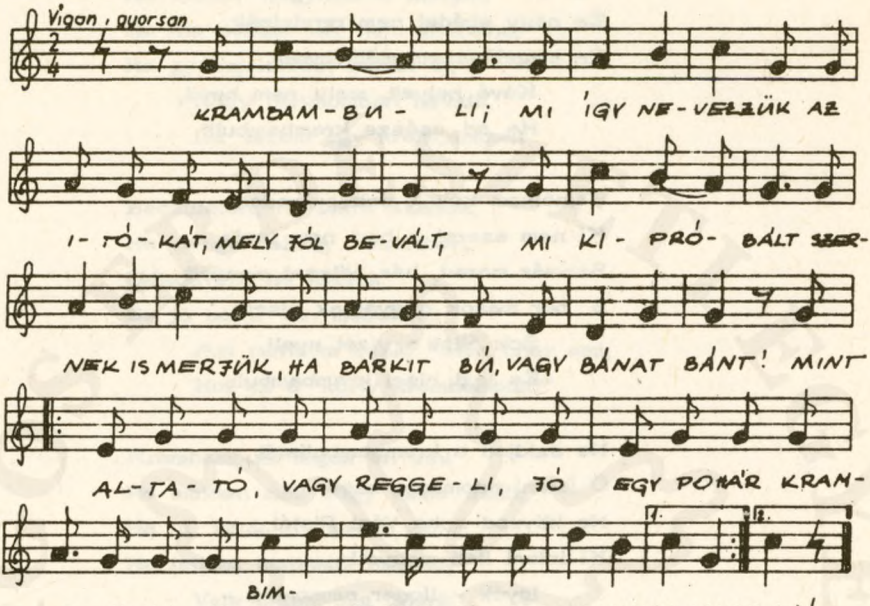

Ha fejem fáj, ha görcsök rántnak
Vagy, ha az étvágy elhagyott,
Ha néha gonosz szelek bántnak,
Ha tüdőm katarust kapott,
Bajomat mind feledteti,
Egy pohárka krambambuli

Ah! ha sok szülő megtudná
Az ifju ur vig életét,
A pénz mit küld máshová dugná,
S pirosra sirná a szemit!
Mit bántja az a vig ifit,
Csak ihasson krambambulit

Ha egykor házasságra lépnék,
Egy jó erkölcsü lánykával,
Én nagy ebédet nem rendelnék,
Én megelégszem mátkámmal!
Kávé helyett, mely nem hevit,
Ha ad csésze krambambulit

Sajnálnom kell a sok bolondot,
Ki nem szeret s bort nem iszik,
Szamár marad, bár bölcset mondott
S bár mások angyalnak hiszik
Sok állat a vizet nyeli
És azt hiszi krambambuli

Ne szidjad a krambambulistát
Ő isteni adományt szed,
Ne kövesd soha Vági Pistát,
Ki isteni italt megvet!
Igyék - liquor ammonicit -
De ne hagyd a krambambulit

A szállodába, ha betérek,
Akárcsak egy nagy gavallér,
Ebédet, vacsorát nem kérek,
Csak nyulok dugóhuzóér',
A sógor fujhat tantarit,
Én meg iszom krambambulit!

Nagy urnak, ha születtem volna,
Mint császár Maximilián,
S egy érdemérem nekem szólna,
Én e jelszót választanám:
"Toujours fidele et sans souci,
C'est l'ordre du Crambambuli."

Hogyha egy váltóm künn rekedne,
Ha földbe hagynám a kártyát,
Ha kis babám már nem szeretne,
Ha gyászjelentést adnak át,
Nagy bánatomban felvidit,
Ha iszom egy krambambulit

Becsületért, ha sikra szállok,
Ha penge csillog kezemben,
Diákügyért, ha kiállok
És jó barát van mellettem;
Azt mondom csak: "Mon cher ami,
Hol az a korty krambambuli?"

Krambambulit fogok én inni
Ha minden más vágy sirba száll,
Ha a halál el készül vinni,
Ha lelkem testemtől megvál,
Vele iszom mig leterit,
Az utolsó krambambulit!

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

KERESZTELŐ NÓTA

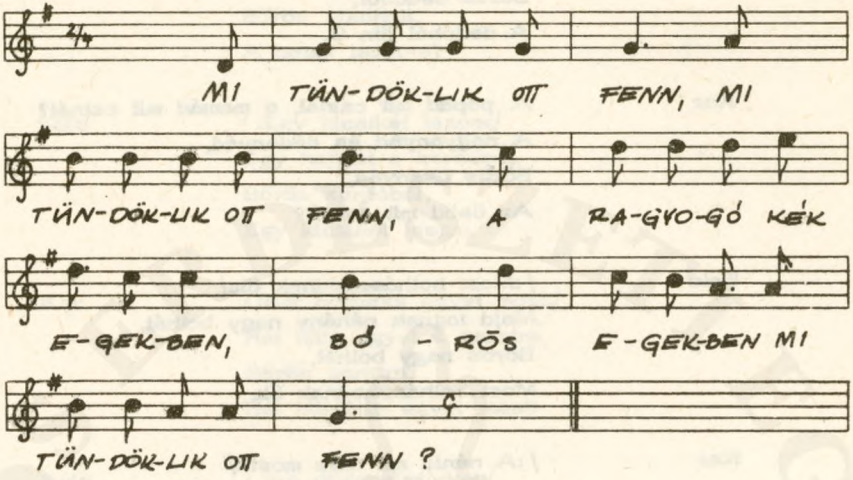

Solo — A balekcsősz, ki jő. Az ég követe Ő.
A balekőrző balekcsősz,
Bőrös balekcsősz,
Az ég küldötte Ő

Kar — /:Mit hoz a balekcsősz?:/
A dicsőséges balekcsősz,
Bőrös balekcsősz
Mit hoz a balekcsősz?

Solo — /:Két nyeszlett balekot:/
Két balekot a fülén fog.
Bőrös fülén fog,
Két nyeszlett balekot.

Kar — /:Mondd, honnan jössz fiu:/
Mondd honnan a fittyfenéből,
Bőrös fenéből?
Mondd honnan jössz fiu!

Solo /:A dedóból jön Ő:/
A didi-dadi dedóból,
Bőrös dedóból,
A dedóból jön Ő.

Kar A papád mit csinál, a mamád mit csinál?
A nagyanyád és dédanyád,
Bőrös ükanyád,
Az ősöd mit csinál?

Solo /:Most bolhászkodnak ők:/
Majd fognak néhány nagy bolhát,
Bőrös nagy bolhát,
Most bolhászkodnak ők.

Kar /:A nénid mit tesz most?:/
Hogy van a kedves nénikéd,
Bőrös nénikéd,
A nénid mit tesz most?

Solo /:Az bugyogókat mos:/
Az én reám mos bugyogót,
Bőrös bugyogót
Az bugyogókat most.

Kar /:No és kántor ur?:/
A piros orru kántor ur,
Bőrös kántor ur,
No és kántor ur?

Solo /:Az iszik és földet tur:/
És azt hiszi, hogy földesur
Bőrös földesur,
Az iszik s földet tur.

Kar /:A balek iszik-e?/
És birja-e a sört, a bort,
Bőrös alkoholt,
A balek iszik-e?

Solo /:Egy kicsikét iszom:/
Egy hajtást a korsóból,
Bőrös korsóból,
Egy kicsikét iszom.

Kar /:Hát hörpints egyet most:/
Hát tölts egyet a garatra,
Bőrös garatra,
Hát hörpints egyet most!

Solo /:Az engedelmükkel:/
Én tündöklő jó uraim,
Bőrös uraim,
Az engedelmükkel.

Kar /:A dohányt birod-e?:/
A gondot üző szüz dohányt,
Bőrös szüzdohányt,
A dohányt birod-e?

Solo /:Én megpróbálom most:/
A büzös bagós nagy pipát,
Bőrös nagy pipát,
Azt megpróbálom most.

Kar /:Hát tátsd a szádat rá :/
Tedd bele azt a füstölőt,
Bőrös füstölőt
Hát tátsd a szádat rá!

Solo /:Oh jaj, oh jaj nekem! :/
Kifordul mindjárt a begyem,
Bőrös kis begyem,
Kifordul a begyem.

Kar /:Hát könnyits magadon! :/
Köpd ki a mérget a szádon,
Bőrös nagy szádon,
Hát könnyits magadon!

Solo /:Már megkönnyebbültem! :/
Elcsitult már a háborgás,
Bőrös háborgás,
Hát megkönnyebbültem!

Balekcsősz Balek! Válassz magadnak keresztapát és
keresztanyát az isteni fényben tündöklő
Firmák eme diszes társaságából!

Balek Keresztapának felkérem X.Y-t, alias V.Z-t
és keresztanyámnak felkérem X.Y-t, alias V.Z-t.

Keresztapa Balek! Én téged megkeresztellek, Bacchusnak,
Ceresnek és a többi pohány istennek nevében.

Keresztanya Alias V.Z.

Kar /:Hagyjátok csak, engedjétek a balekot inni:/
Nézzétek meg a fiut
Uj balek és már inni tud
Engedjétek, hagyjátok hát a balekot inni!
Engedjétek, hagyjátok hát a balekot inni,
/:Ő már nem pogány:/
Ig·· lesz Firma meg veterán
Bőrös veterán
Mert ő már nem pogány.

KEREGZTELŐ NÓTA

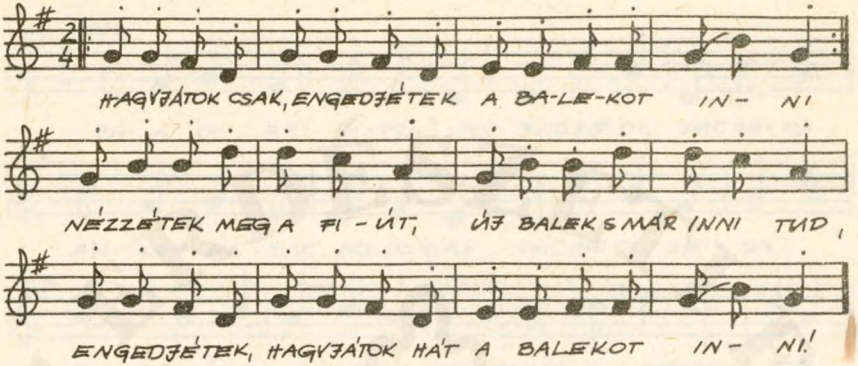

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

HA A DIÁK ÚTON VAN

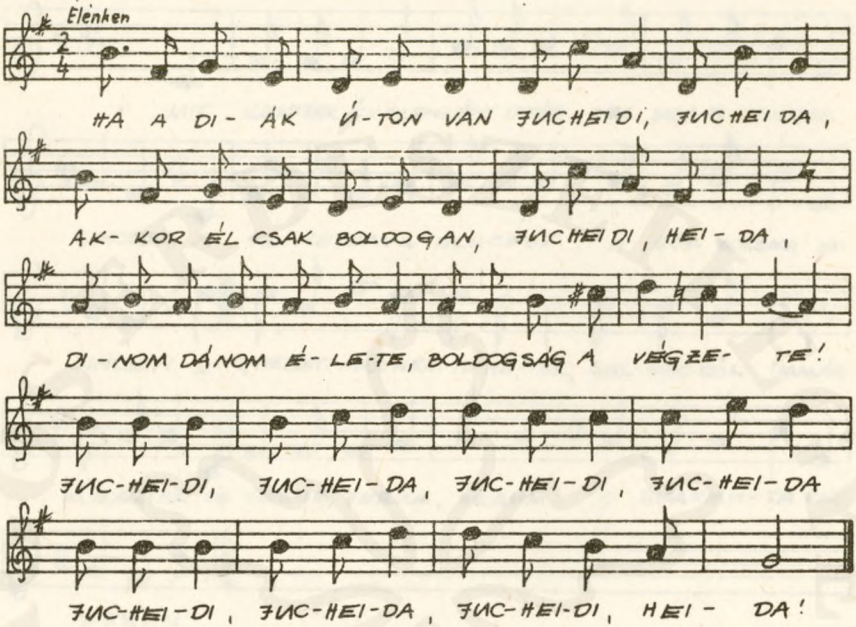

Hogyha nincs is sok pénze....
Mégis jól él őkelme,....
Sok vig kövér papocska
Reggelire ott tartja.
Jucheidi....

Ha kocsmába betérünk,.....
Bor helyett csak sört kérünk....
A szép nem csak értünk ég.
Sőt csókokból is jut elég!
Jucheidi....

Porter sör friss hurkával,....
Kerek-keblü lánykával,.....
S egy pohár krambambuli,
Ez már aztán a valami!
Jucheidi.....

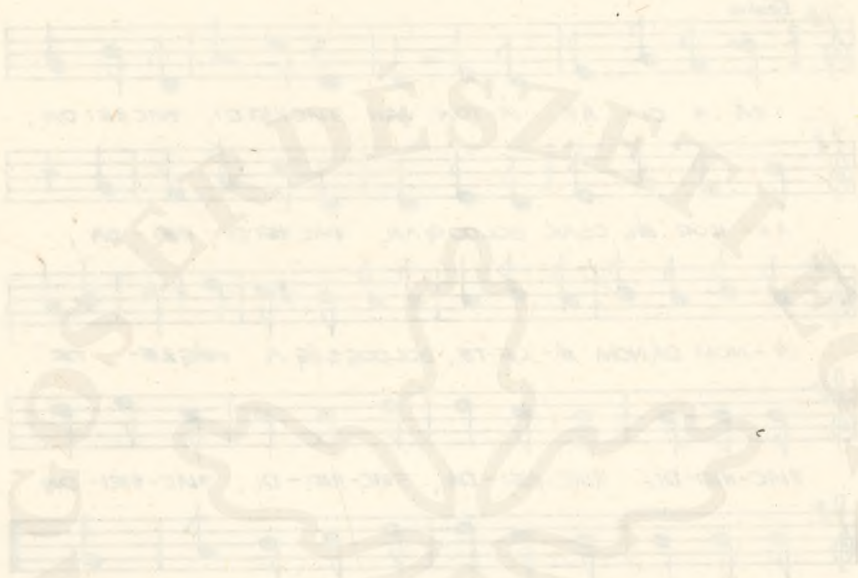

MIT KEZDJEK ÉN, SZEGÉNY TATÁR

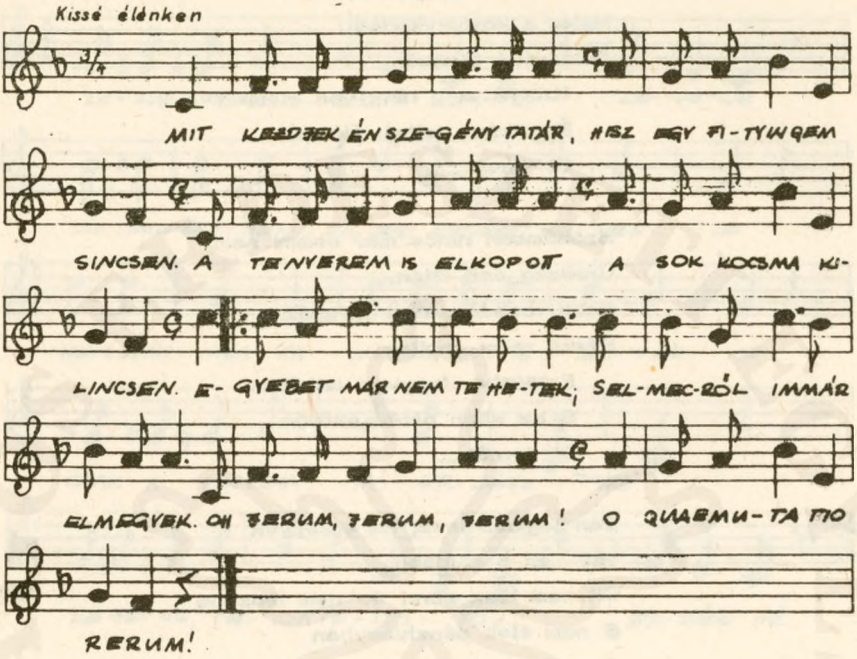

Üres lett már szekrényem is,
Nincs másom csak egy ingem.
A zálogházba vándorolt
A fogasról is minden.
Egy vén kabátom még akad,
De bántatában kiszakadt.
O! jerum.....

Többé haza sem mehetek.
Hisz onnét kitagadtak,
Mióta a korhelykedés
Doktorává avattak.
Kártya meg tánc volt elemem
És tönkre tettem életem
O! jerum.....

Szobámban nincs már semmi sem,
Üresség ásit ottan,
Csak rozsdás, régi fringiám
Bámul reám unottan
E csorba fegyvert felkötöm
S az ellen hátán eltöröm
O! jerum.....

Tán legjobb lesz, ha elmegyek
Vité ek a csatába,
Ott nem lesz gond és nem lesz bu
S nem élek pénzhiányban
Egy jó golyó ha eltalál,
Vigan köszöntlek szép halál
Ó! jerum.....

LEHULLOTT A BÜKKFA ERDŐ....

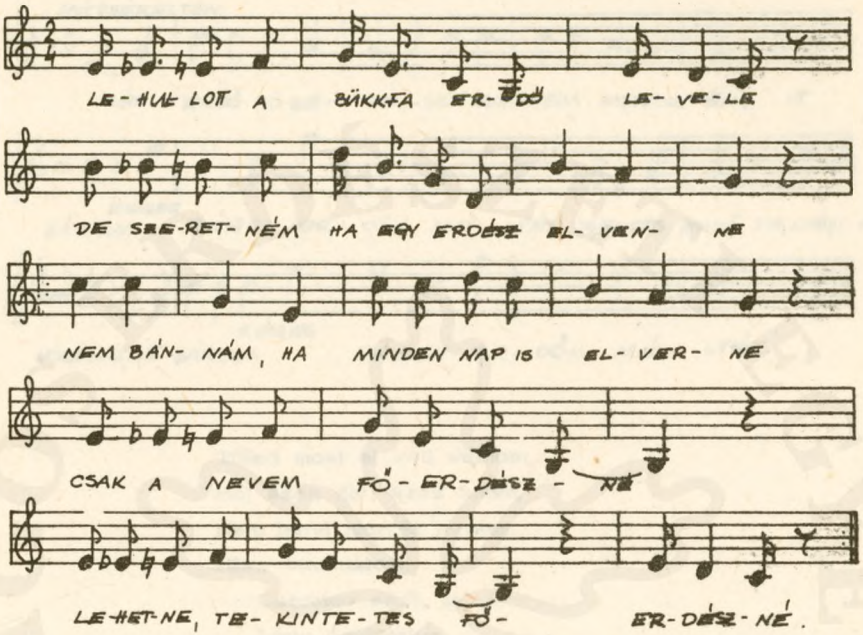

Nem kell nékem a kisasszony mert lusta
Egész nap a zongoráját csapdossa
/:Mert én nékem dologra kell az asszony
Nem pedigien klimpirozó kisasszony :/
/Süssön főzzőn, nyolc gyereket szoptasson+/

Sütök főzők nyolc gyermeket szoptatok
Nappal főzök, éjjel pedig vasalok
/Mindent, mindent megteszek hogy szeressen
Csak a nevem főerdészné,/
/tekintetes főerdészné lehessen+/

+ csak ismétléskor

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851/1986

SZÉP ERDŐ KÖZEPÉN

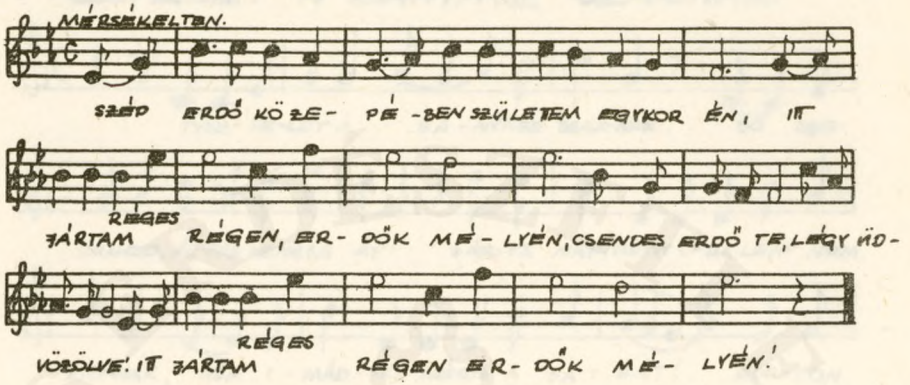

Tőled most el kell válnom,
Hol száz dal, száz futam,
Nem lehet már itt járnom,
Hisz bucsuztam.
Csendes erdő, te
Légy üdvözölve
Már nem lehet itt járnom,
Hisz bucsuztam!

Ha meghalok - öledben
Nyugodjak egykor majd,
Itt zengjetek holdfényben
Egy bucsudalt!
Szép erdő neked
Végső üdvözlet!
Itt zengjetek holdfényben
Egy bucsudalt!

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
1802 / 1866

TISZTELET A BÁNYÁSZ SZAKNAK

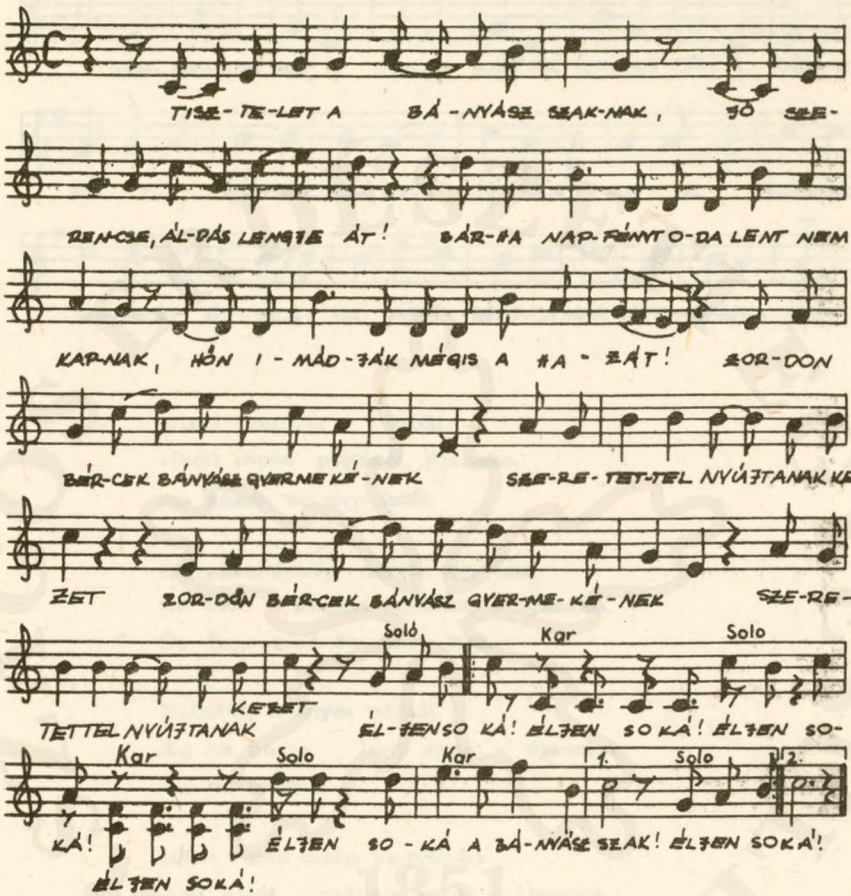

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
1851 / 1866

SZERENCSÉBE FEL!

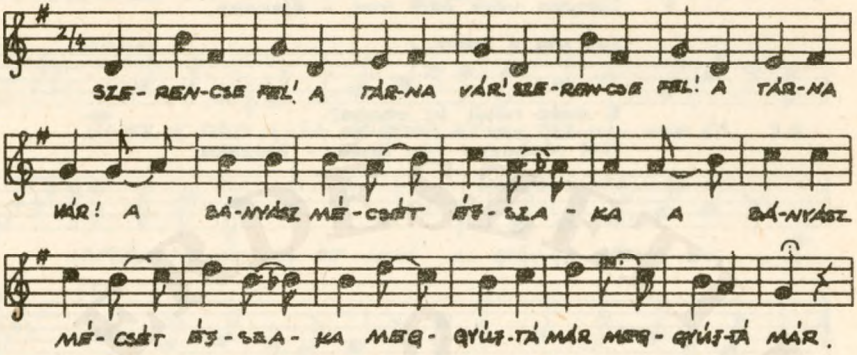

Viszi magával a lámpát,
Hadd lássa pajtását, éjszaka.
Az itókát, az érc falát.

Bányásznépség derék egy had.
Ha kell farbőrt hordhat, - éjszaka.
És hust ehet és bort ihat.

Ezüstöt, aranyat vájkál
És ha barna lány akad, - éjszaka,
Az hü marad.

Isten veled szép kedvesem
Rád sötét tárnában lenn, - éjszaka,
Emlékezem.

S ha felszállok kis csillémmel,
Zengjük el kettesével, - éjszaka:
Szerencse fel!

Magyarhonban akad oly táj,
Hol tüzről pattant a lány, - éjszaka,
S a muskotály!

A muskotály kitünő bor,
Lányka vére ettől forr, - éjszaka,
Igy vig s botor.

E szép nótát ki irhatta?
Két részeges vén firma, - éjszaka
Az csinálta!

IMHOL A FÖLD ALÁ MEGYÜNK

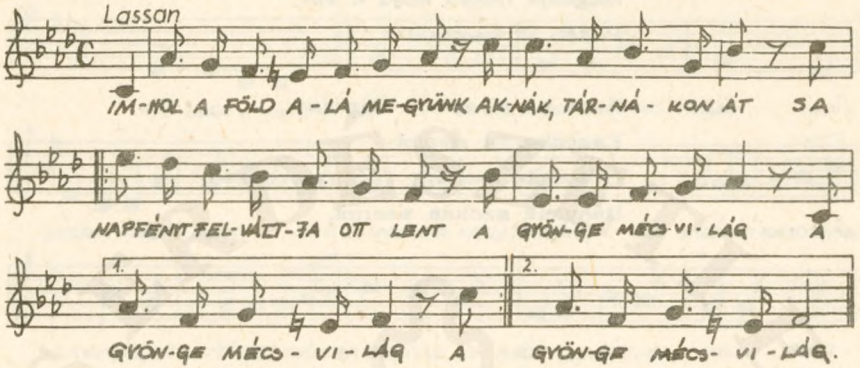

Az akna, tárna visszhangzik
Ugy üt vág csákányunk,
S mig a kopogó nem hallik
A napra nem szállunk, a napra nem szállunk.

Fogjatok kezet egyszer még
E csodás napfényben,
Ki tudja nem vár-e a vég
Lent a föld mélyében! Lent a föld mélyében!

Istenünk bárhogy rendeli,
Kétségbe nem esünk. Hogy tárnánkat tellér szeli
Csak arra figyelünk. Csak arra figyelünk.

S ha munka után egyikünk
Többé nem jönne fel;
Zokogja el fájó szivünk:
Pajtás! Szerencse fel! Szerencse fel!

Ha béke nem jutott neked,
Mig nap sütött le Rád
Megadja néked majd a sir:
Pajtás jó éjszakát!

S ha az ki elment közülünk,
Eszedbe jut megint
Köszönts reá egy "Jó szerencsét!"
Bányász szokás szerint.

MÉLYEN A FÖLD ÖLÉN

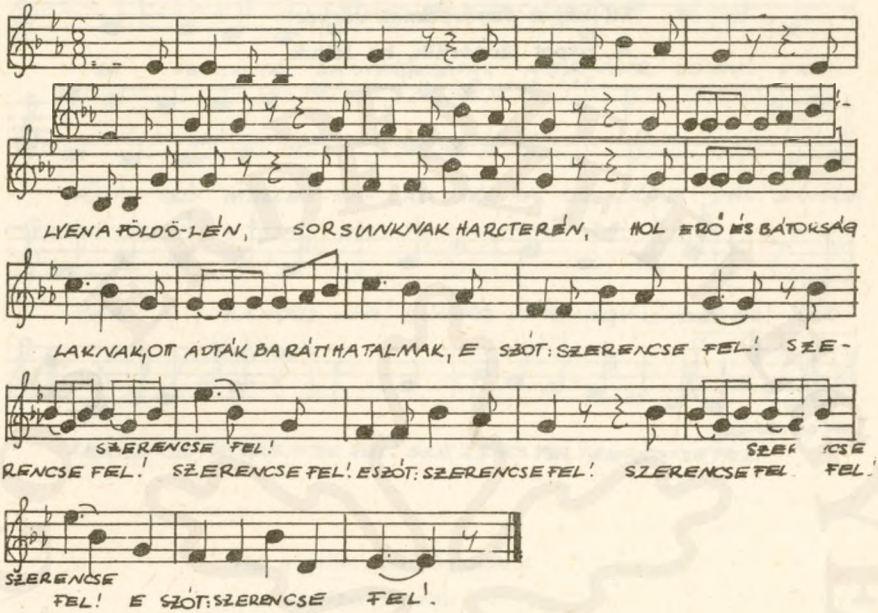

Mély akna fenekén
Őskornak mesgyéjén,
Ha csákányunk hangja visszhangzik,
S a repesztett szikla leomlik,
Zengjünk: Szerencse fel! ...

Ha sötét éjszaka
Ránk tör a viz árja,
Mig a rést gyorsan lezárjuk
S a lefolyást mélyebbre vágjuk
Biztat: Szerencse fel! ...

De veszély esetén,
Mint szikla áll helyén
A bányász. Közöttük nincs gyáva.
Társára mindenkor vigyázva
Kiállt: Szerencse fel! ...

Ha munka végével
A csille viszen fel,
Mi kéjjel és örömmel várjuk
A napot dicsérjük, ha látjuk,
Mondva: Szerencse fel! ...

HA FEKETE BÁNYÁSZ CSAPAT

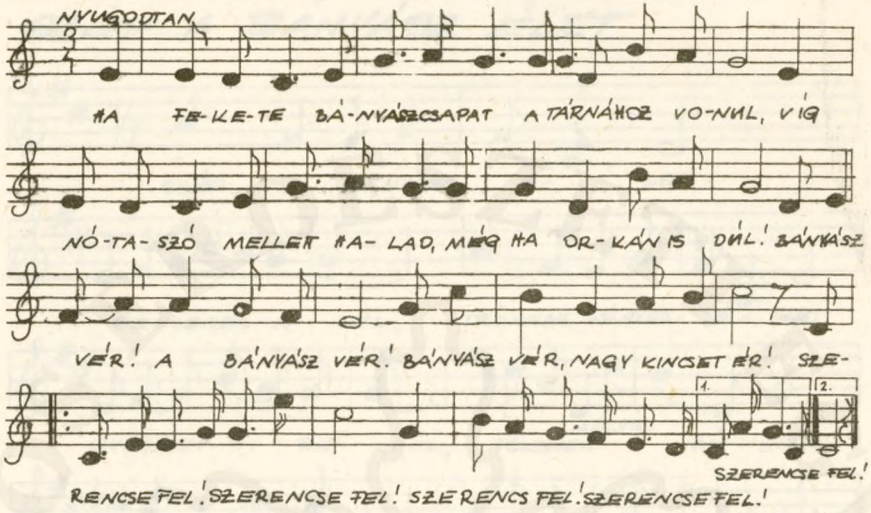

Ha a sötét bányászkabát
Az aknába leszáll
Kiállt: Babám jó éjszakát,
Mig a munka megáll.
Bányász vér, a bányász vér....

És ha bevégzi a munkát,
A csákányt leteszi,
Szól társának: Jó éjszakát!
Nőm s a gyermekem hi!
Bányász vér, a bányász vér....

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1981

SZÉP A BÁNYÁSZ ÉLET

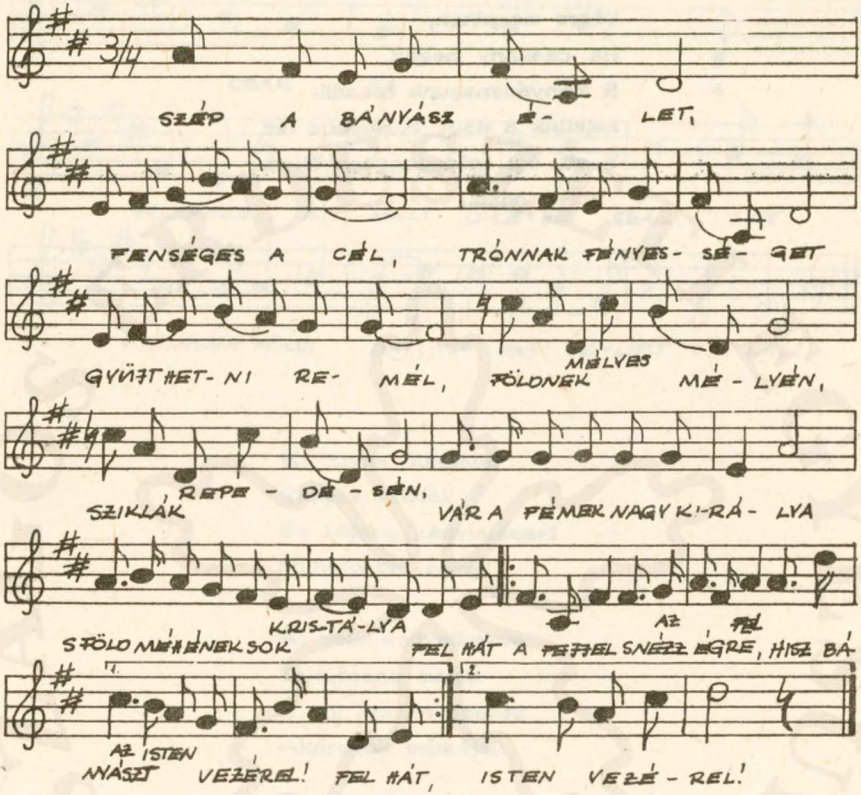

Hogyha bősz viharnál
Ember s állat fél,
Földi orkánoknál -
Bányász csendben él.
Mennydörgés beállhat,
Nappal éjjé válhat;
Mi a földnek mély ölében
Dacolunk a kisértésben.
Fel hát...

Ha azután dalunk
Elhalkul ott lent,
És kifáradt karunk
Végre megpihen,
Ha csákány megáll,
S bányásznapunk leszáll:
Lelkünk a nagy Királyhoz tér
S ott égi boldogságban él!
Fel hát.....

CSAK AZ URA A FÖLDNEK ...

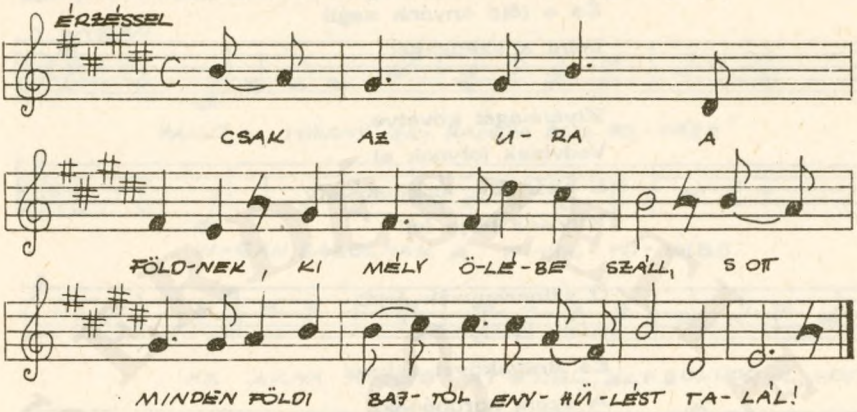

Ki büvös alkotása
Titkára rátalál
És boldog kedvteléssel
Mühelyébe leszáll.

Ki vele szövetkezve
Feláldozza magát
S oly igazán szereti
Akárcsak mátkáját!

Ki igaz szeretettel
Csodálja naponként
És fáradhatatlan hévvel
Őt követi önként!

A régesrég mult idők
Rejtelmes életét
Kész feltárni előtte,
Ha birja a kegyét.

Az ókor szent fuvalma
Övezi orcáját
S az örök éj honában
Régmult világot lát.

Ő minden utján talál
Jól ismert vidéket
És a föld anyánk segit
Lelni a szépséget.

Kivánságát követve
Vadvizek folynak el
S akárhány sziklakastély
Kincseit tárja fel!

Ő szinaranynak árját
Küldi királyának
És drágakövet szerez
A szent koronának.

Király kapja mindazt,
Mit keze learat,
Kegyére mégsem számit,
Inkább szegény marad!

Más pénz és hir után fut
És gyüjti halomra,
Ő marad a hegyek közt
A föld boldog ura!

BÁNYÁSZ BÚCSÚJA

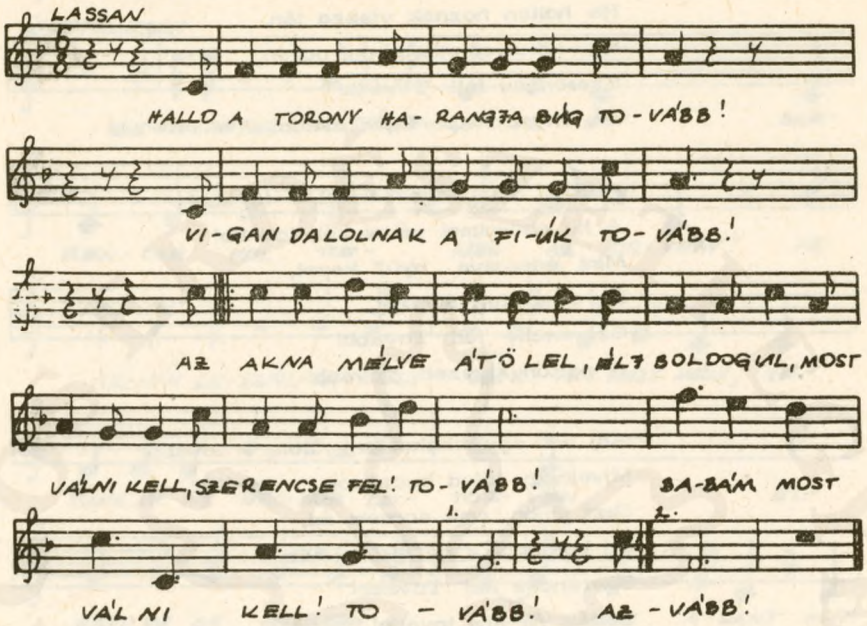

A mély aknába mindenütt, - tovább!
Vigan dalolnak a fiuk, - tovább!
Egy holdsugár se tüz reánk,
Csak mécsesünkből gyenge láng,
Szerencse fel! Tovább!
Csak halvány gyenge láng! Tovább!

Bár borzadok a mélyben lenn, - tovább!
Ahol kemény a küzdelem, - tovább!
De bármilyen nagy a veszély,
Bányásztestvérem csak ne félj.
Szerencse fel! Tovább!
Testvérem csak ne félj! Tovább!

S ha nem is látsz többé viszont, - tovább!
Én békességben távozom, - tovább!
Ha holtan hoznak vissza tán,
Egy könnyet ejts sirom porán,
Szerencse fel! Tovább!
Az én sirom porán! Tovább!

Mert ki a csillagokban él, - tovább!
A hü szerelmet védni kél, tovább!
Mint édesatya nyujt kezet,
És a sötéten átvezet,
Szerencse fel! Tovább!
A parton átvezet! Tovább!

Adj hát egy csókot angyalom, - tovább!
Mivelhogy tőled bucsuzom, - tovább!
Ezt jöjjön, amit sorsom ád.
Élj boldogul s ne sirj tovább.
Szerencse fel! Tovább!
Babám ne sirj tovább! Tovább!

GYÁSZINDULÓ

ÜNNEPÉLYESEN

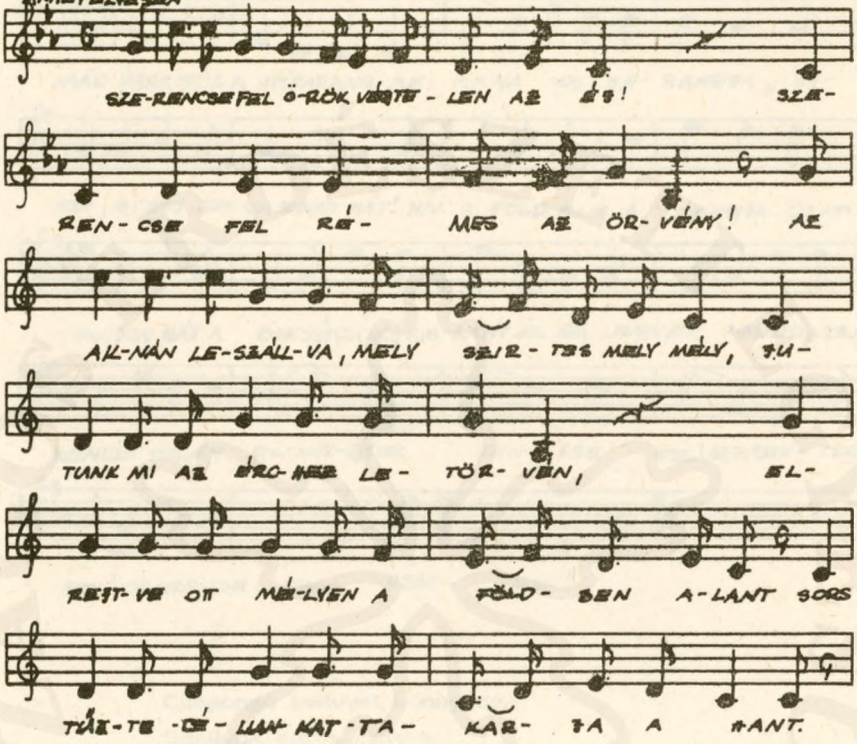

ORSZÁGOS KÉPZŐMŰVÉSZETI FŐISKOLA
1851 / 1866

MÁR ÚJRA SZÓL A KISHARANG...

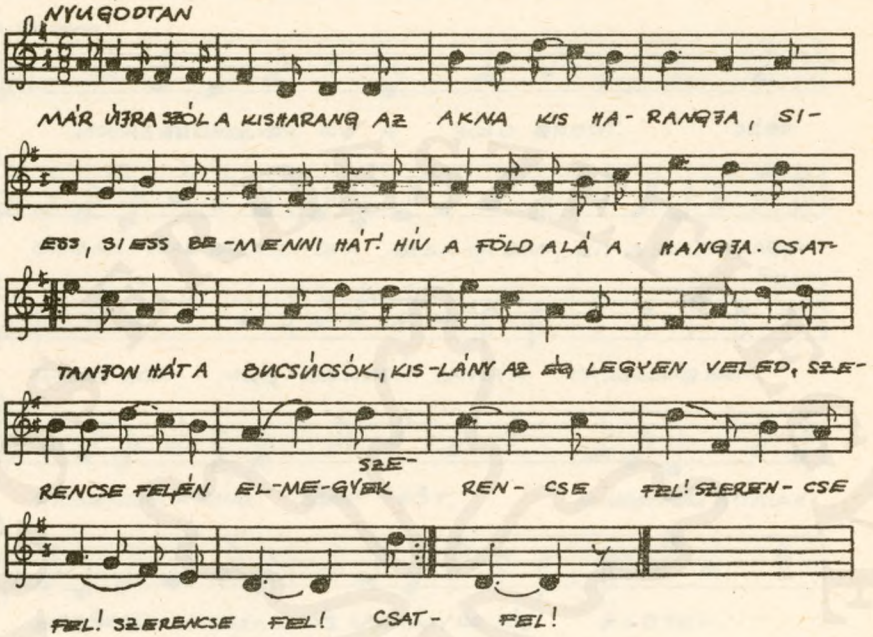

Csapongó kedvvel könnyedén
Szállunk alá a mélybe:
Munkába kezd mindegyikünk
S zsibong a bánya mélye.
A lőpor robban mennydörög,
Acél pöröly cseng a rög;
Kocsik robognak el.
Szerencse fel! Szerencse fel! Szerencse fel!

És hogyha majd a föld ölében,
Végóránkat éljük,
Isten kezében életünk
Ő megsegít reméljük!
Te kisleány ne bánkódjál,
Bányásznak halni szép halál,
Egekbe szállani fel, fel,
Szerencse fel!- Szerencse fel! Szerencse fel!

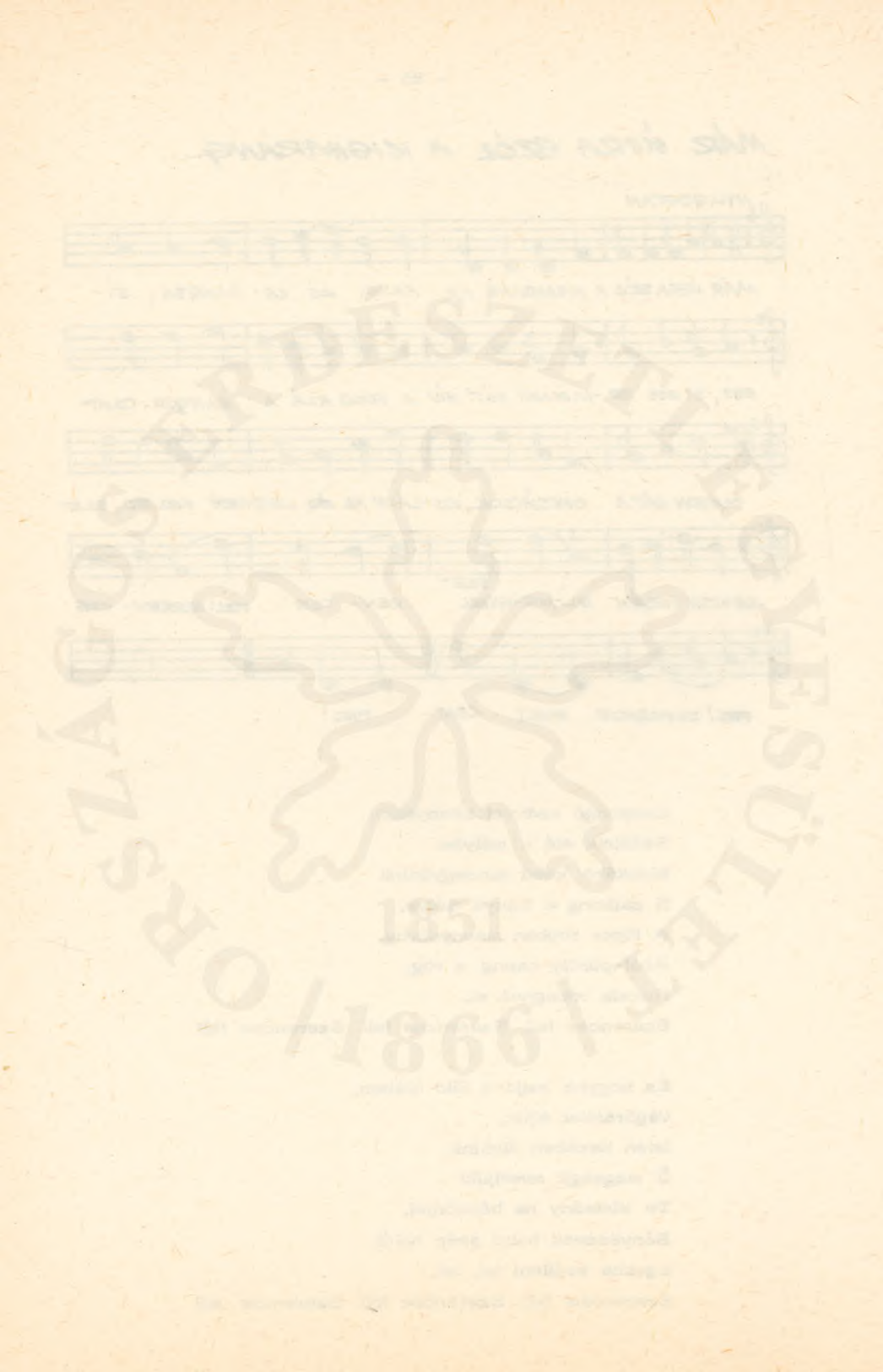
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1981

ÜDV AZ ERDÉGZNEK

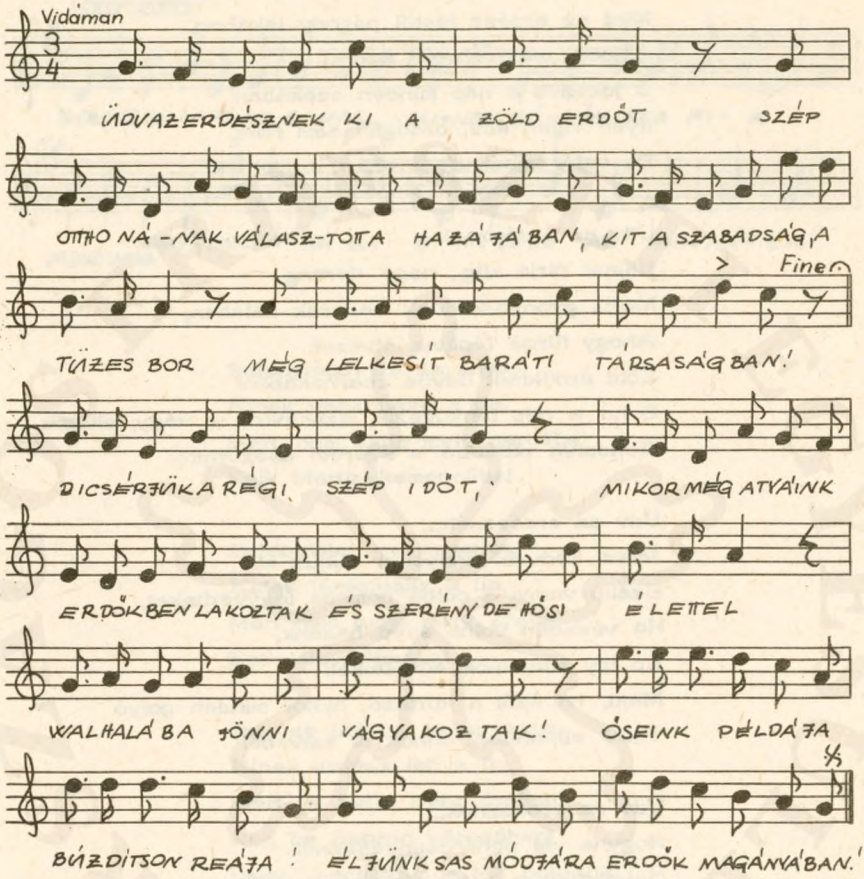

Üdv az erdésznek...
Szabadabb már senki nem lehet
Mint az erdész festői pagony lakában,
Énekel, vadászik és szeret.
S jókedvü a nap minden szakában!
Ilyen vigan élni, ördögtől sem félni,
Ez való embernek s ezért irigyelnek!

Üdv az erdésznek...
Hajnal pirja alig, hogy dereng
Máris gyönyörködünk madarak dalában,
Ahogy fürge léptünk átvezet,
Zöld erdőknek büvös csarnokában!
S ha a nap lenyugszik, szivünkre uj vágy fekszik,
Gondolva otthonra s szerető asszonyra!

Üdv az erdésznek...
Játszi kedvvel hányszor sütjük el
Szálló vadra a célba pompás fegyverünket,
Ha vészben volna szép hazánk,
Ép igy eltalálnók ellenünket!
Majd, ha szól a kürtszó, akkor minden golyó
Talál ellenfélbe, annak is szivébe!

Üdv az erdésznek...
Hogyha vig pohárcsengéseknél
Örvendünk is boldog erdészéletünknek,
A vénségtől mért is rettegnénk,
Jókedv róható fel nagy bünnek!
Poharak csengése "Éljenek" zengése,
Szóljon a hazának s hü erdész fiának!

BOLDOGTALAN AZ AZ ANYA

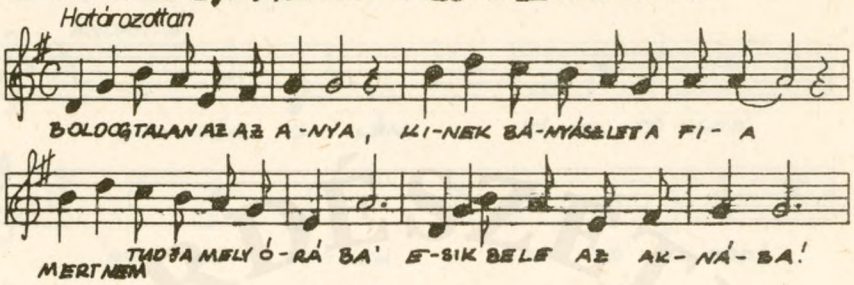

Boldogtalan az az anya,
Kinek vaskohász a fia,
Mert nem tudja mely percébe'
Esik Martin-kemencébe!

Boldogtalan az az anya,
Kinek fémkohász a fia,
Mert nem tudja mely órába'
Esik ólomkólikába!

Jaj de boldog az az anya,
Kinek erdész lett a fia,
Mert jól tudja mely órában,
Rug be Sopron városában!
vagy (kacsintgat a telt pohárba!)

EGYESÜLET 1981 ORSZÁGOS

ERDŐK ÖLÉN

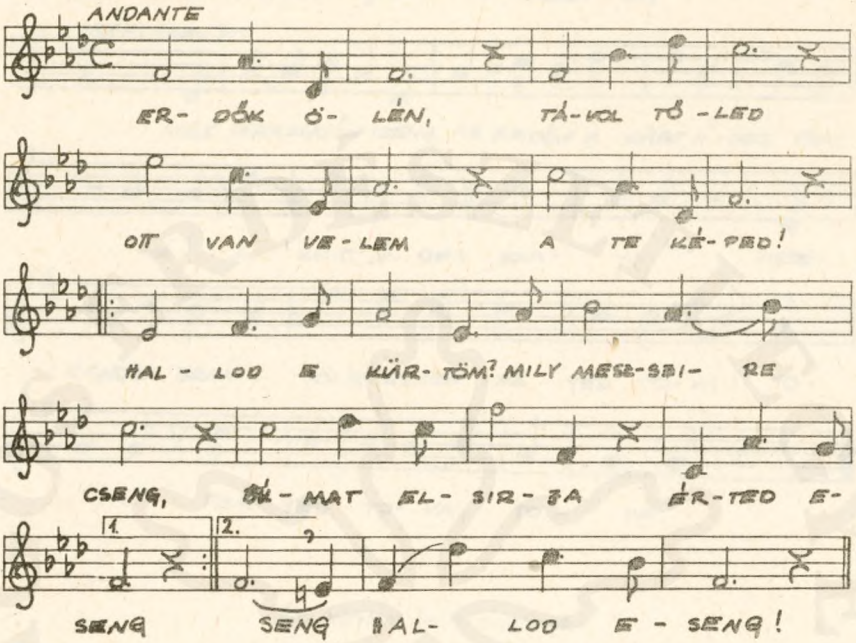
ANDANTE
ER- DŐK Ö- LÉN, TÁ-KOL TŐ-LED
OTT VAN VE-LEM A TE KÉ-PED!
HAL- LOD E KÜR- TÖM? MILY MESE-SZI- RE
CSENG, ÜL- MAT EL- SIR- JA ÉR-TED E-
1.
2.
SENG SENG HAL- LOD E- SENG!

ORSZÁGOS ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/1991

MILY MERENGŐN CSENG

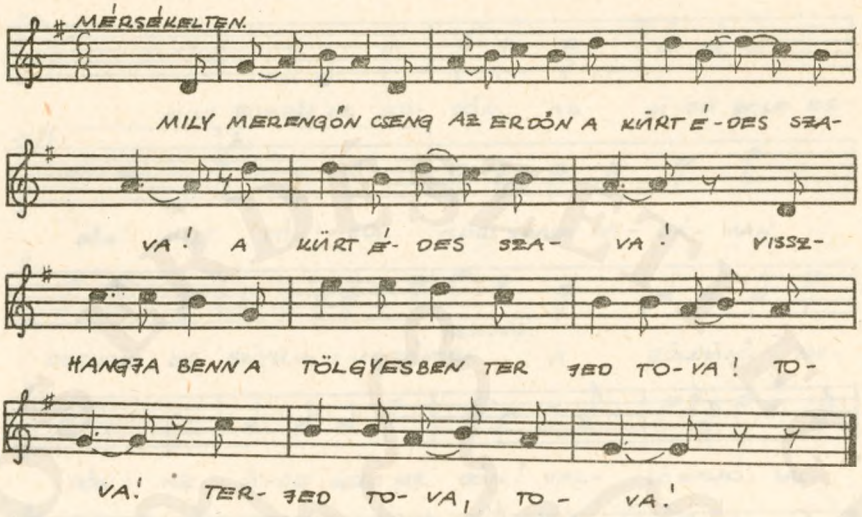

És minden fa a pagonyba
Zöldebbnek tünik fel!
A patak fut amerre tud
A völgyben messze el!

Minden kebel örömre kel
A kürt kettős szaván
A bú sem öl, mert szivből
Elszáll korán!

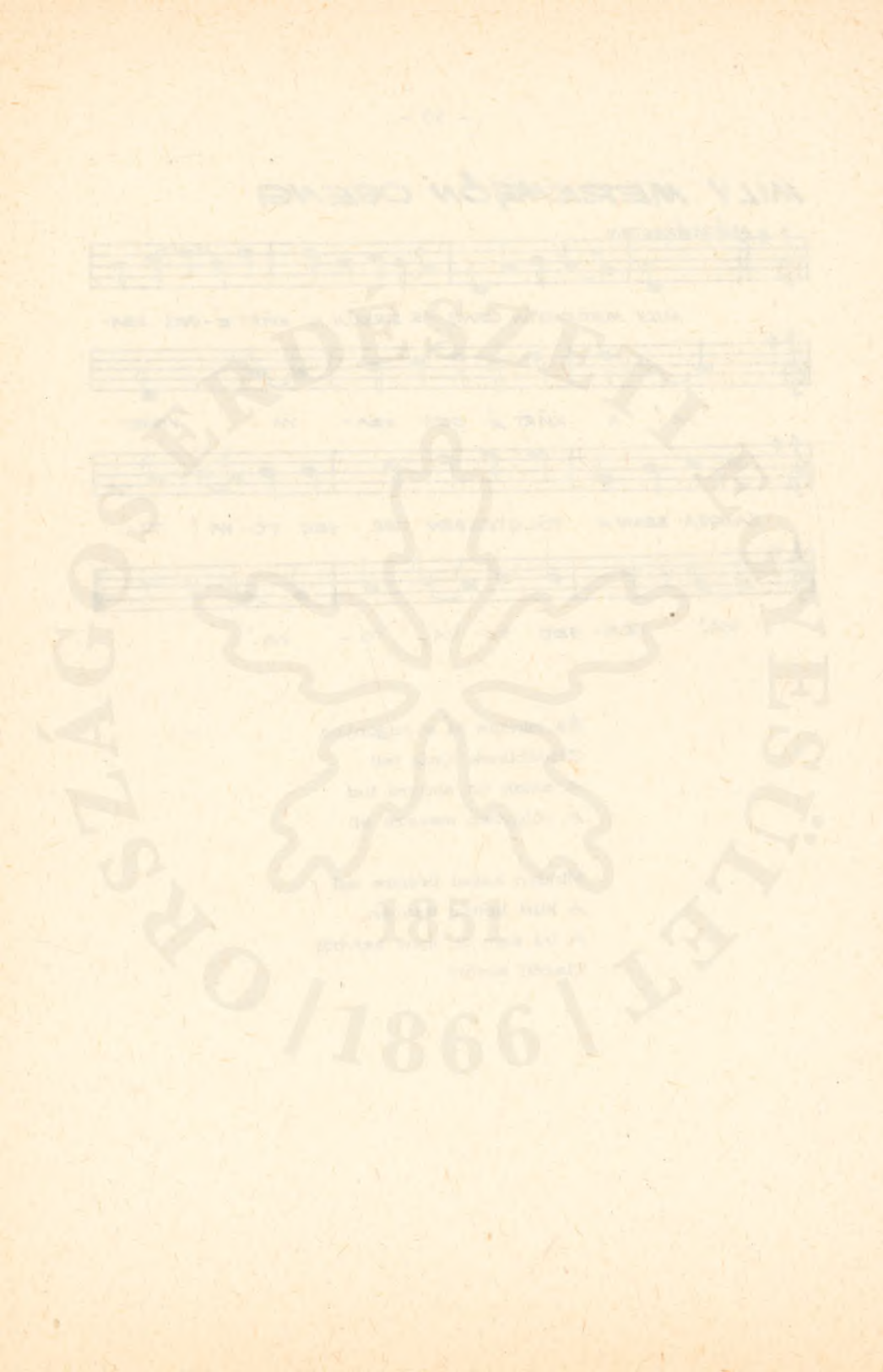
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

MILY POMPÁS AZ ERDŐN

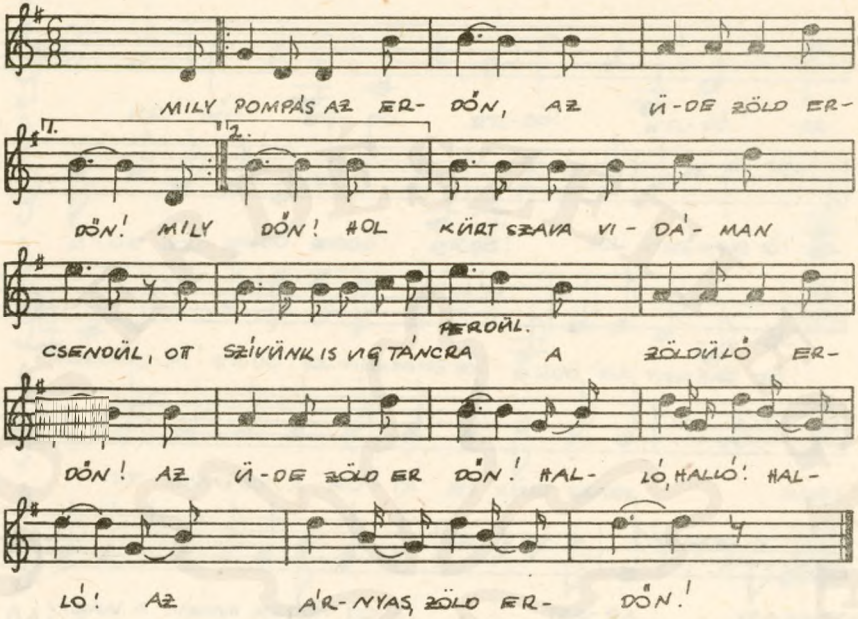

A vadászt kedvelő
Bübájos zöld erdő!
Dus lombjával integet neked
És lelkesen üdvözöl téged
A zöldülő....

És milyen fecsegő
Az üde zöld erdő!
Visszhangozva szól ott az ének
Örül a vadász örömének,
A zöldülő....

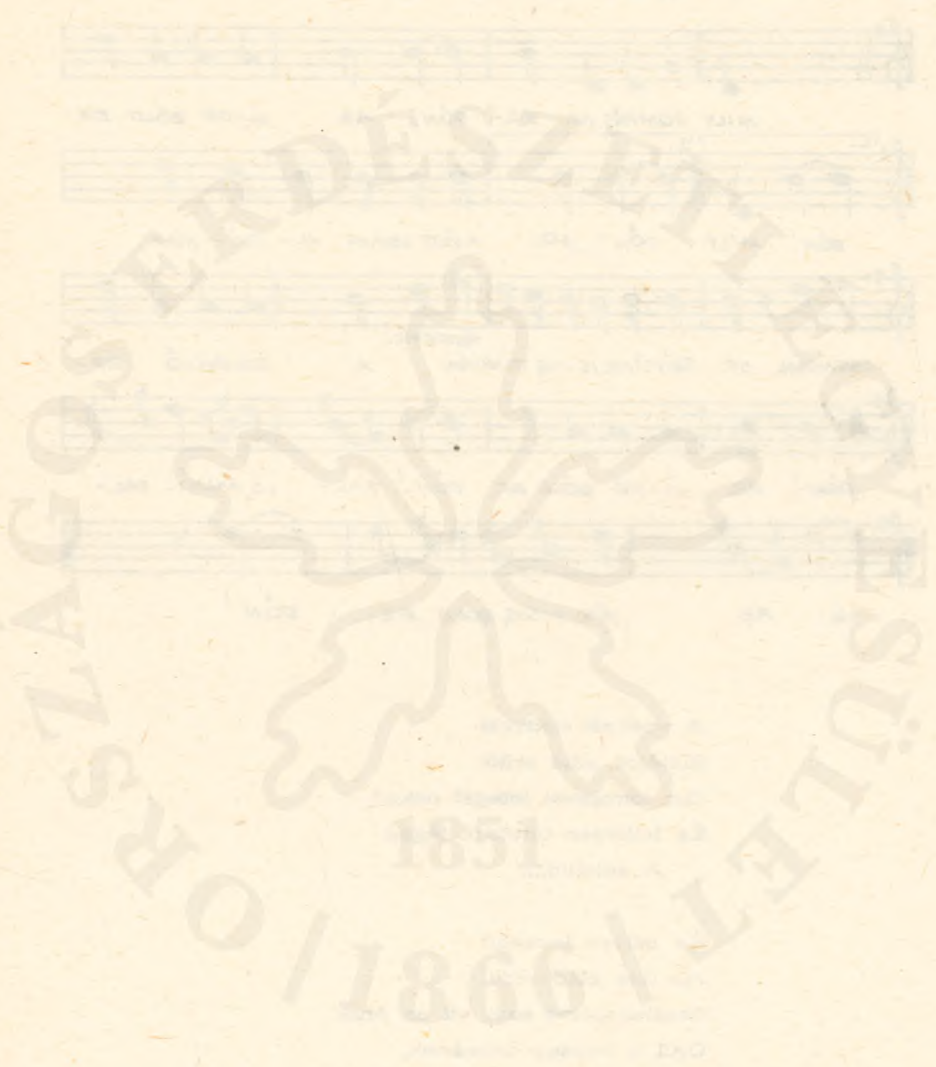
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1991

ERDŐ, ERDŐ!

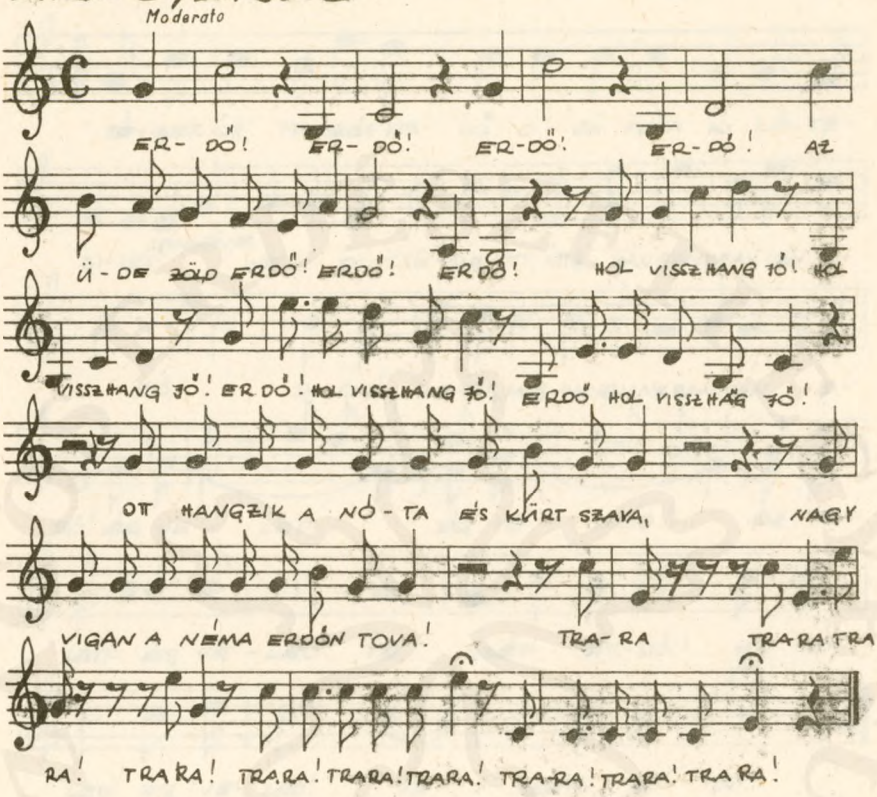

A föld! - A föld!
A föld! - A föld!
A nagy és tágas föld!
A föld! - A föld!
Zöld sátort ölt! - Zöld sátort ölt!
Zöld sátort ölt a föld!
Zöld sátort ölt a föld!
S ha járunk dalolva, ugy zeng a lég,
Az erdők, a völgyek, a hasadék!
Halló! Halló!

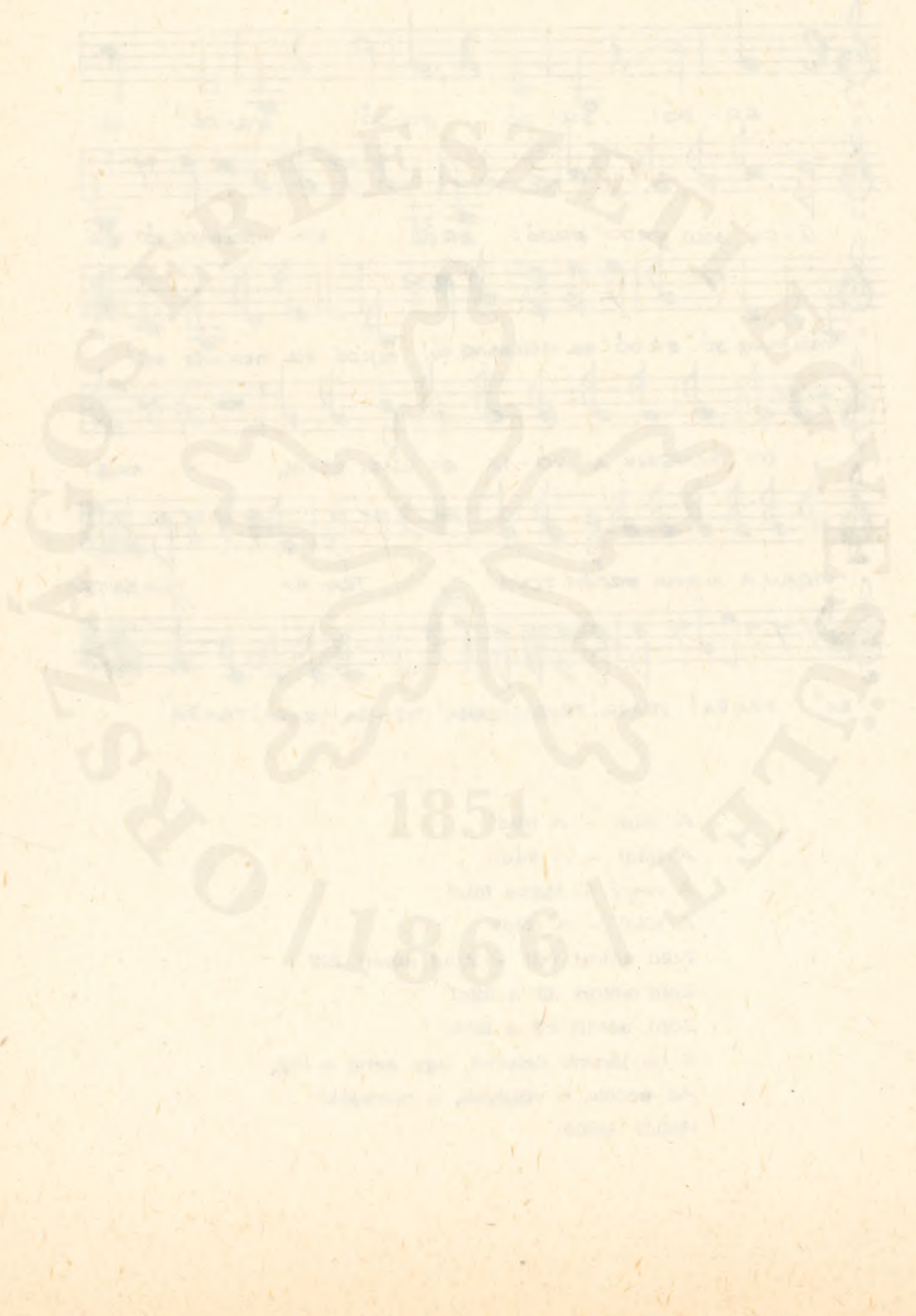
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

TÉGED ÓH, TE SZÉP ERDŐ

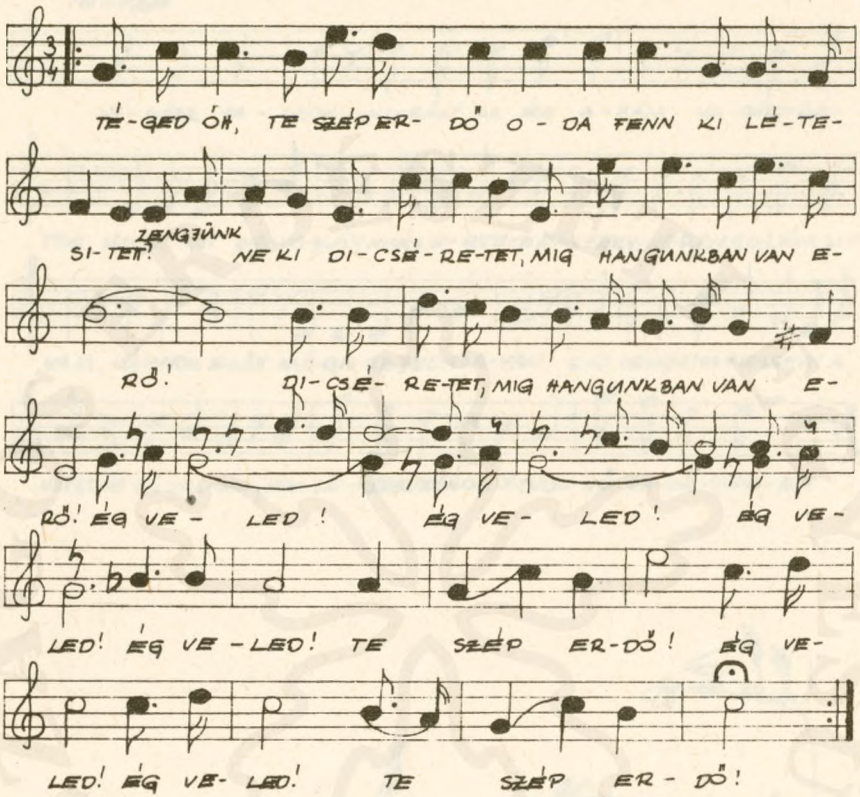

Mélyen lenn örök zsivaly,
Odafenn őzek legelnek,
Mi meg megyünk: kürtök zengnek,
S visszhangozva kél a zaj! :
Ég veled!
Lobogónk, mely árnyat nyujt
Örökéletü lombfedéllel
Hüségedben te: neveltél fel
Mig riadó harcra fujt! :
Ég veled!

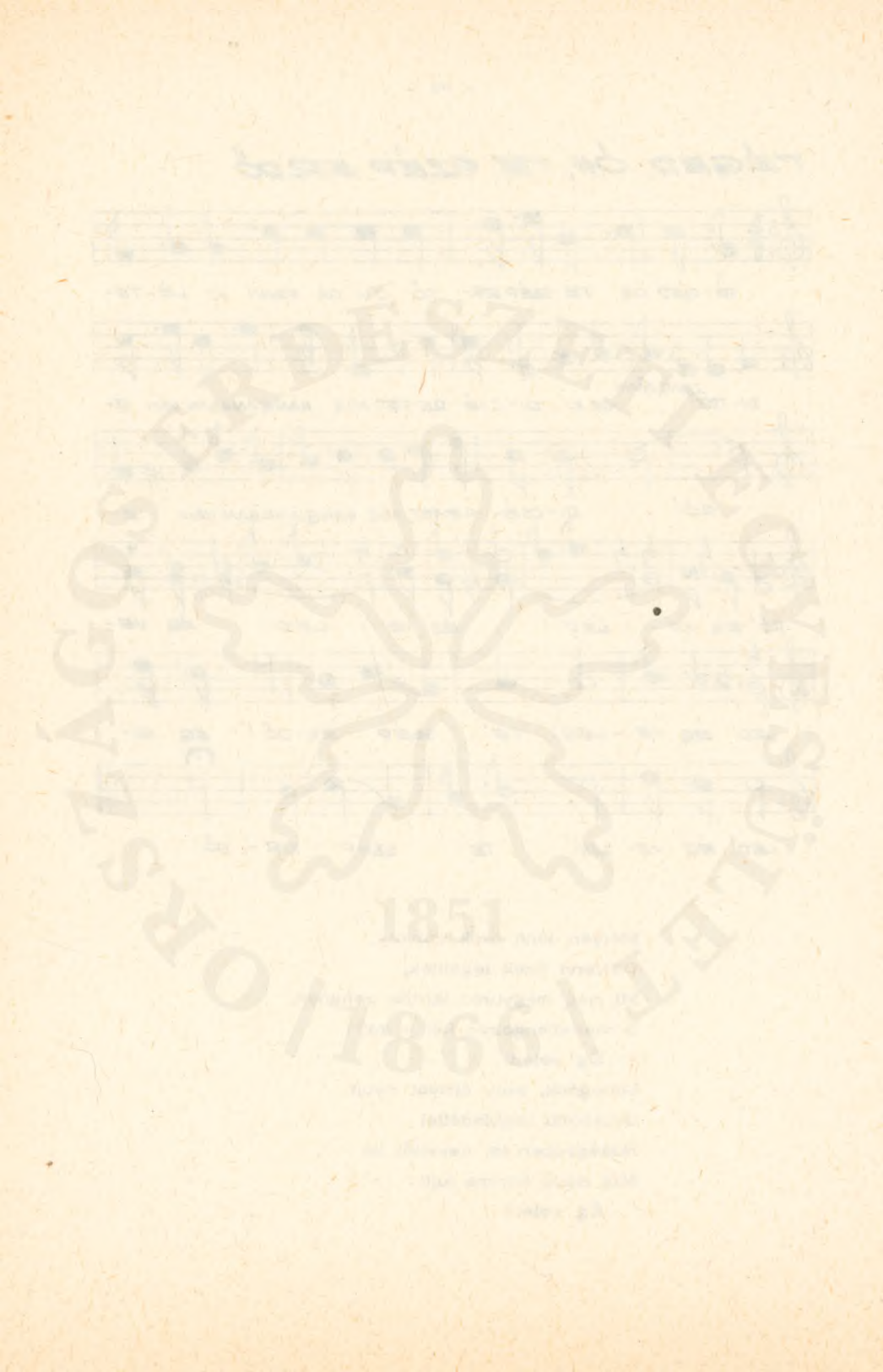
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1989

VADÁSZ VAGYOK

Fenséggel

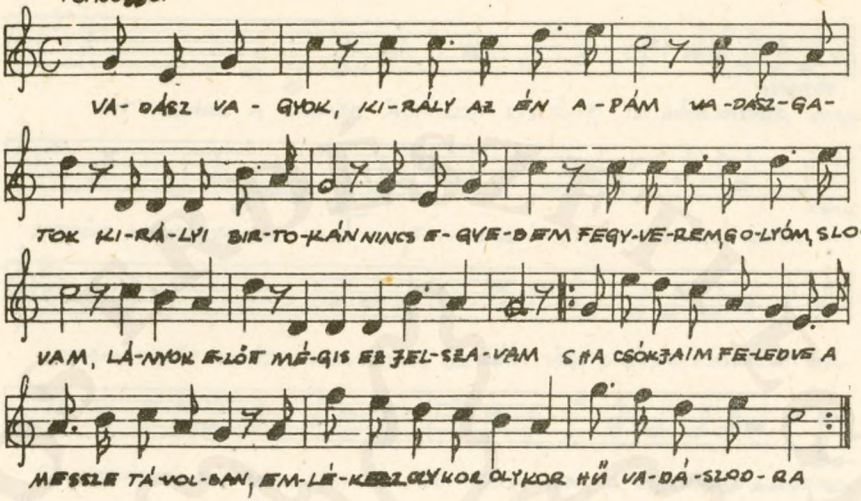

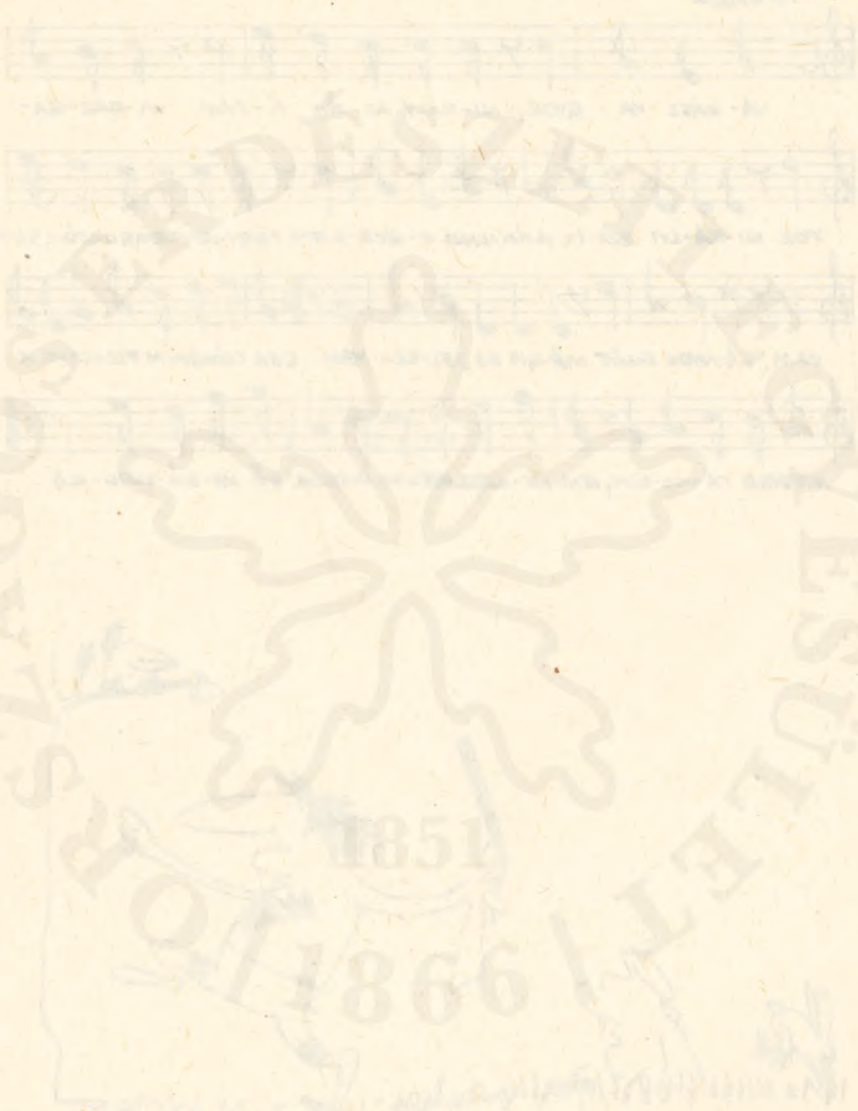

MIT KERES A VADÁSZ

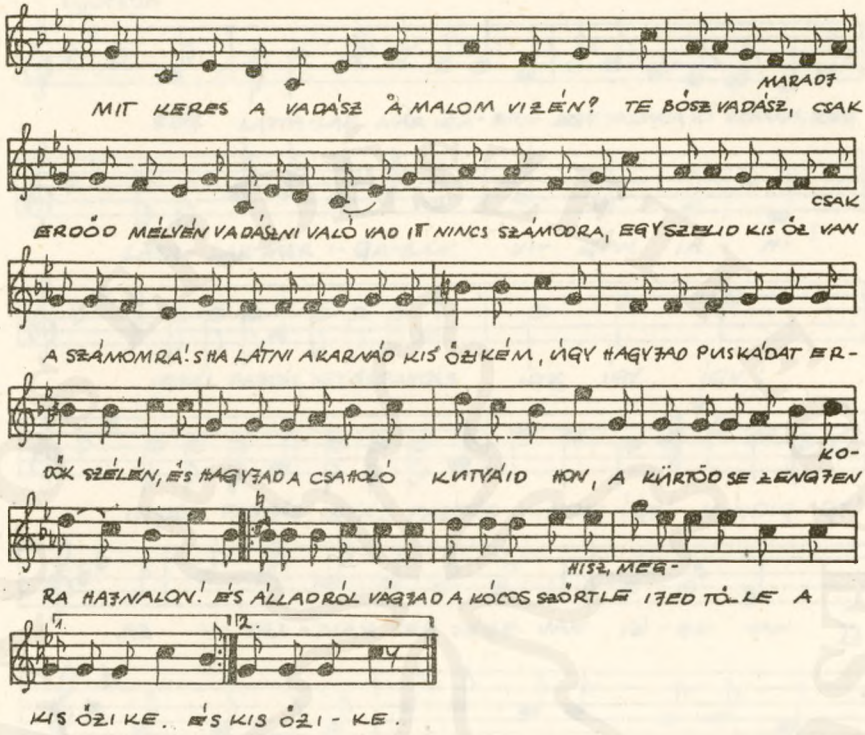

De jobb lenne, ha csak az erdőt járnád,
S a malmot és molnárt békén hagynád!
Mit érnek a halak fák zöld levelén?
Mit keres a mókus a tó kék vizén?
Ezért maradj bősz vadász az erdőben
És hagyj engem a malom mellett csöndben.
Ha kedvesem kedvében akarsz járni,
Hát tudjad meg szívét mi keseríti:
Az erdőből vadkanok jönnek éjjel
És csunyán elbánnak a veteménnyel,
A földjére járnak, mind ott kotorász:
A disznókat lőjjed le, te hős vadász!

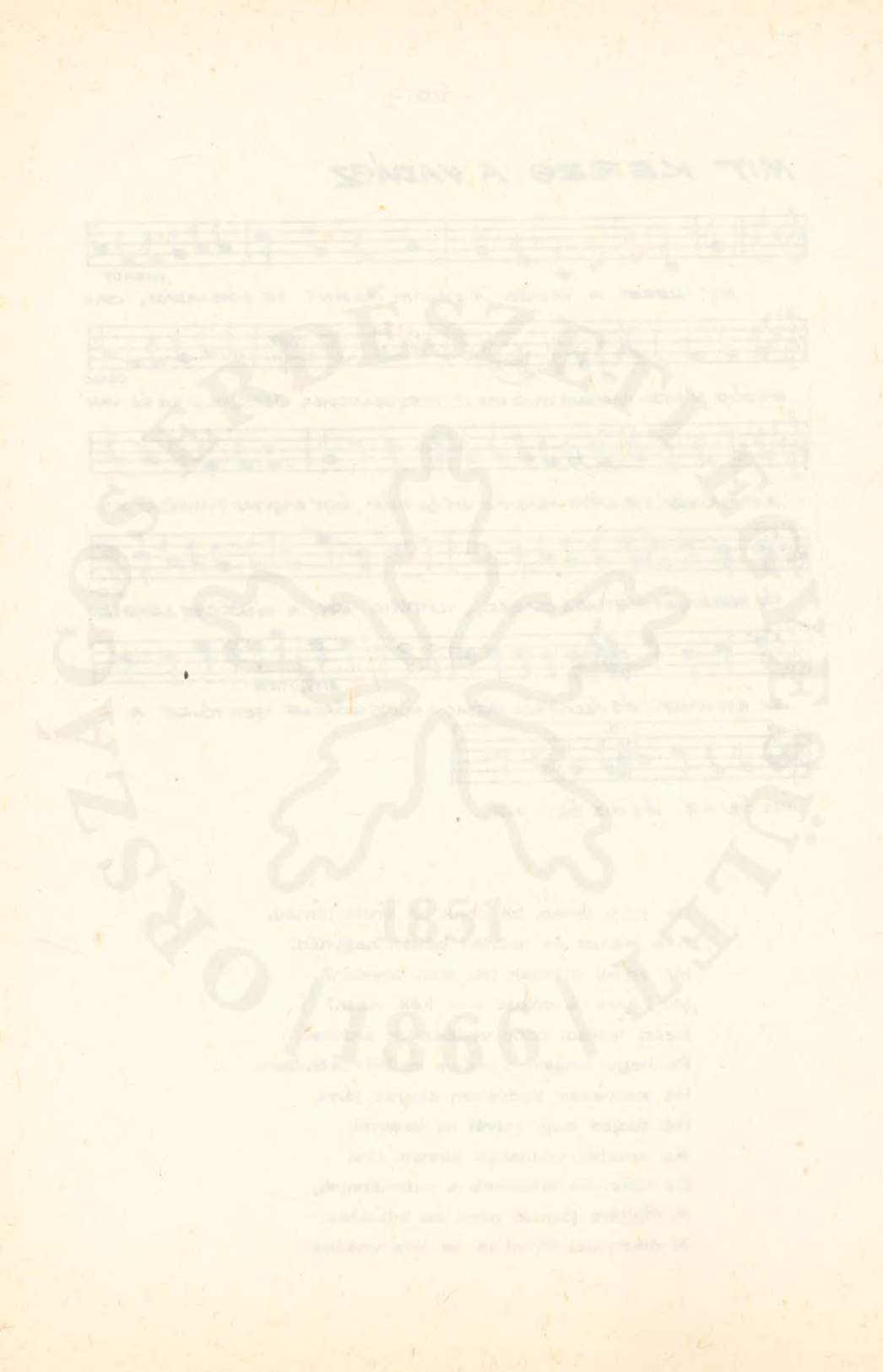
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
1851
1981

RÉG LÁTTALAK MÁR ...

Gyorsan

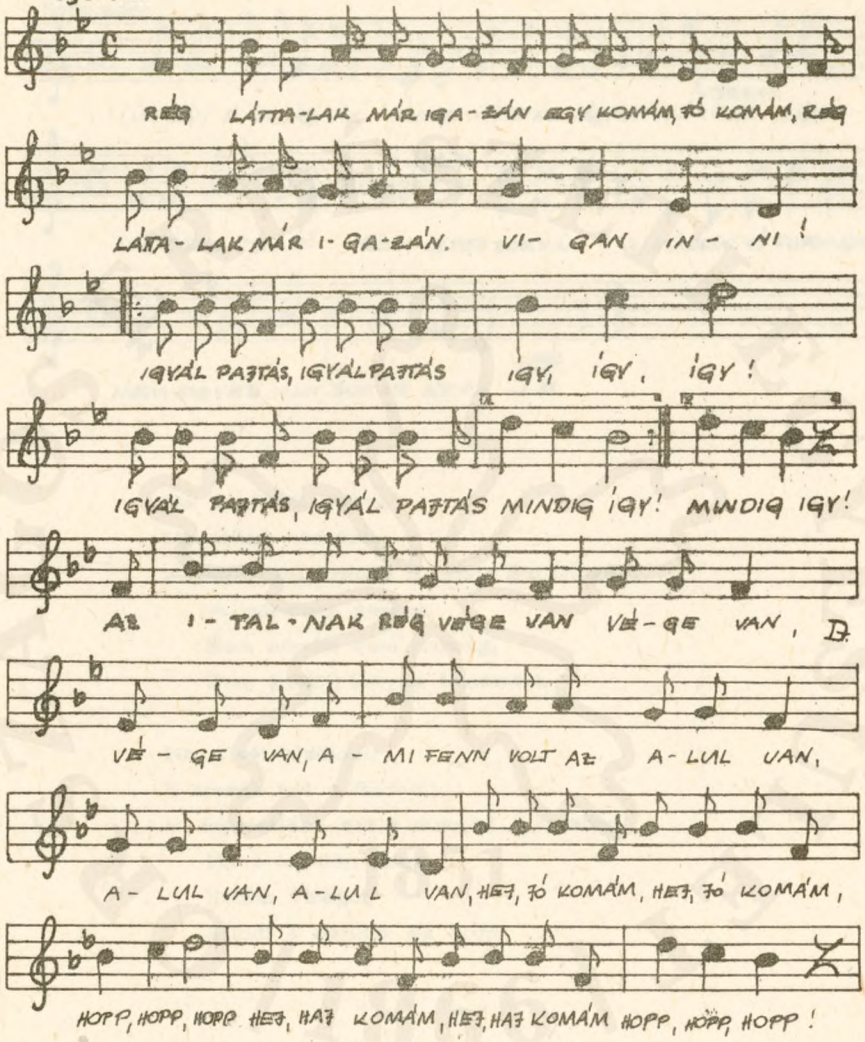

A GYÓGYSZERÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

UTJÁN E VILÁGNAK

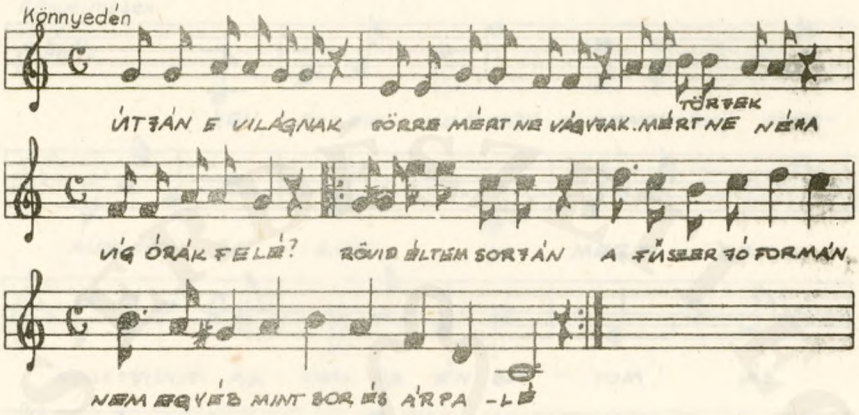

Ha a pincét bujva,
Hordóhoz simulva,
Áztathatnám torkom a nagy Bacchusért,
A mámoros percet,
Nem adnám sem herceg,
Sem királyi fényes trónusért.

Ha a rét kizöldül,
S forrás kél a földből,
S árpakalász sarja duzzad a mezőn;
Ha a komlón látok,
Illatos virágot,
Eltölti a szivem az öröm.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1981

ÚGY ÉLEK MINT....

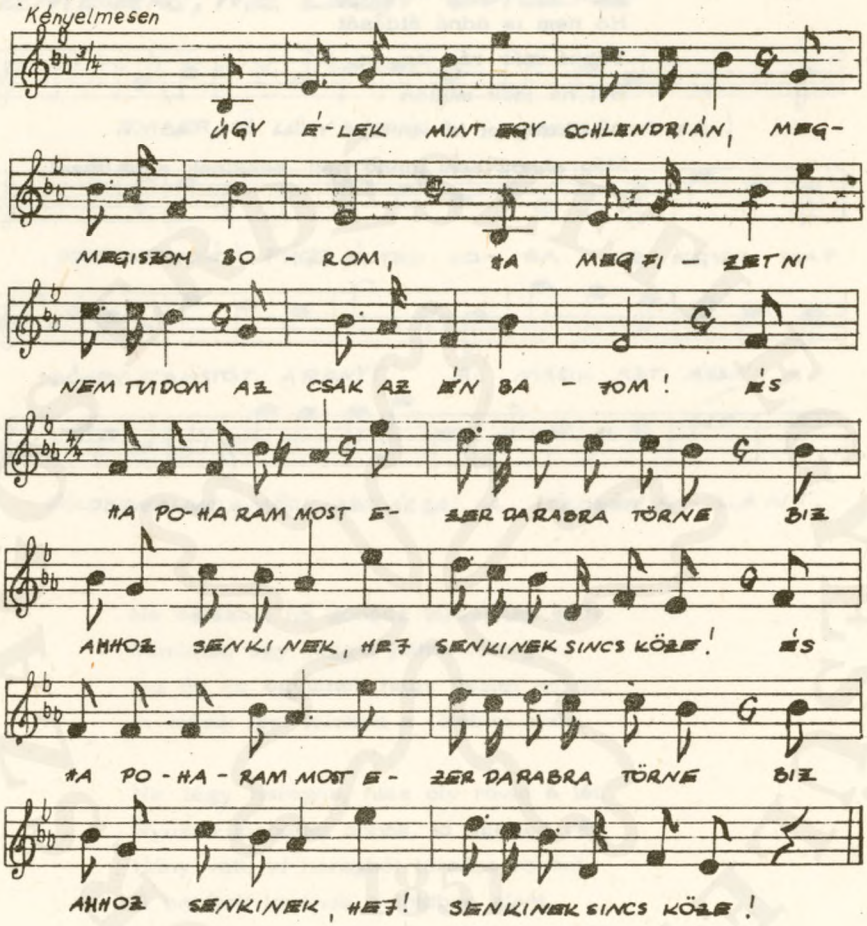

Ugy élek mint egy schlendrian,
Amim van felveszem,
S ha már viselni nem tudom,
Akkor pénzzé teszem.
Ha ruhám tiszta rongy,
Vagy cipőm lyukas lenne,
Biz ahhoz senkinek, Hej! senkinek sincs köze!

Ugy élek mint egy schlendrian,
Mig eljön majd a vég,
Ha nem is adná áldását
Többé már rám az ég,
Sőt ha idők multán
Az ördög el is vinne,
Még ahhoz sem lenne hej! senkinek sem köze!

EMBER, NE LÉGY BÜSZKE

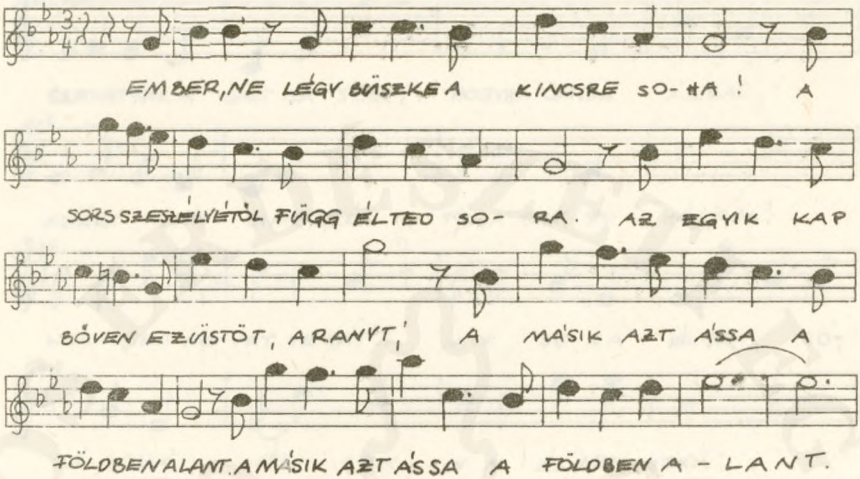

Ne bántson, ha gonosz társadnak élete.
Mindenki egy joggal juthat az égbe.
Az ég az egyiknek nagy tisztet adand,
A másik lent küzköd a földben alant.

Ne légy haragos, hisz oly rövid a lét,
Nyujtsd jobbodat annak, ki ellened vét,
Hány volt, ki haragból társára rohant,
S barátok levének a földben alant.

Leáldozik a nap s ujra felkel;
Igy jár a bányász is bányába le s fel.
S ha üt végórája, ott fedi a hant.
Hol életét tölti, a földben alant.

SZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

SZERETJÜK A DALT

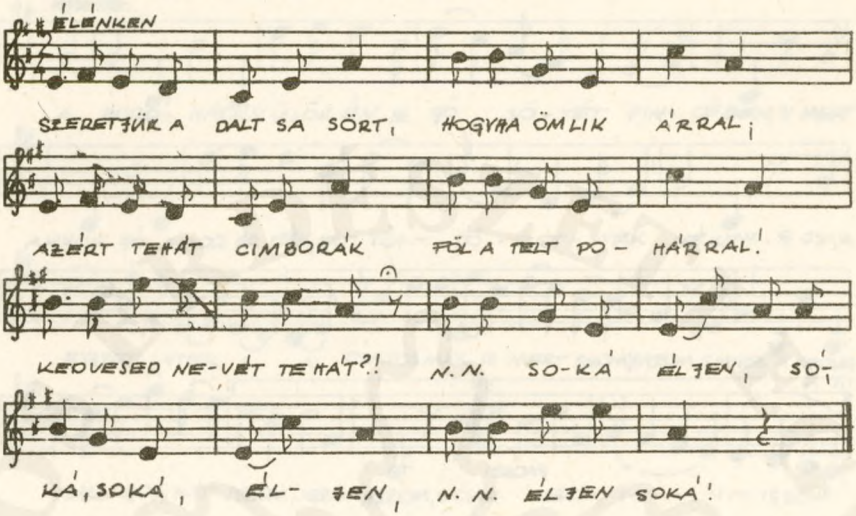

A PINCE MÉLYÉN

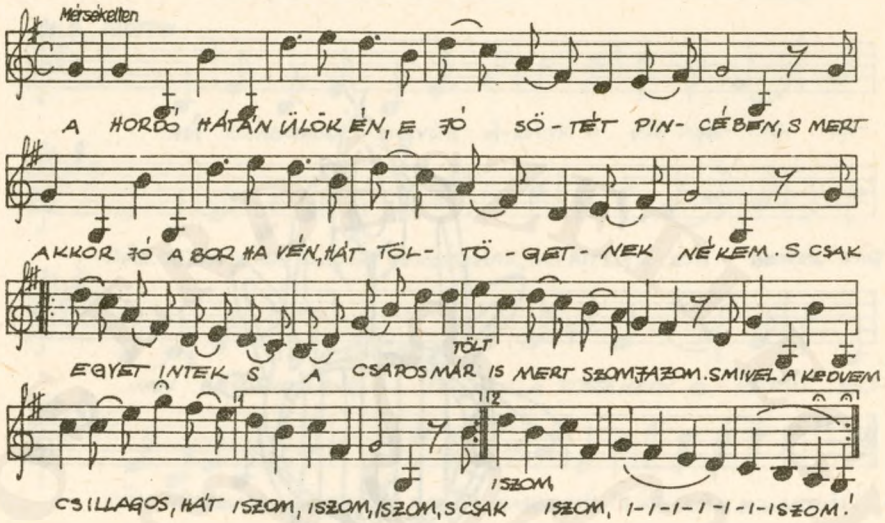

Egy démon bánt, - szomj a neve -
Melyet elüzni félek!
Kancsóm veszem hát kezembe
És hegyaljait kérek.
A fél világ körülöttem
Már rózsaszinben látom,
Táncol minden már előttem:
S én iszom, iszom, iszom.
De a szomjam csak gyarapszik,
Mindegyik tele pohárnál
Természetes következmény
Ez minden bor-ivásnál!
S ha végre földre is esem,
Az a vigasztalásom:
Költségem nem szegem
Ha iszom, iszom iszom!

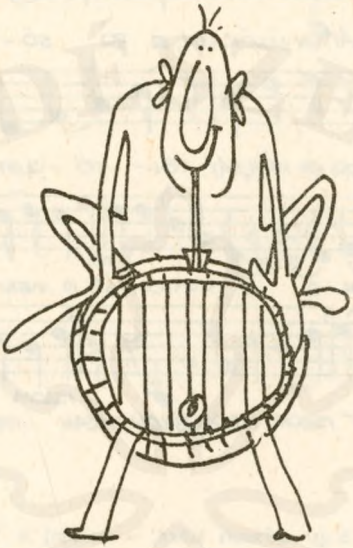

HŰ CIMBORÁK EGYÜTT ÜLÜNK

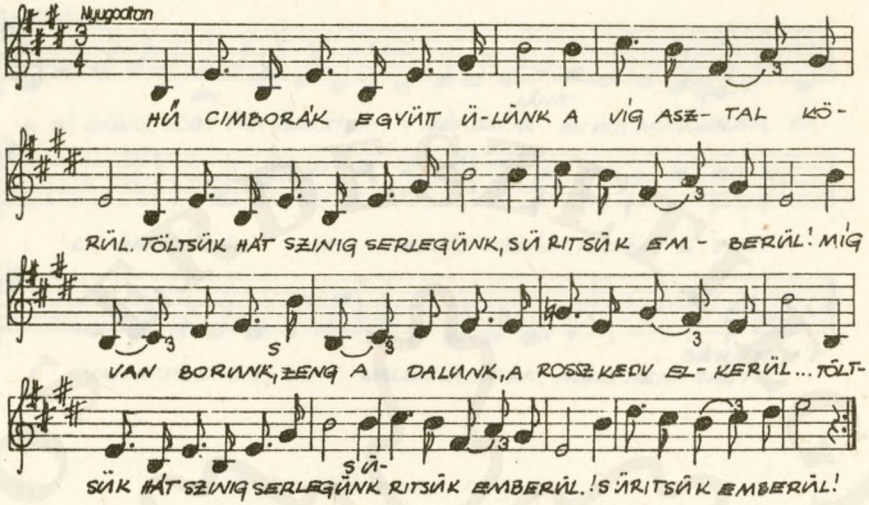

Solo . Ezt kedvesemnek szentelem,
Őt élteti dalom,
Még édesebb a bor nekem,
Mig róla álmodom
A vére hő,
Rég hivem ő,
Szive értem hevül...
Ha egyszer keblemen pihen
Üdvöm beteljesül.

Kar Üdvöd beteljesül!

Solo Nos zengjünk hát sorjába mind,
Dalunk a kedvesért.
Fel a dallal ős szokás szerint,
Mulassuk át az éjt.
Fel mind velem!
Szép kedvesem
Ezt rád köszöntöm én....
Ki volna drágább kincs nekem
E széles földtekén?

Kar E széles földtekén?

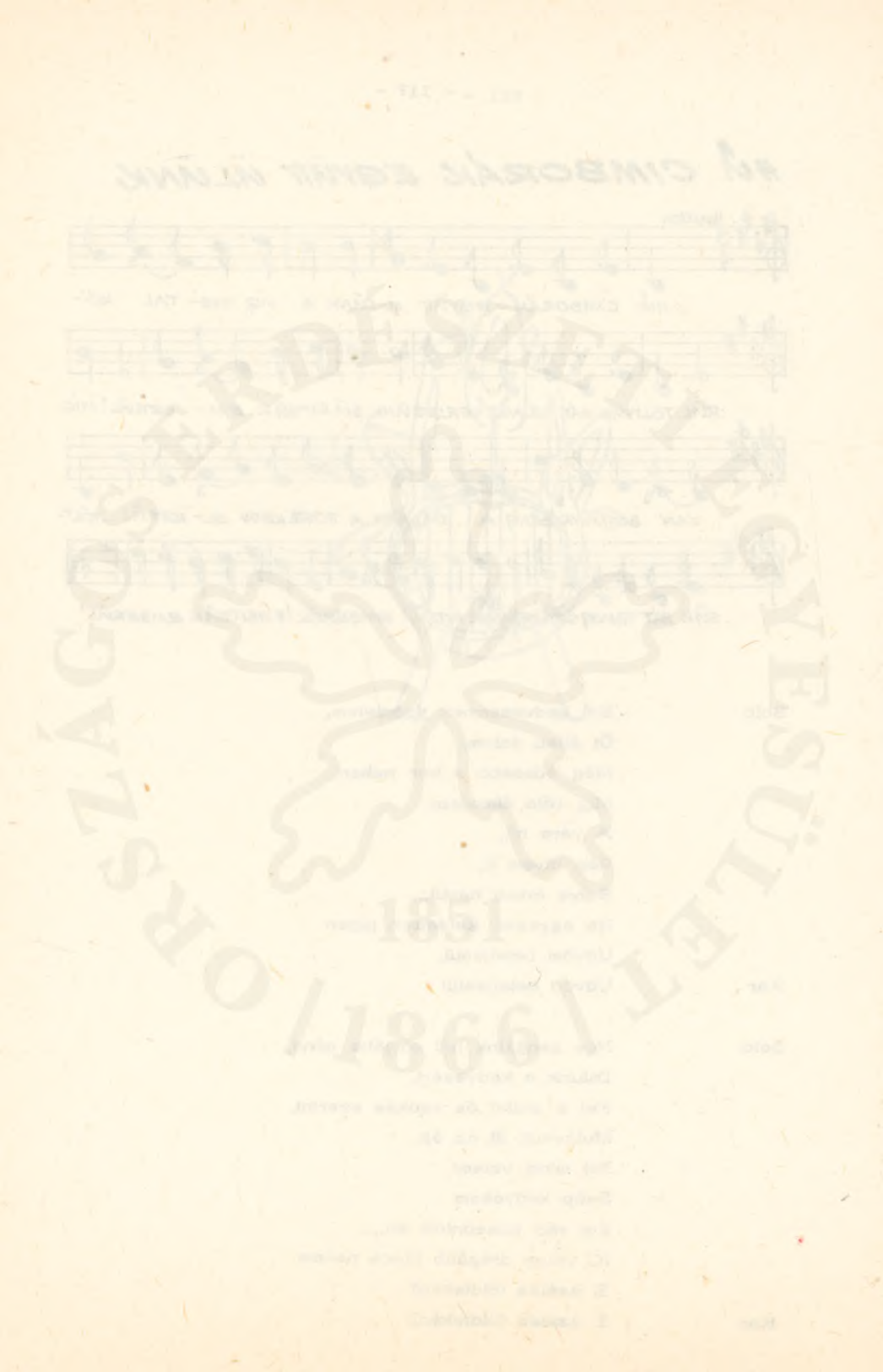
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
1951
1866/1981

A JÓ BARNA SÖR

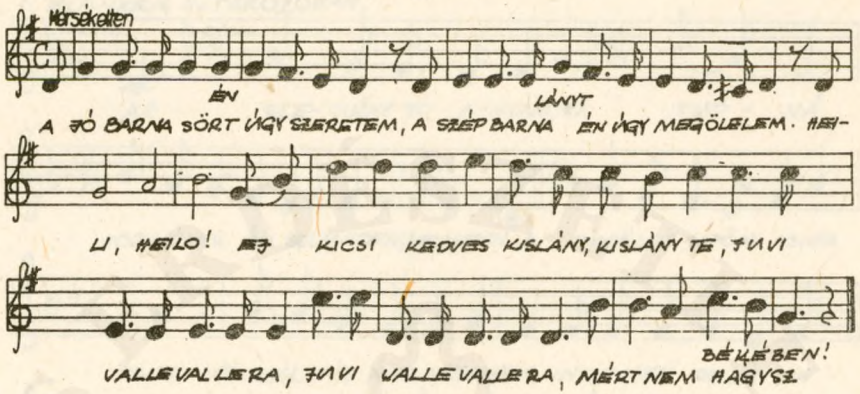

A lányka szeme ugy csillog
Mint két ragyogó kis csillag.
Heili.....

A lánynak piros a szájacskája
Bárcsak csókot adhatnék rája.
Heili.....

A kislány az oly vidám,
Kacaj csilingel ajkán.
Heili.....

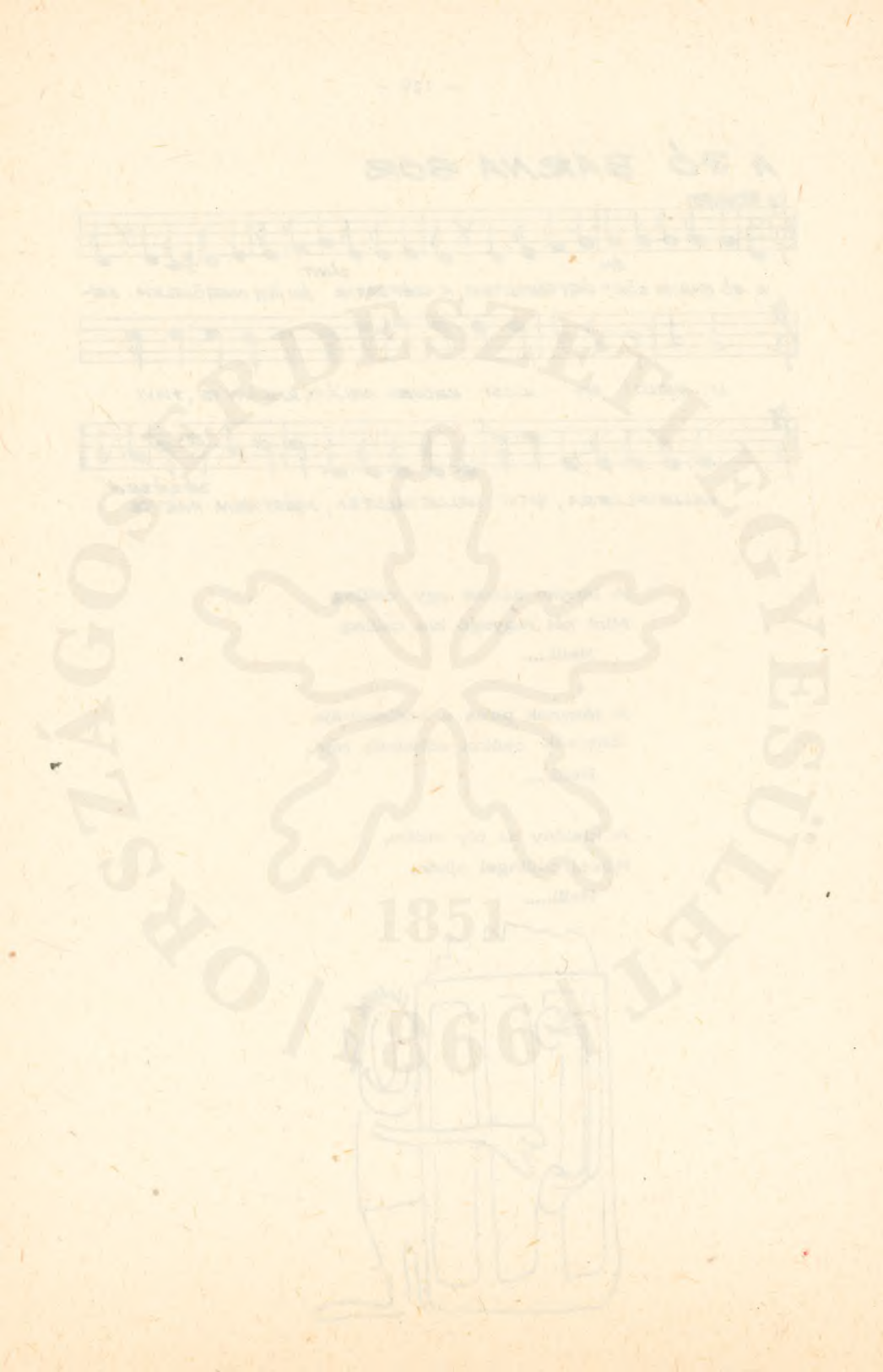
MAGYAR ORSZÁGOS ZENEDESZEDE EGYESÜLET
1851
1968

AH! SZEGÉNY JÓ ANYÁM, HA...

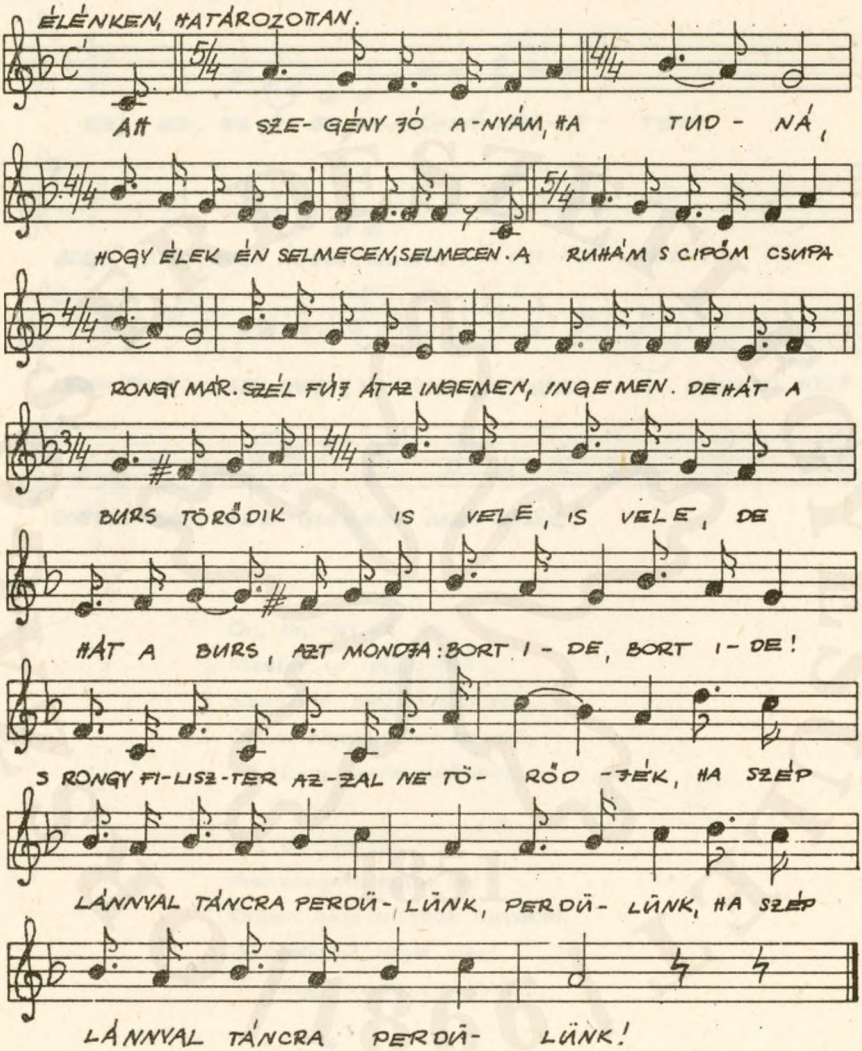

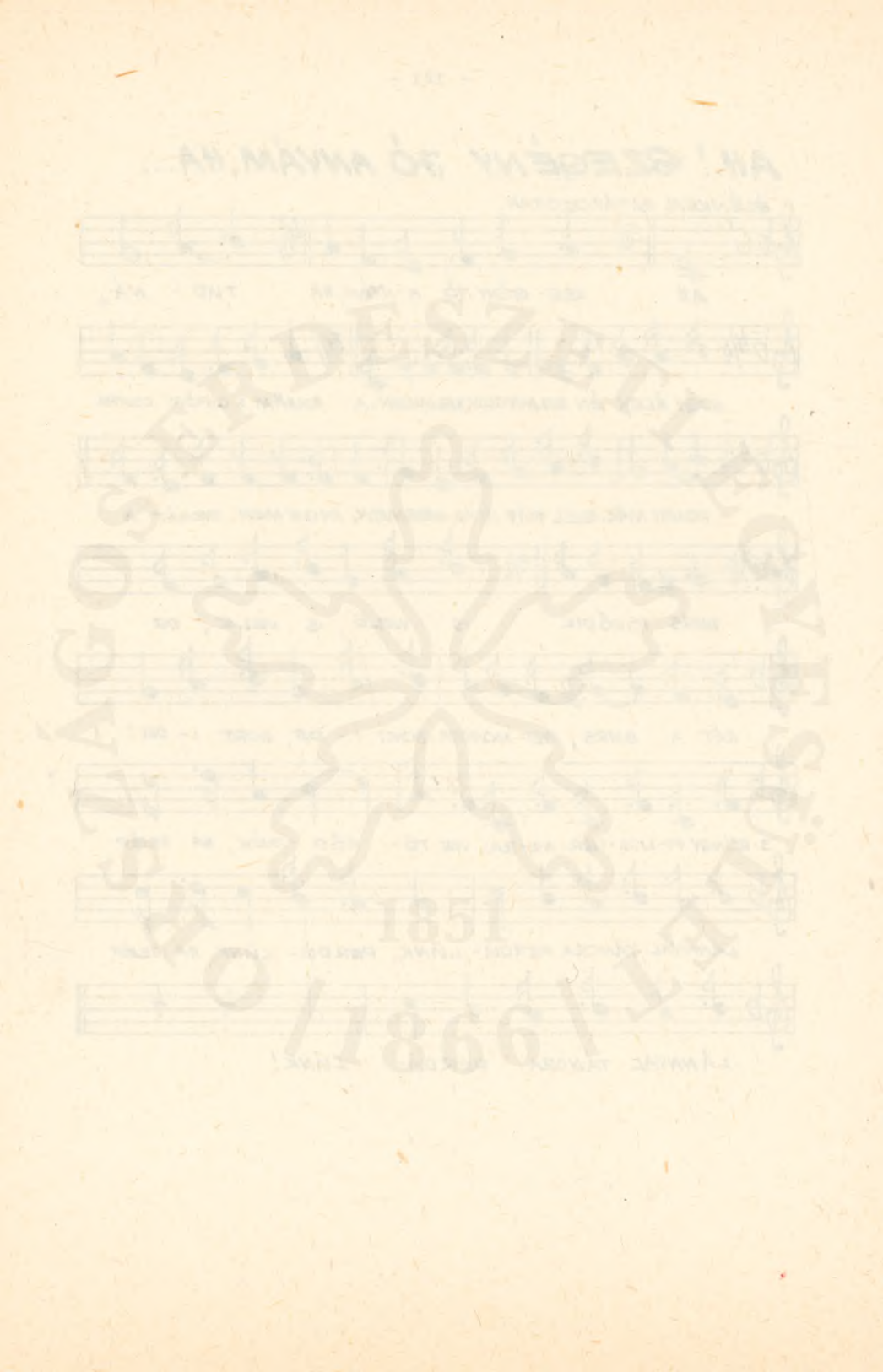
EGYETEMI NYOMDA
1851
1896/1996

EZ, EZ, EZ ÉG EZ

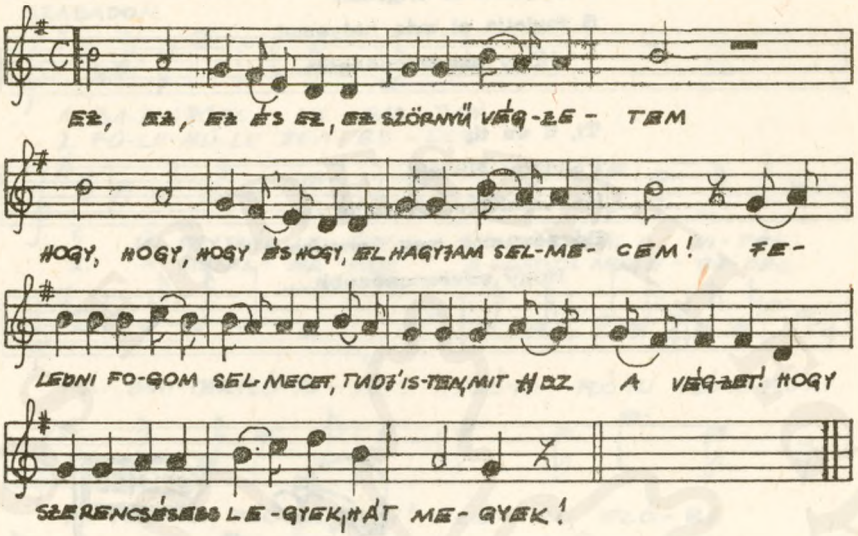

Ön, ön, ön és ön,
Mester ur éljen ön!
Szemébe merem mondani,
Önnél nem tudtam tanulni,
Hogy szerencsésebb....

Ön, ön és ön,
Asszonyom éljen ön!
Önnek sem mondok egyebet,
A paszulyt egye meg,
Hogy szerencsésebb....

Te, te, te és te,
Szakácsnőm ég veled!
Ha jobban főznél ebédet
Soh'se hagynálak el téged!
Hogy szerencsésebb....

Ti, ti, ti és ti,
Lányok ég veletek!
Feledjetek el engemet
S foglalja el más helyemet,
Hogy szerencsésebb.....

Ti, ti és ti,
Pajtások éljetek!
Ha valakit megsértettem
Bocsássatok meg énnekem
Hogy szerencsésebb.....

BUTTER FLÓRIÁN

SZABADON

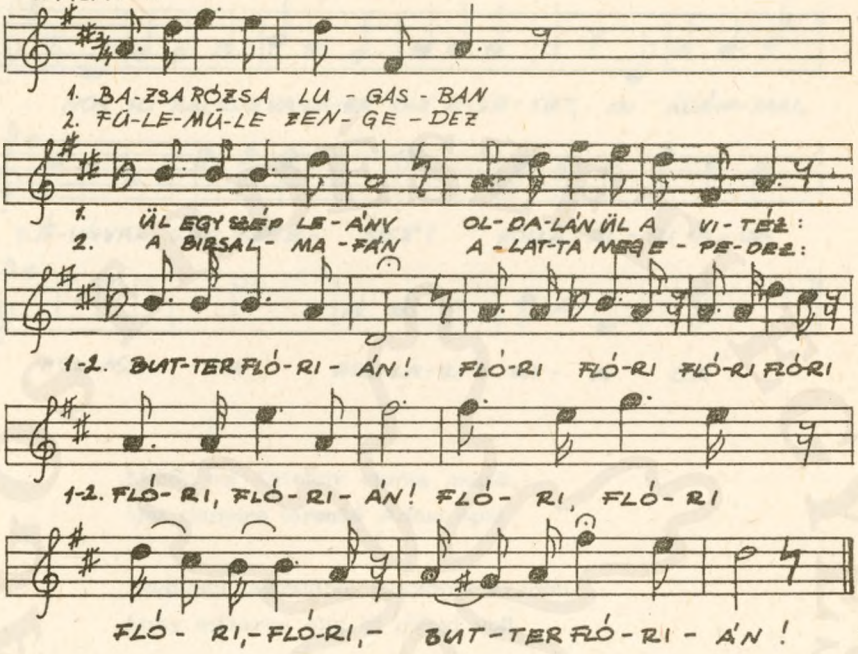

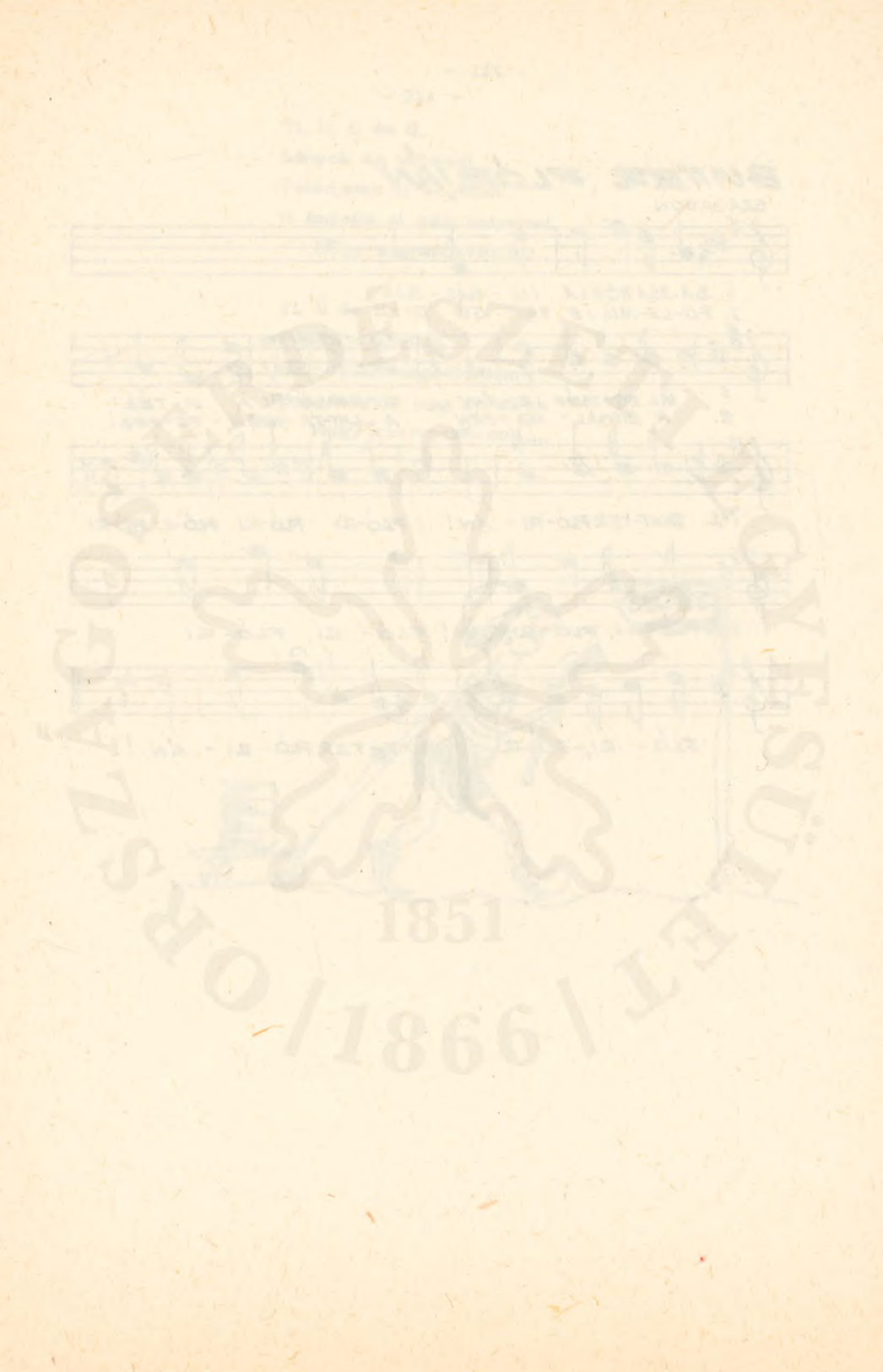
ORSZÁGOS KÉPÉSZETI EGYETEM
1851
1966

DAL ÁDÁMRÓL

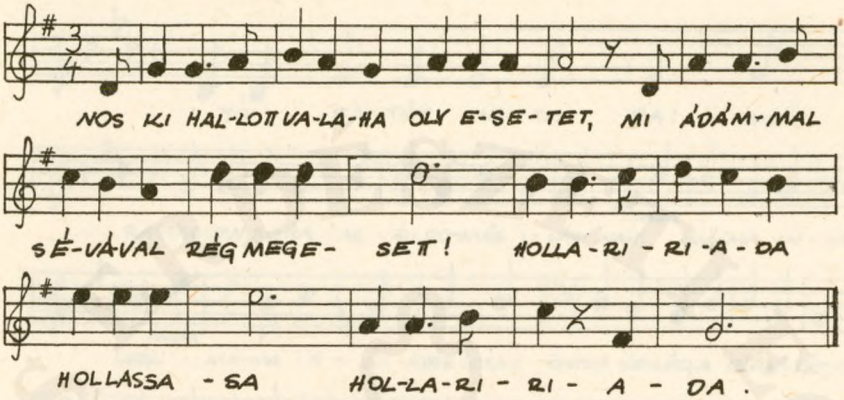

Midőn az Uristen elunta magát,
Hat rőfnyire teremté Ádám apát

Baloldali csontjából asszonyt szabott,
Mely egészbe alig öt rőfnyi volt.

És mondá az Ur: "Bizony Isten kikap,
Aki tiltott almákba harap!"

De Éva - a cudar - a tilosba járt,
Mert Ádámra este egy szép alma várt

Az angyal is szólt: "Törődöm is vele!"
S üzte a párt az Édenből kifele!

Oh Ádám, te ostoba, marha, ökör!
Ezt mind csak a zabálás idézte föl!

Die Eva, die sagte: "Die G'schicht' ist zu dumm
Ich gehe von nun an bei Nacht nur herum"!

Auch Adam sagte: "Die G'schicht' hat ein End,
Ich gehe nach Schemnitz und werde Student!"

Und Adam kam richtig nach Schemnitz halb tot
Wurde mein Leibfusch und pumpte bei Roth!

JÓ ESTÉT CIMBORA

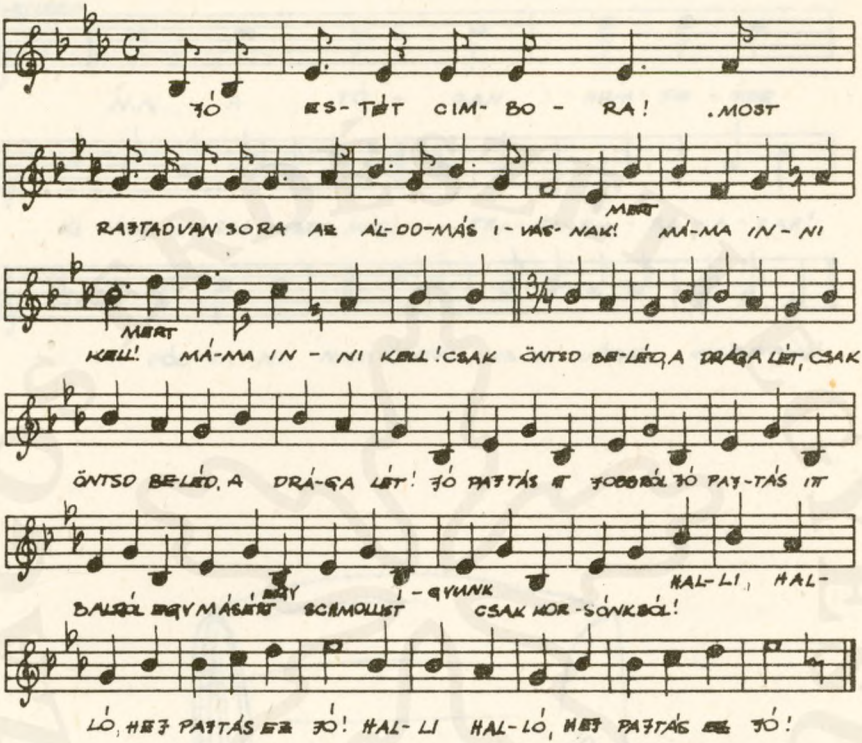

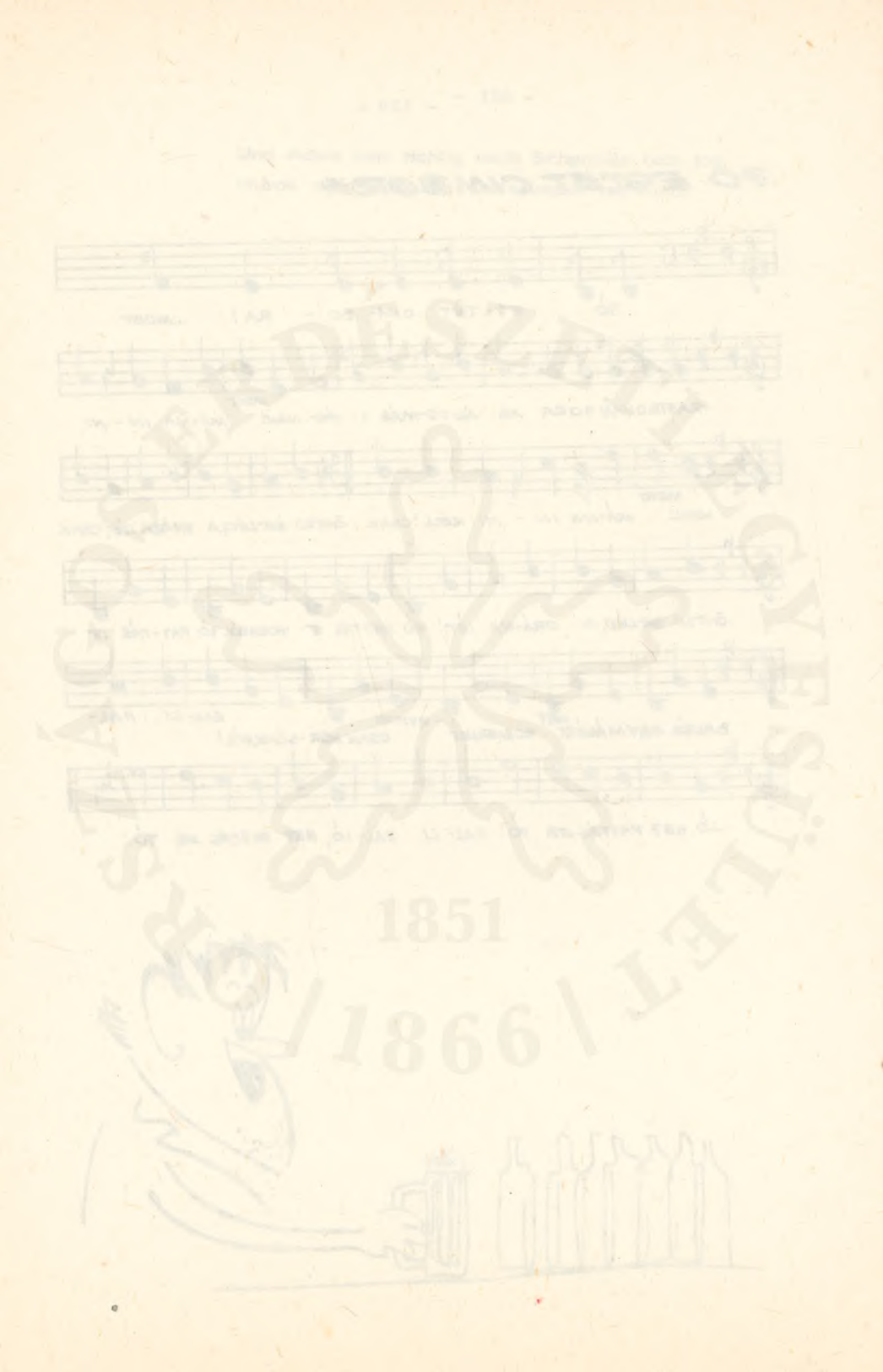
MAGYAR TESZAPOLGÁRI
1851
1866

N.N. A TÓBAN

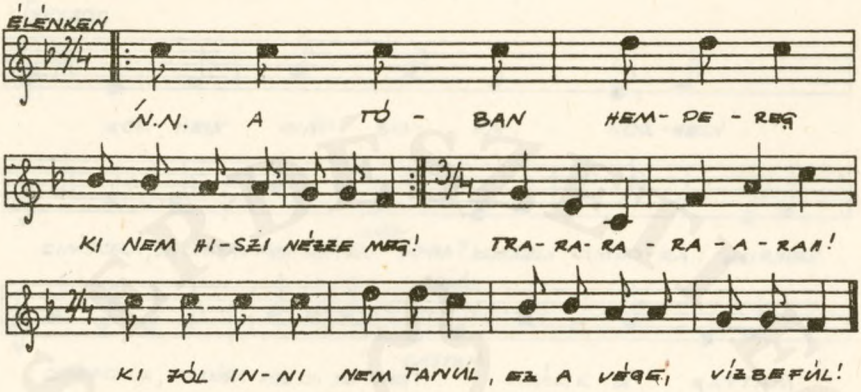
ÉLÉNKEN
Ń.N. A TÓ - BAN HEM- DE - REG
KI NEM HI-SZI NÉZZE MEG! TRA- RA- RA - RA - A - RAA!
KI JÓL IN- NI NEM TANUL, EZ A VÉGE, VÍZBEFÚL!

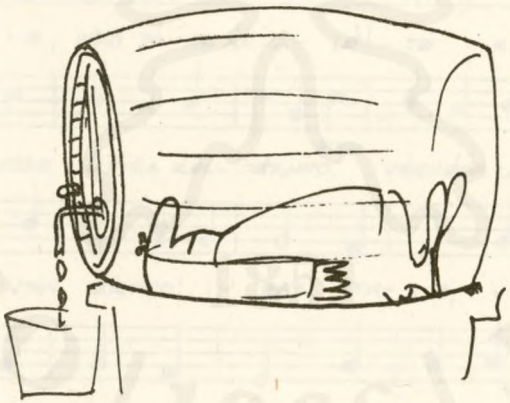

ORSZÁGOS RÉGÉSZETI EGYESÜLET
1866

KORHELY CIMBORA

Gyorsan

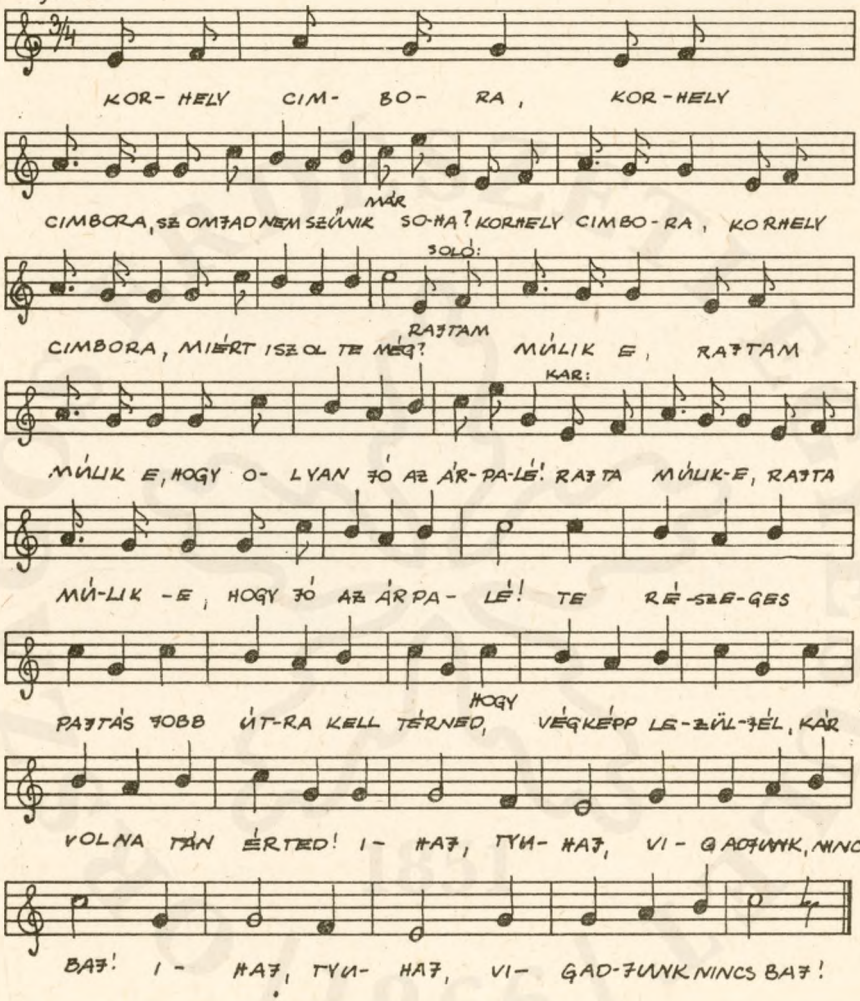

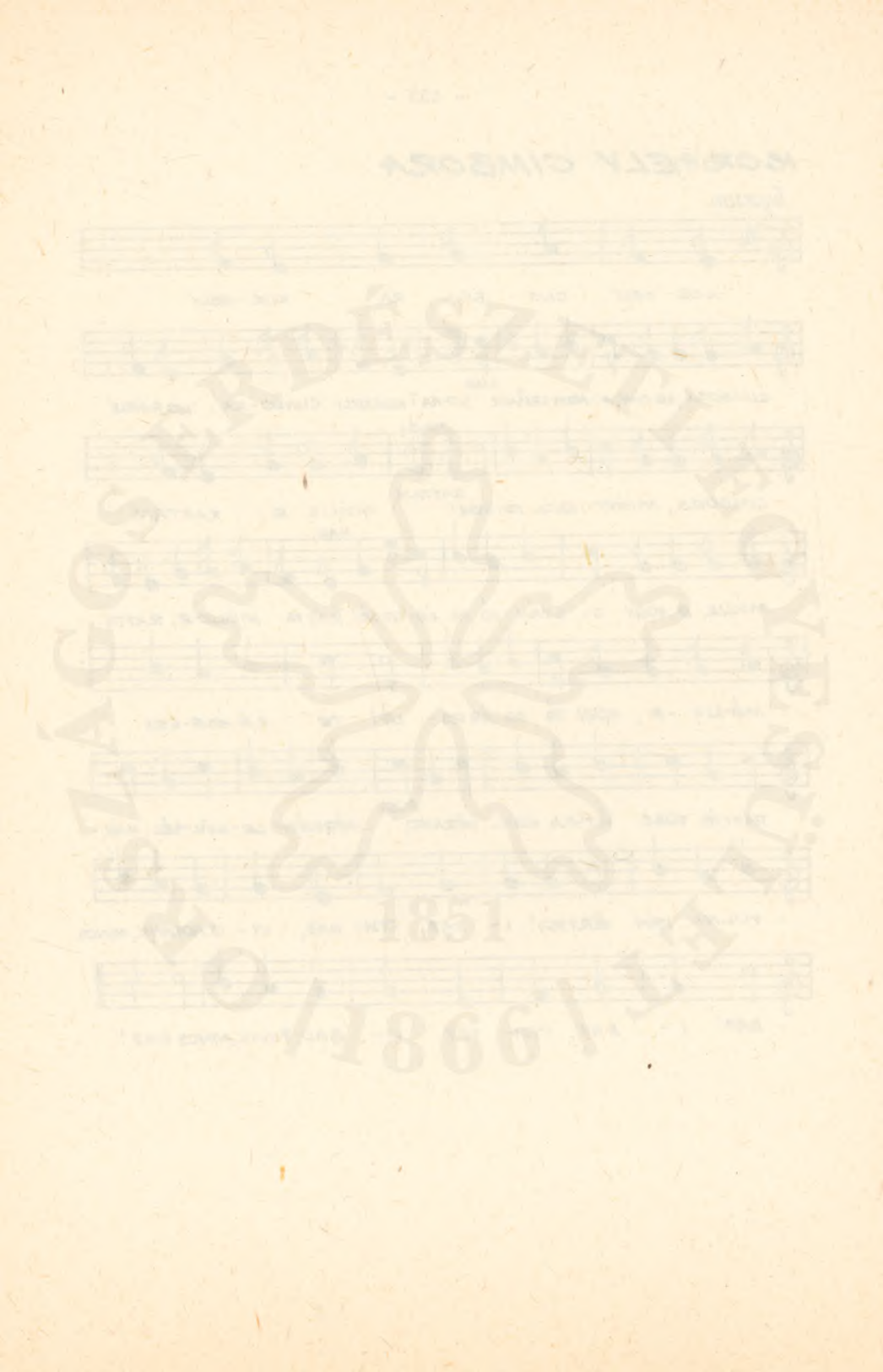
ZENEMŰVÉSZETI FŐISKOLA
1851
1866

ORSZÁGOS EREDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1891

EJ, PAJTÁS, NYÚLJ POHÁRHOZ...

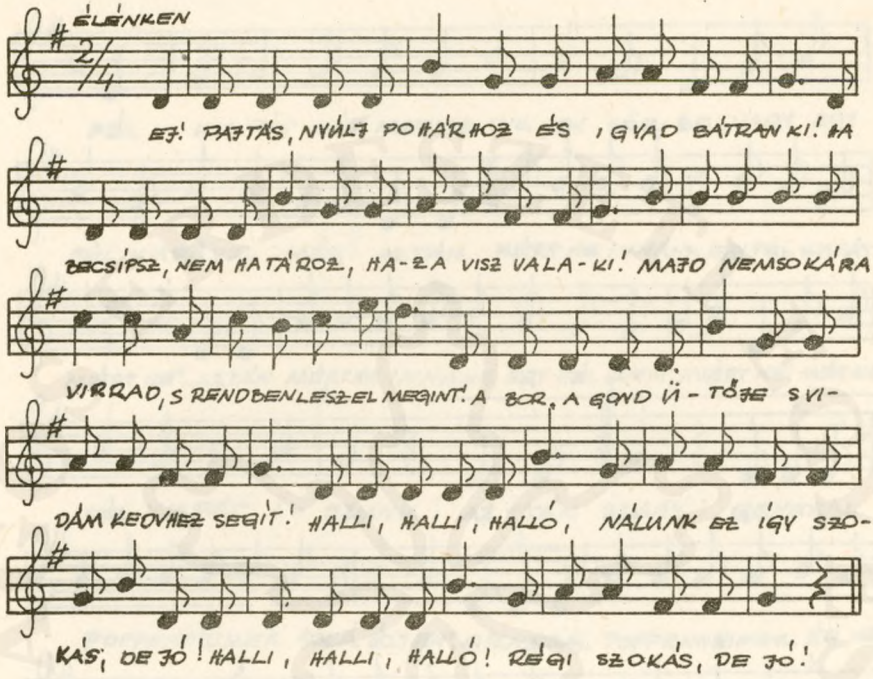

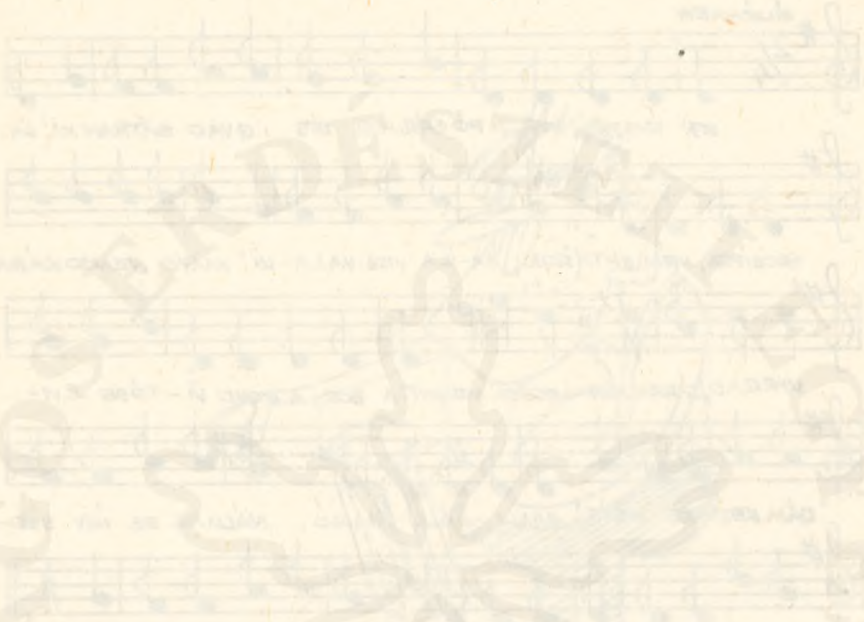

GENERÁL POPPENHEIMER

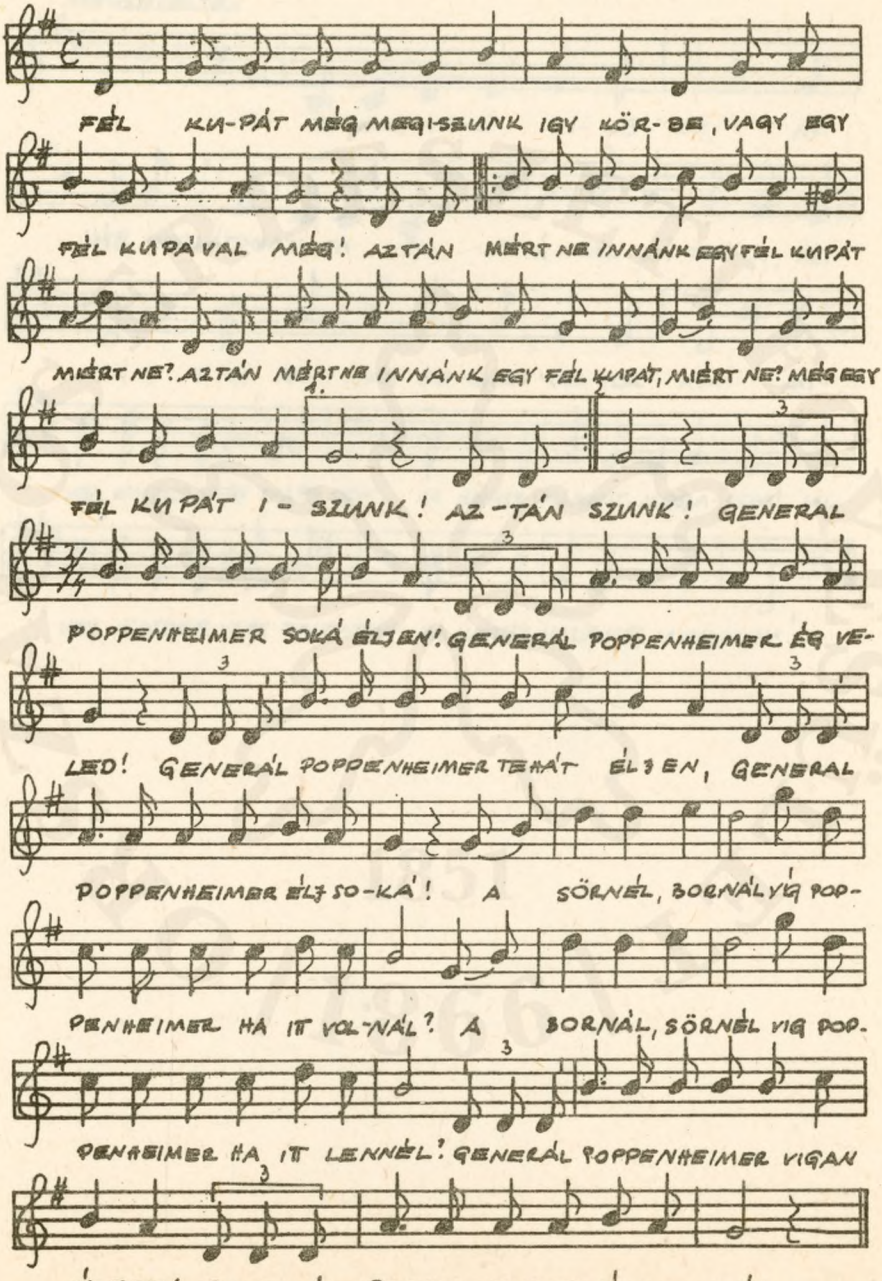

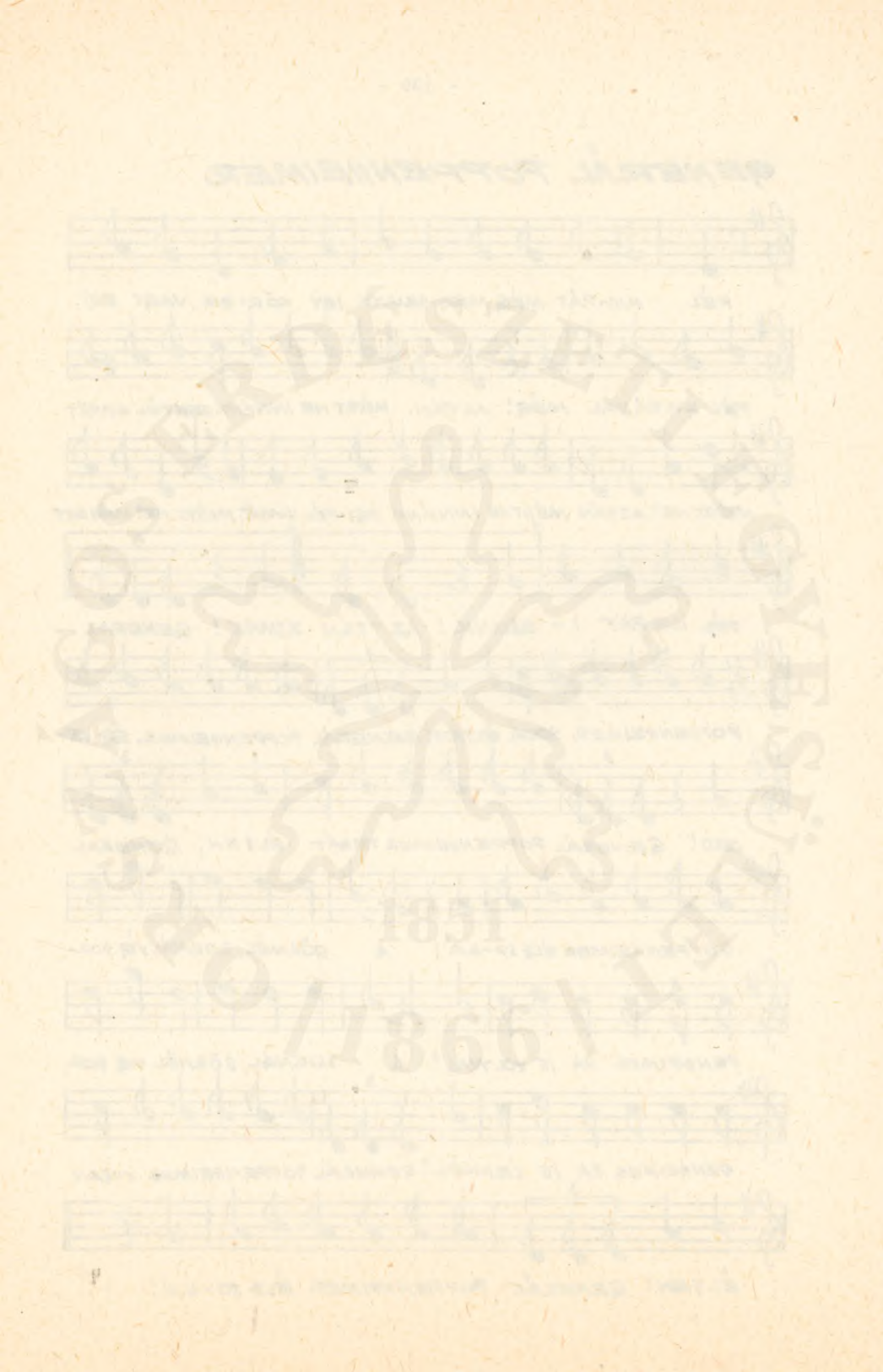
MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
1831
1866

AMIKOR NOÉ...

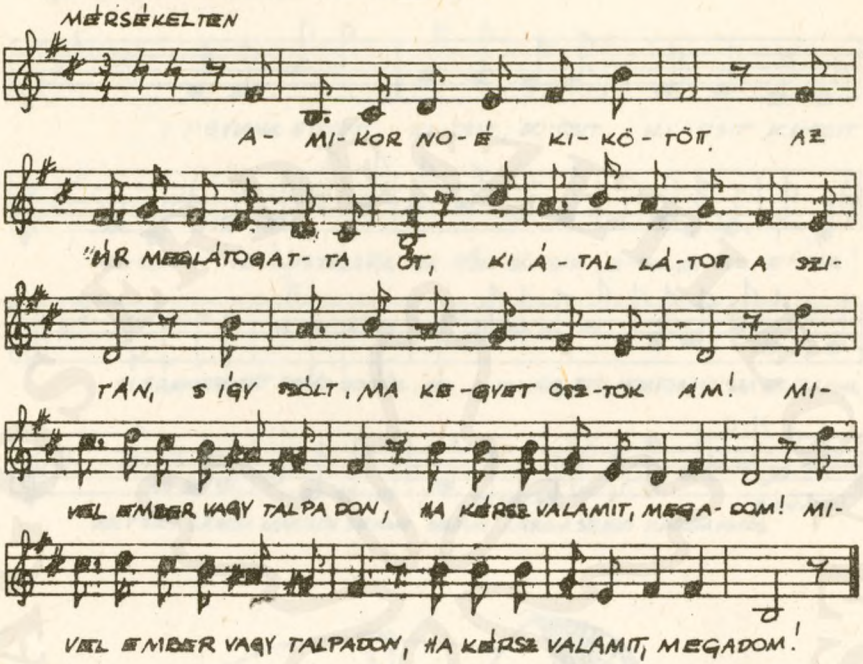
MÉRSÉKELTEN
A- MI- KOR NO- É KI- KÖ- TÖTT AZ
ÚR MEGLÁTOGAT- TA ŐT, KI Á- TAL LÁ- TOTT A SZI-
TÁN, S ÍGY SZÓLT: MA KE- GYET OSZ- TOK ÁM! MI-
VEL EMBER VAGY TALPA DON, HA KÉRSZ VALAMIT, MEGA- DOM! MI-
VEL EMBER VAGY TALPADON, HA KÉRSZ VALAMIT, MEGADOM!

IGYUNK EGYET

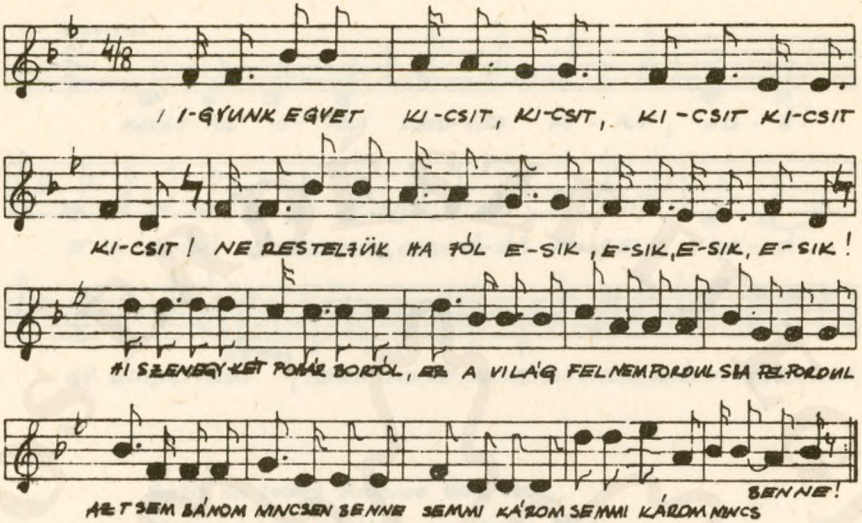

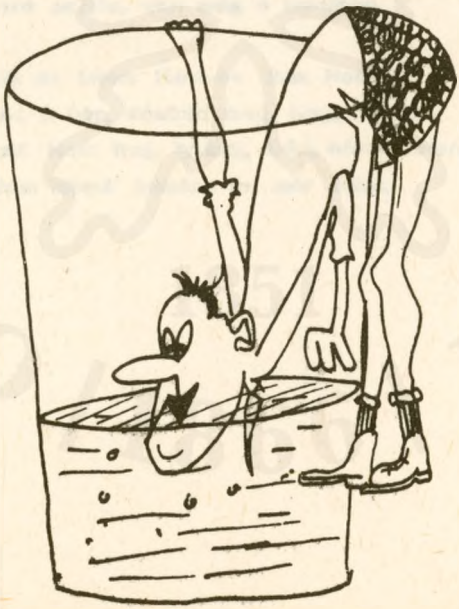

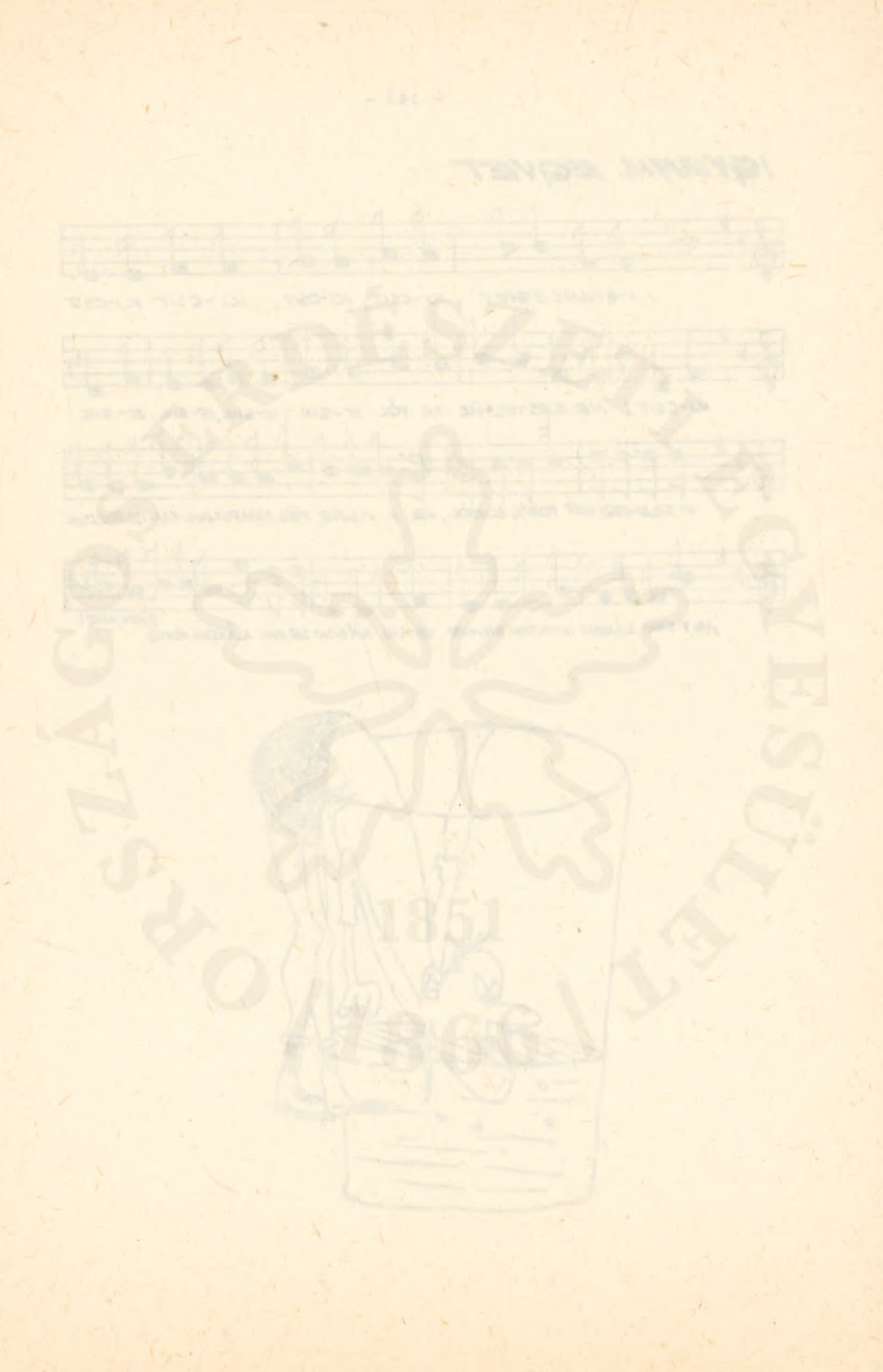
MAGYAR TERMÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSULAT
1851
1896

SZÓLT AZ ISTEN

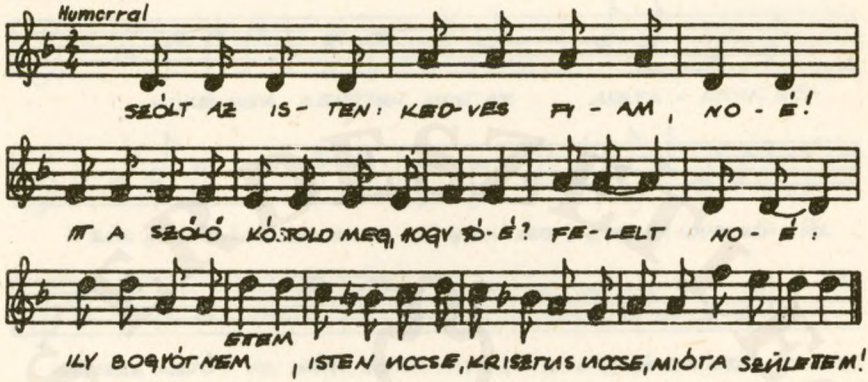

Szólt az Isten: Kedves fiam Noé,
Itt az uj bor, kóstold meg, hogy jó-é.
Felelt Noé: Iszom reggel óta, gyere pajtás,
Gyere pajtás, van még a hordóba.

Szólt az Isten: Kedves fiam Noé,
Itt az ó-bor, kóstold meg, hogy jó-é.
Felelt Noé: Ihaj, tyuhaj, Sári, három Istent,
Három Istent kezdek én már látni.

KÖRÉNEK

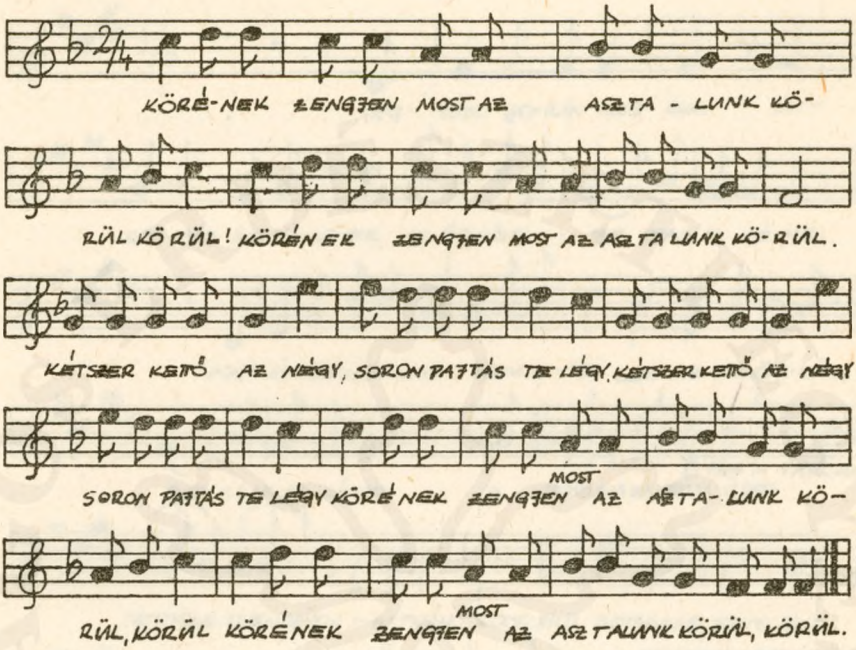
KÖRÉ-NEK ZENGJEN MOST AZ ASZTA - LUNK KÖ-
RÜL KÖRÜL! KÖRÉNEK ZENGJEN MOST AZ ASZTALUNK KÖ-RÜL.
KÉTSZER KETTŐ AZ NÉGY, SORON PATTÁS TE LÉGY, KÉTSZER KETTŐ AZ NÉGY
SORON PATTÁS TE LÉGY KÖRÉNEK ZENGJEN MOST AZ ASZTA-LUNK KÖ-
RÜL, KÖRÜL KÖRÉNEK ZENGJEN MOST AZ ASZTALUNK KÖRÜL, KÖRÜL.

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
1851 / 1866

ROTSCHILD NÓTA

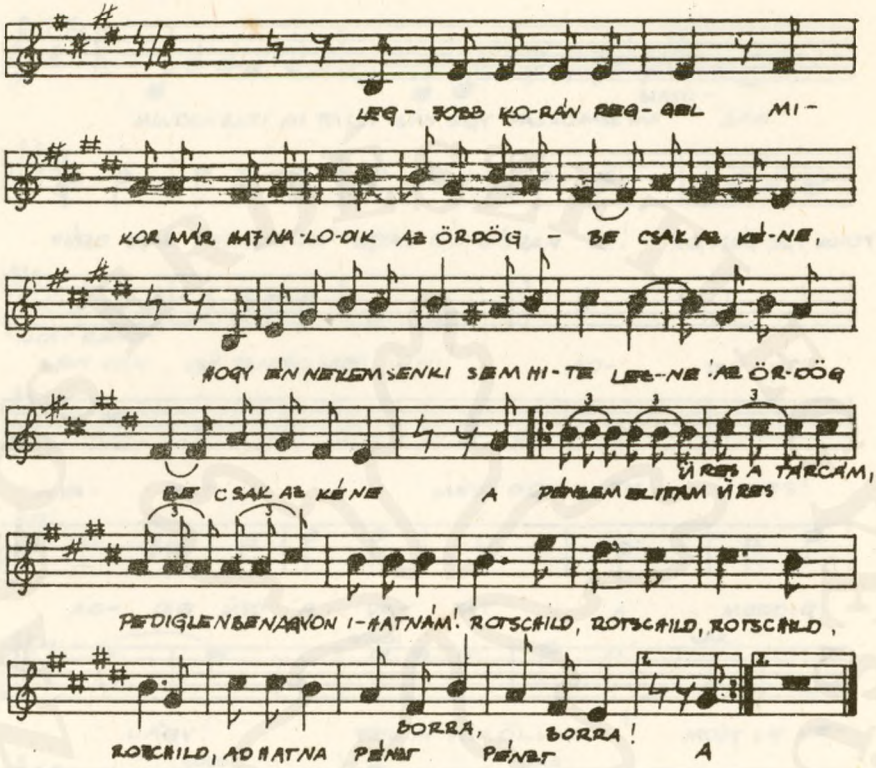

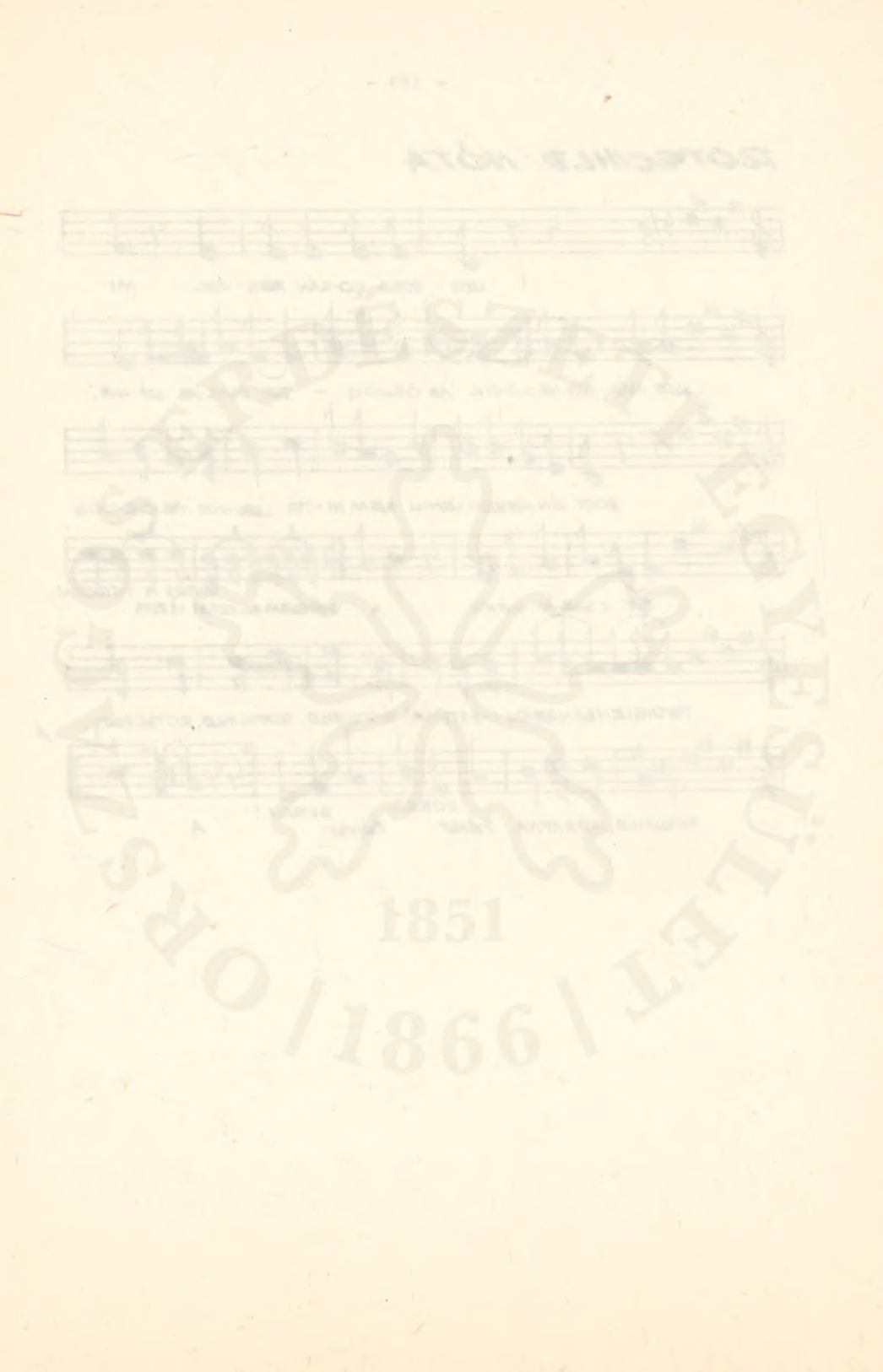

MINDEN KICSI KIS FALUBAN...

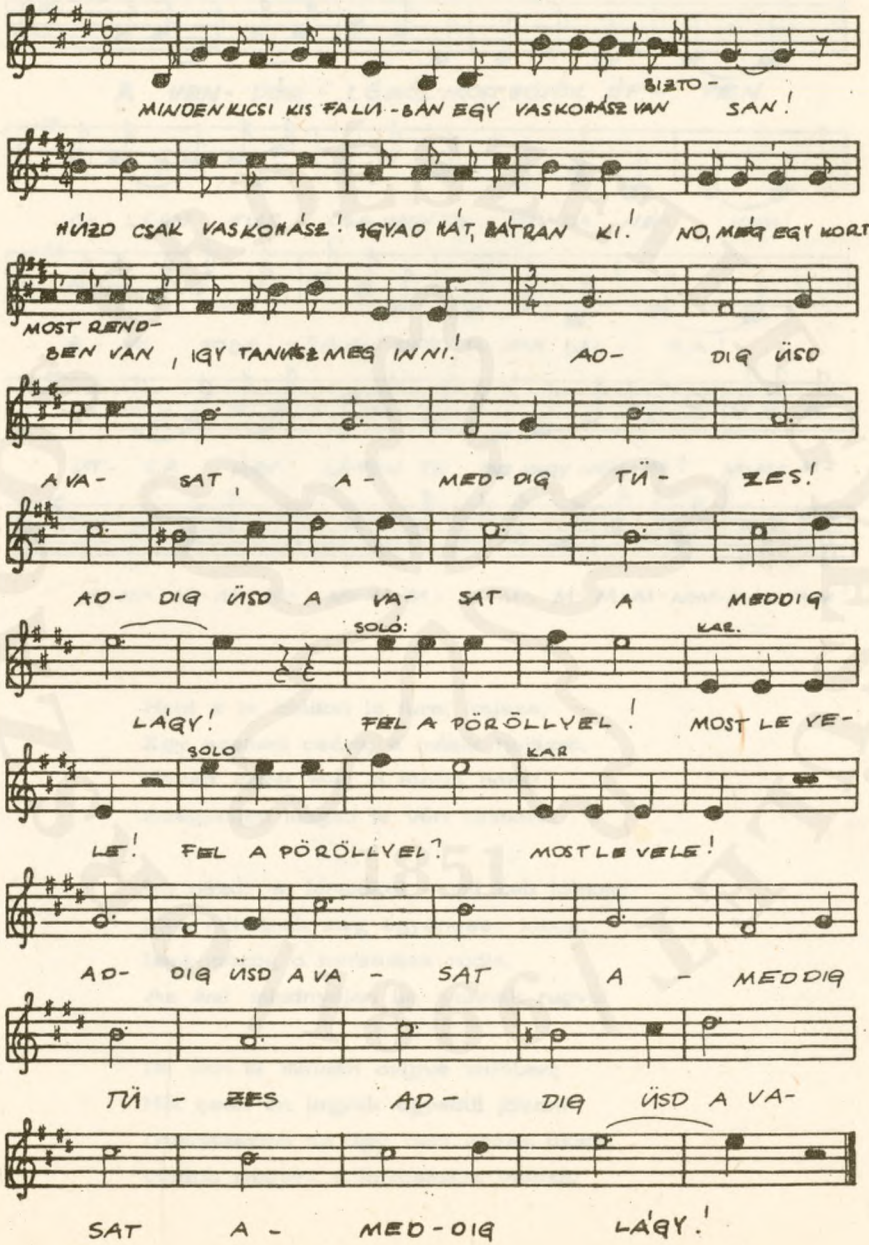

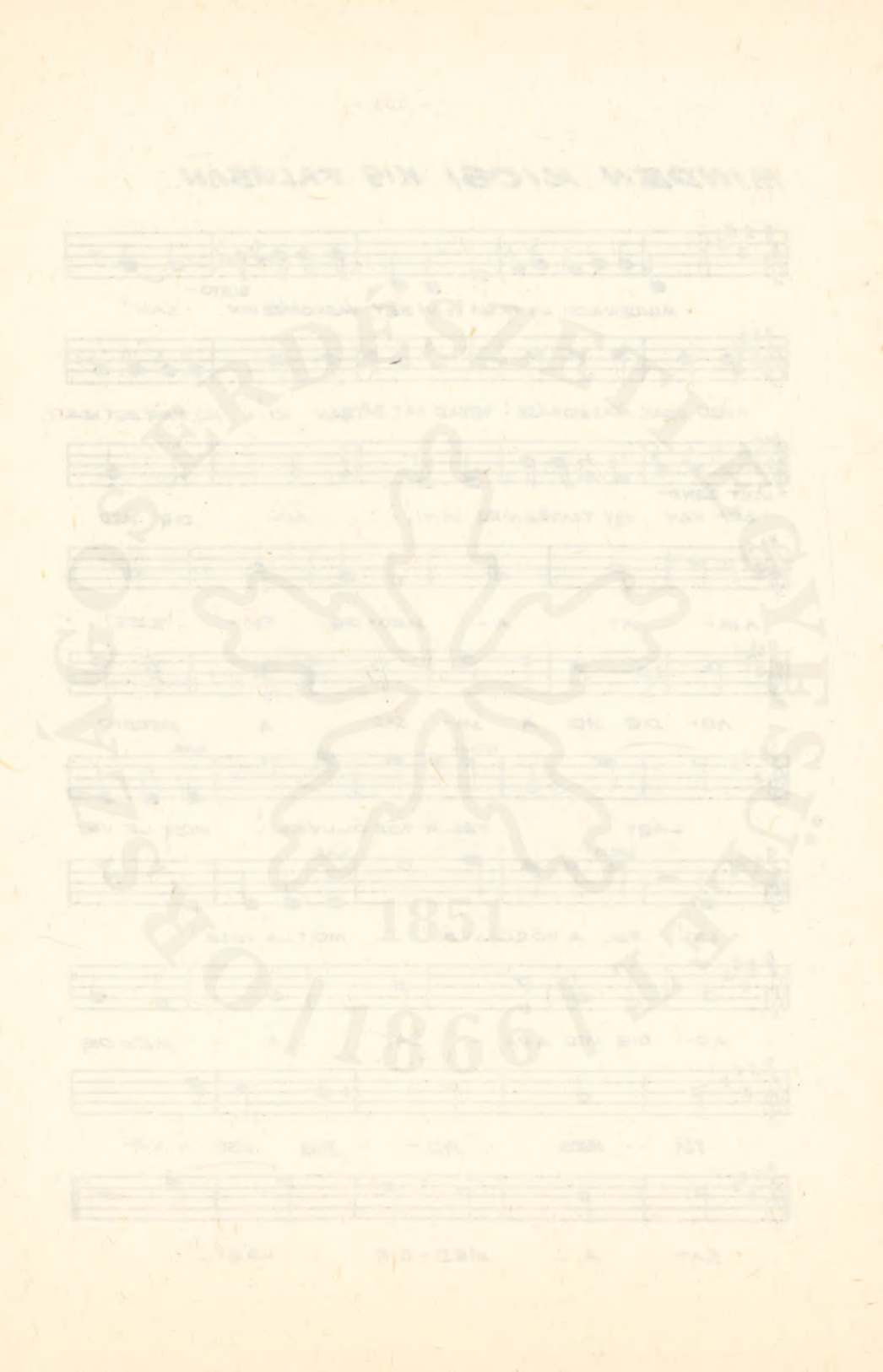
SZÉCHENYI
1851
1866

A VENDÉGLŐBŐL MOST JÖVÖK

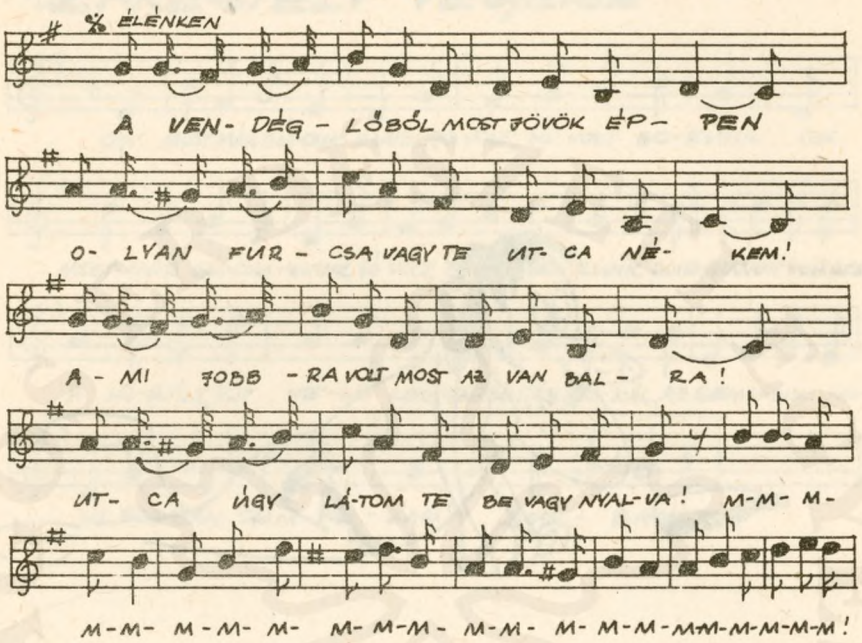

Hold a te blattod is fura, kajsza,
Egy szemed csára, a másik hajszra,
Neked ártott meg a Flóris bora?
Szégyeljed magad te vén cimbora!

No nézd! a lámpákat - mit kell látnom!
Nem állhatnak meg egyenesen lábon,
Izeg-mozog a keresztek rudja,
Az ám! mindnyájan be vannak rugva!

Be van itt minden csipve valóban;
Hát csak én legyek egyedül józan?
Gyanakszom az ügy nem egész tiszta!
Inkább megyek a korcsmába vissza!

SZAKESTÉLY VÉGÉRE

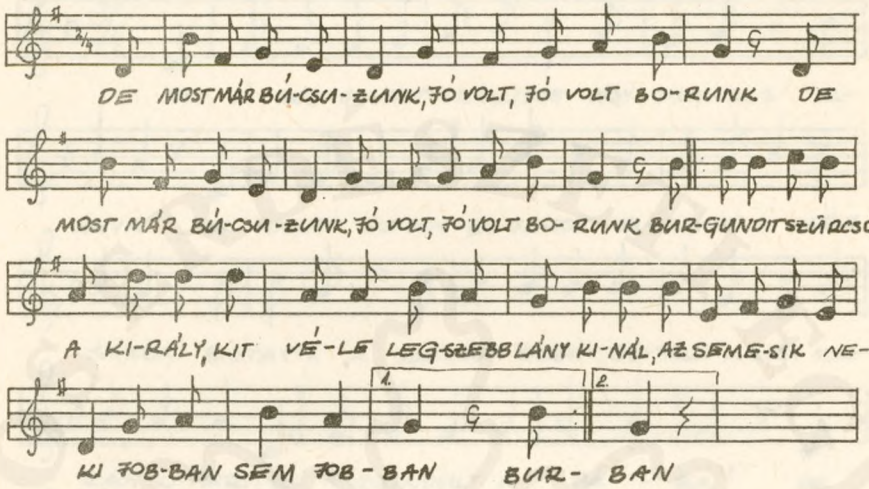

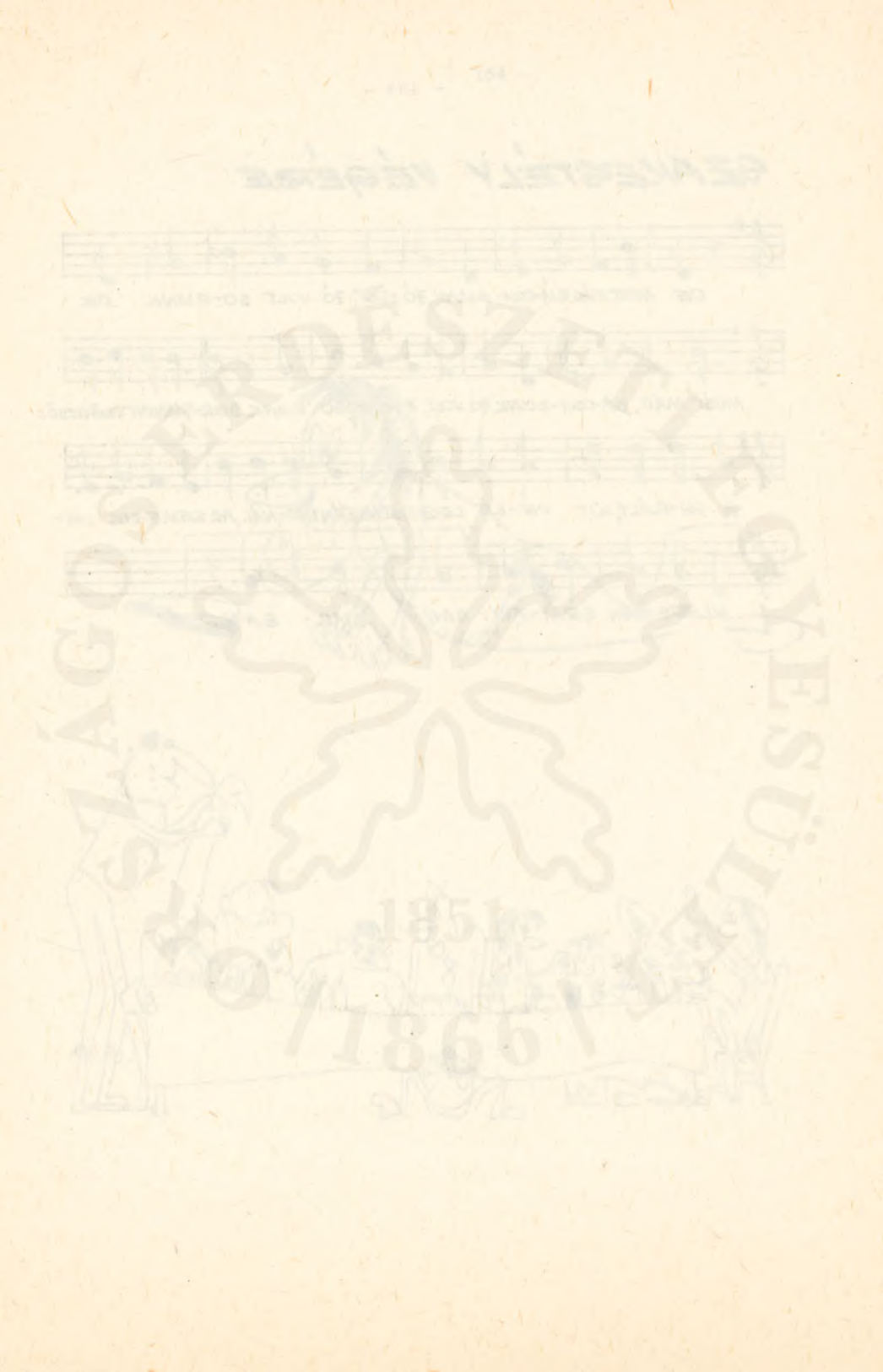
SZÁGOS RÉDESZÉTLEQYESÜLET
1851
1866

ELÁZOTT HOLMIT SZÁLLITOTT

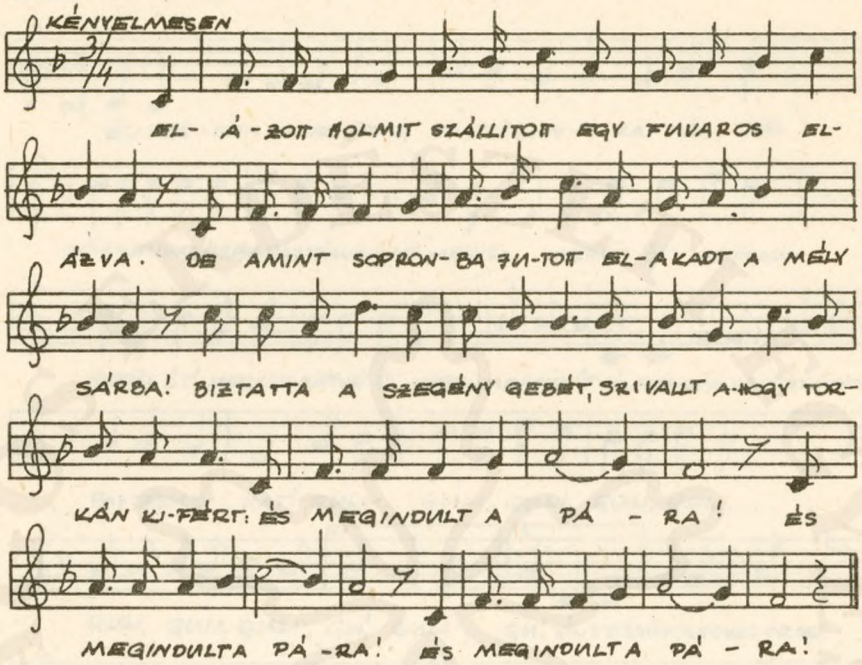

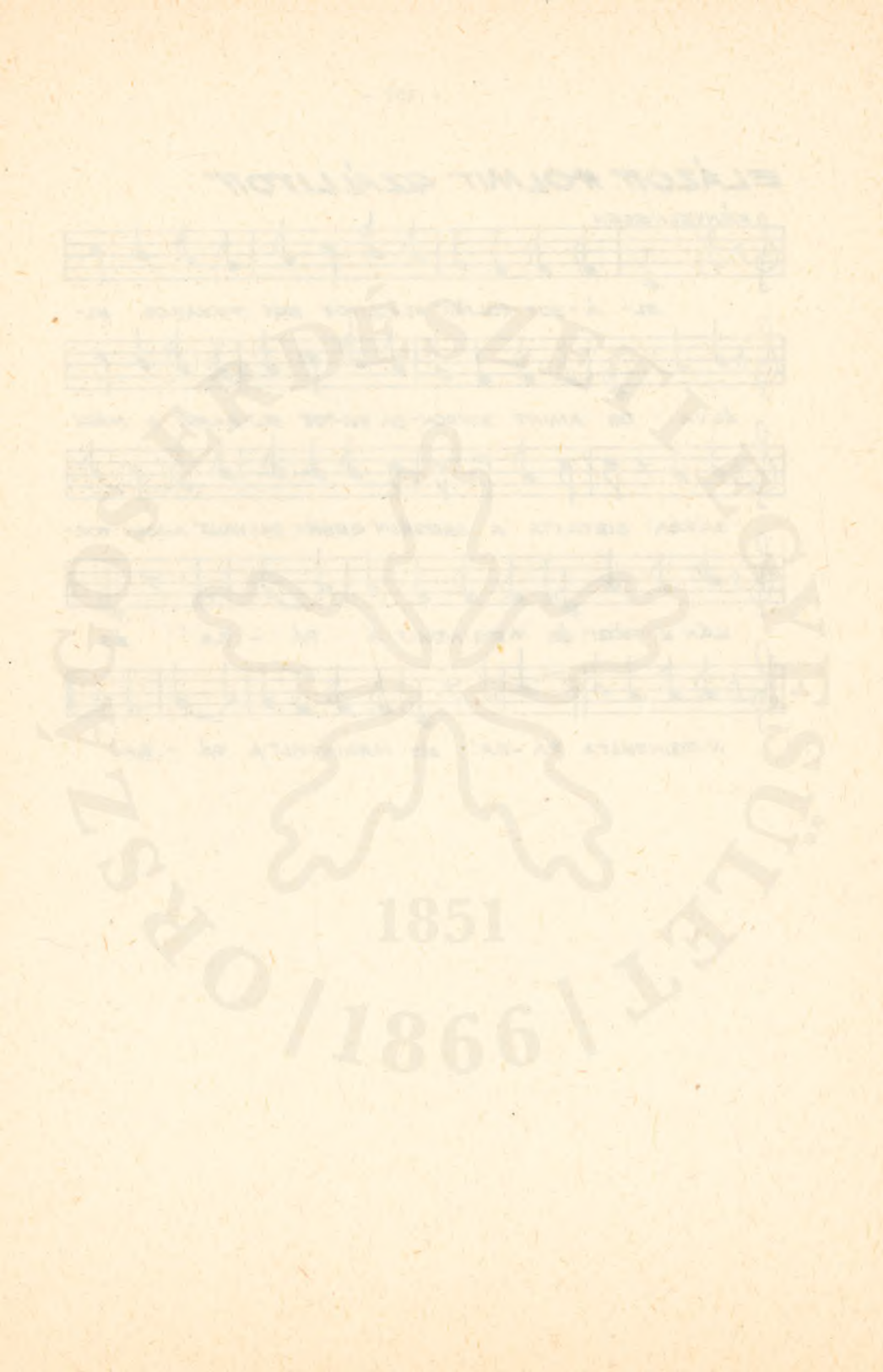
ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1991

ÉLTESSÜK...

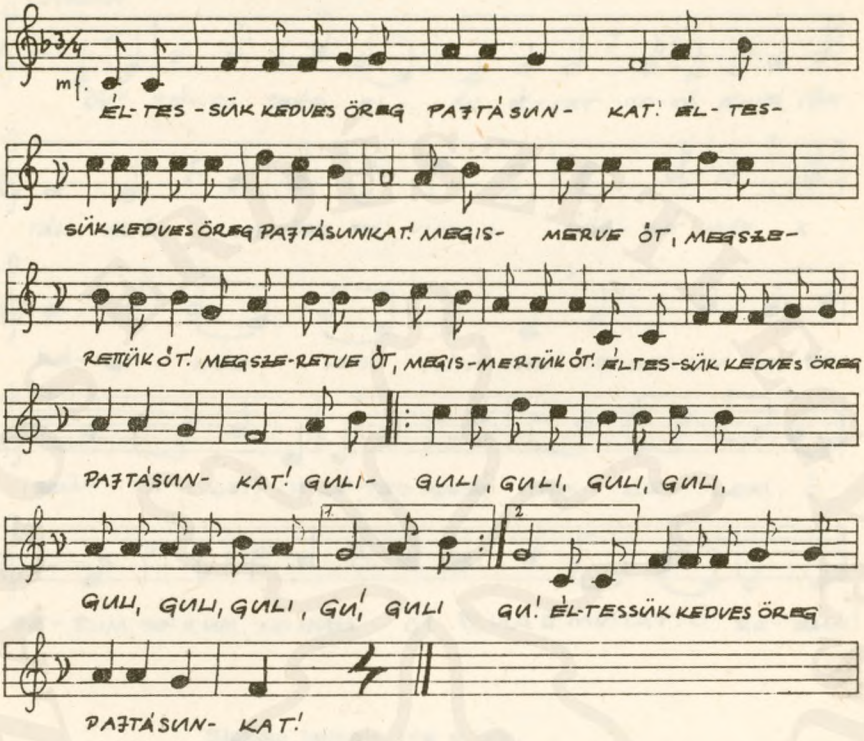
mf.
ÉL-TES-SÜK KEDVES ÖREG PAJTÁSUN- KAT! ÉL-TES-
SÜK KEDVES ÖREG PAJTÁSUNKAT! MEGIS- MERVE ÔT, MEGSZE-
RETTÜK ÔT! MEGSZE-RETVE ÔT, MEGIS-MERTÜK ÔT! ÉLTES-SÜK KEDVES ÖREG
PAJTÁSUN- KAT! GULI- GULI, GULI, GULI, GULI,
GULI, GULI, GULI, GU! GULI GU! ÉL-TESSÜK KEDVES ÖREG
PAJTÁSUN- KAT!

MAGYAR ZENEMŰVÉSZETI EGYESÜLET 1851 / 1866 /

VISSZAPILLANTÁS

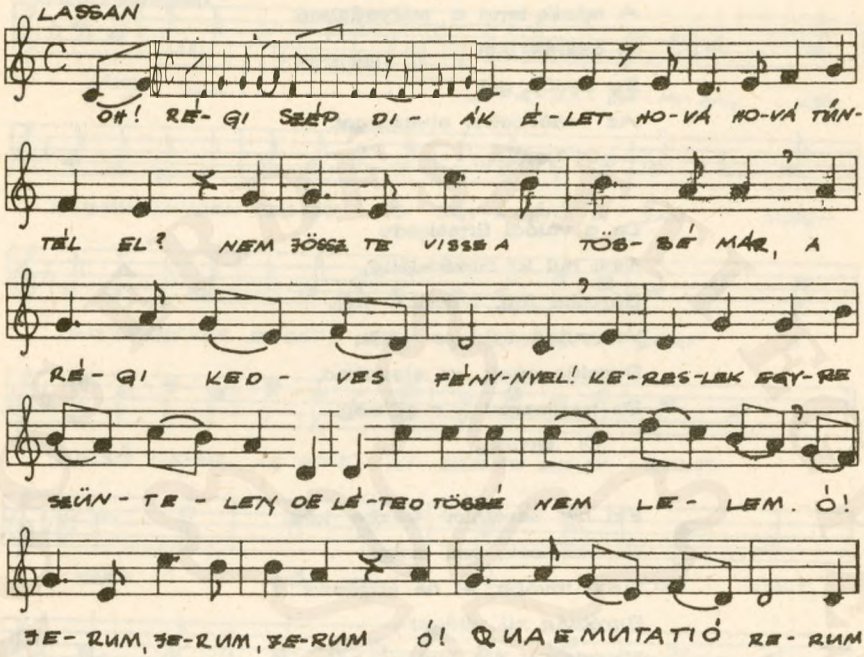

Sipkám belepte rég a por,
Elmult a szép dicső kor.
Rongy lett a büszke szalag,
Gazdád im tova ballag;
Nem énekel az ifju-kar,
Haját dér lepte, feje tar.

Hol vannak ők most, hol lelem?
Elő nyakas vitézek,
Kiket a bor, dal szerelem
Félistenné igézett?!
Ah oda mind, utnak eredt!
Csüggedt fejü filiszterek!
O! jerum....

Az egyik a zöld erdőben
A vágásokat járja,
A másik lenn a mélységben
A csillék jöttét várja.
Ez bedőlt gátat foltozgat,
Az vasérceket olvasztgat!
O! jerum...

De a valódi firmakedv
Nem hül ki mindhalálig,
Bármibe fog, bármibe kél,
Vakonddá soh' se válik;
Burokja csak, mi elszakad,
De megmarad a régi mag.
O! jerum...

Fel hát barátaim! kézbe kéz!
Ne vesszen, ami drága!
Virulj tovább, el ne enyéssz
Barátság hü világa!
Koccintani hát, dalolni hát,
Örökké éljen a világ!
O! jerum..

MINDNYÁJAN VOLTUNK EGYSZER....

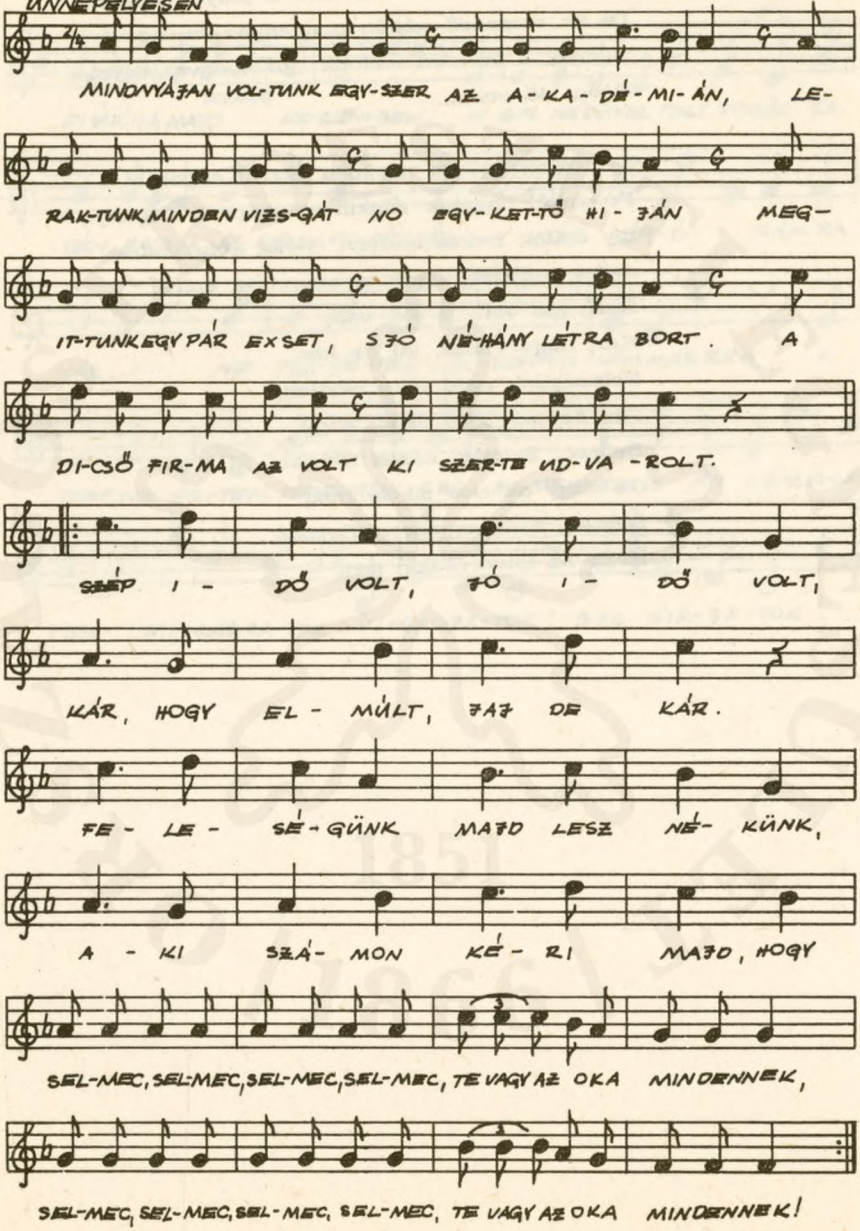

Szép élet Selmecbányán a veterán sora,
Sok a lány, de sokkal több a potya vacsora,
De az esztendő végén gondoltunk ám egyet
S csak a vonatra váltunk mosolyogva jegyet.
Szép idő volt.....

Feledtünk csürbe menni s fizetni egyaránt,
Faképnél hagytuk Winklit s faképnél a leányt,
Igy éltünk Selmecbányán öt-hat évig puffra;
Adtak kabátot, leányt s szerelmet aufra.
Szép idő volt, jó idő volt,
Kár, hogy elmult, jaj de kár.
Feleségünk majd lesz nékünk,
Aki számon kéri majd, hogy
Selmec, Selmec, sáros Selmec
Te vagy az oka mindennek,
Selmec, Selmec, sáros Selmec,
Hogy az Isten áldjon meg!

FIÚK! HA MAJD...

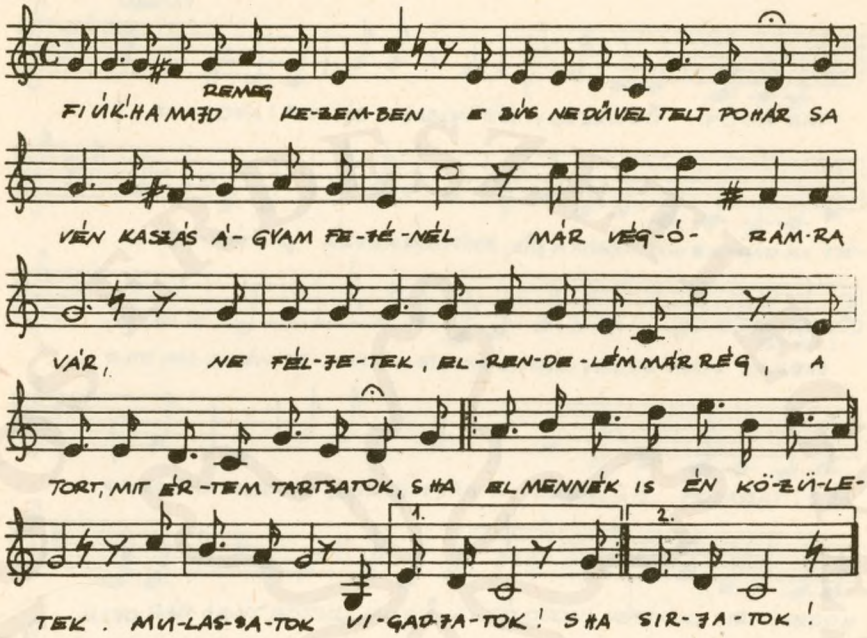
RENEG
FIÚK! HA MAJD KE-ZEM-BEN E BÚS NEDŰVEL TELT POHÁR SA
VÉN KASZÁS A-GYAM FE-JÉ-NÉL MÁR VÉG-Ó- RÁM-RA
VÁR, NE FÉL-JE-TEK, EL-REN-DE-LÉM MÁR RÉG, A
TORT, MIT ÉR-TEM TARTSATOK, SHA ELMENNÉK IS ÉN KÖ-ZÜ-LE-
1.
2.
TEK. MU-LAS-SA-TOK VI-GAD-JA-TOK! SHA SIR-JA-TOK!

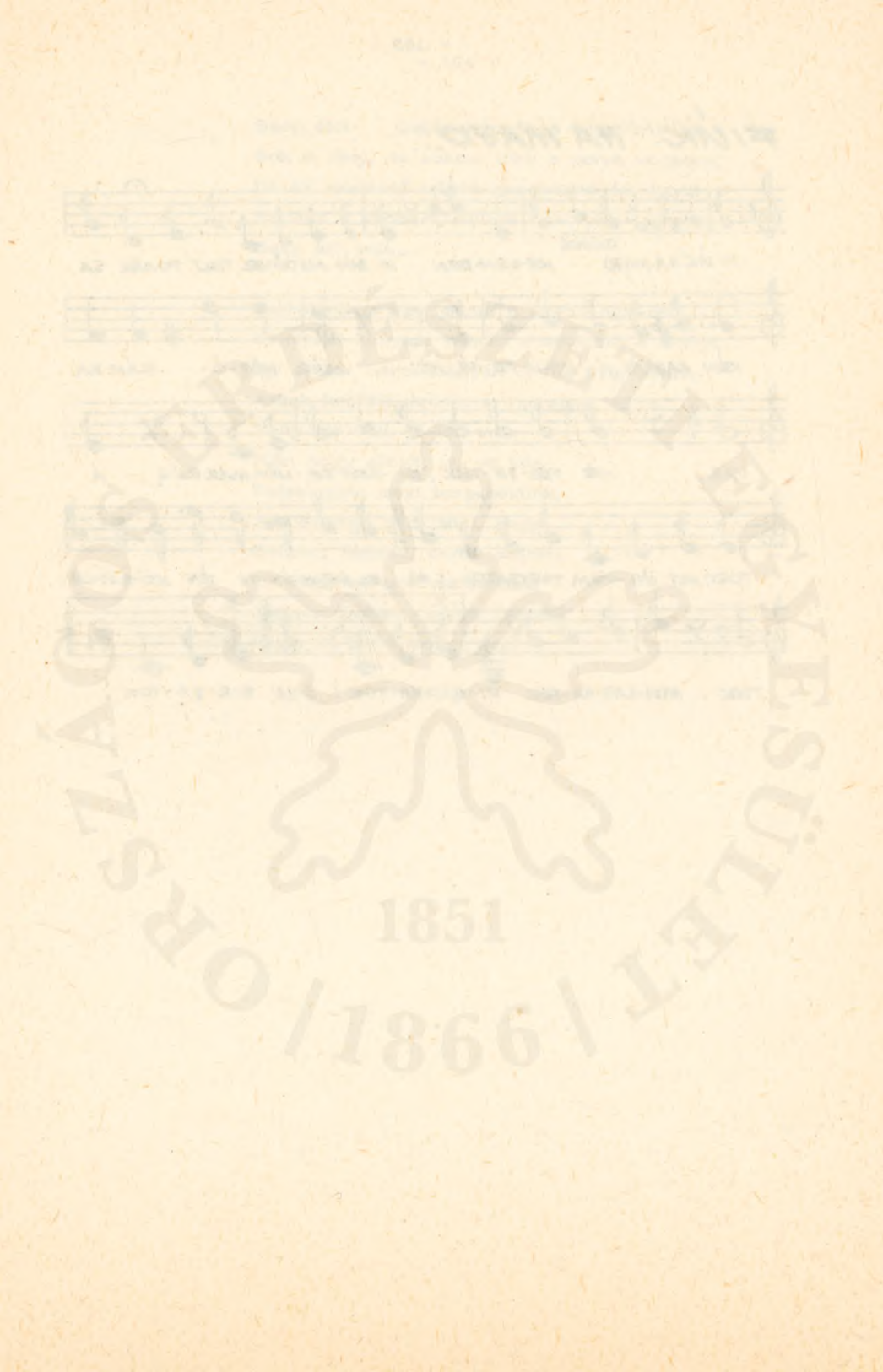
ORSZÁGOS KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

A PRAESES DALA

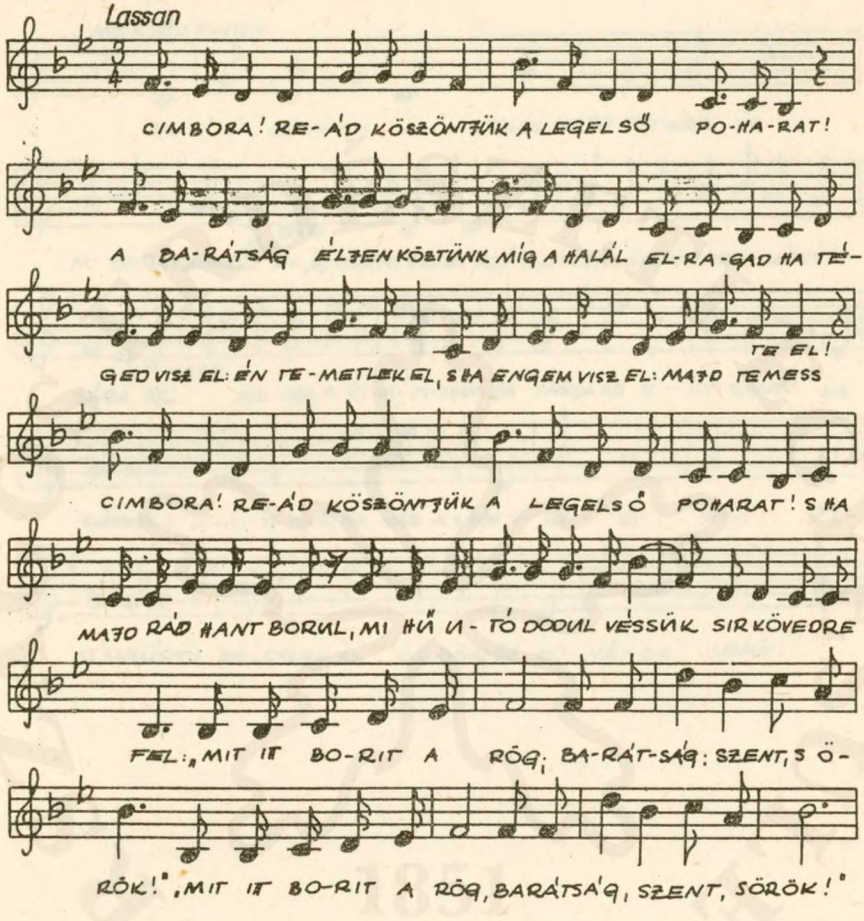

SZÉCHÉNYI ORSZÁGOS KÖNYVTÁR
1851
1866

#A CSONTOS KASZÁS

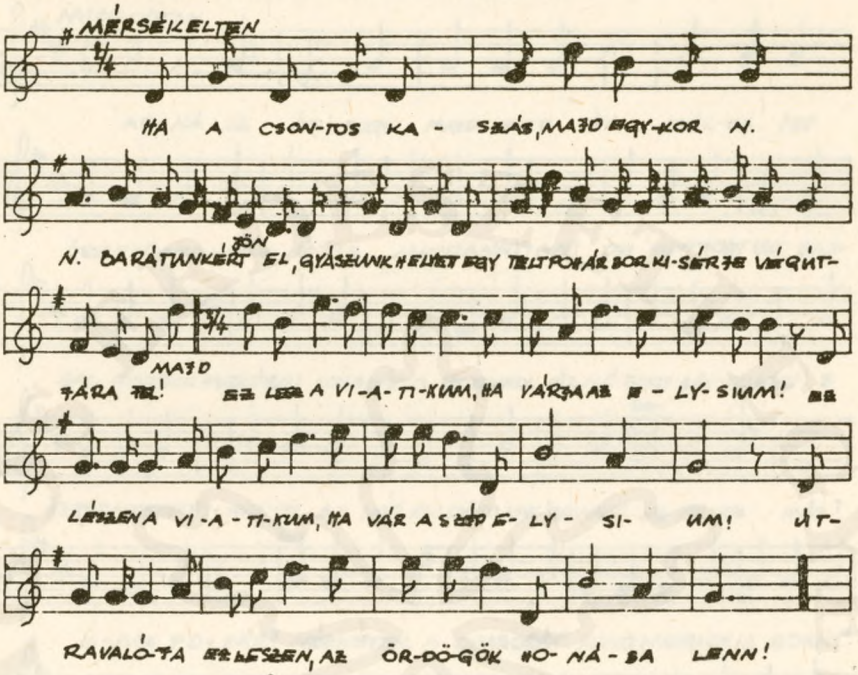

ADNÁ AZ ÉG!

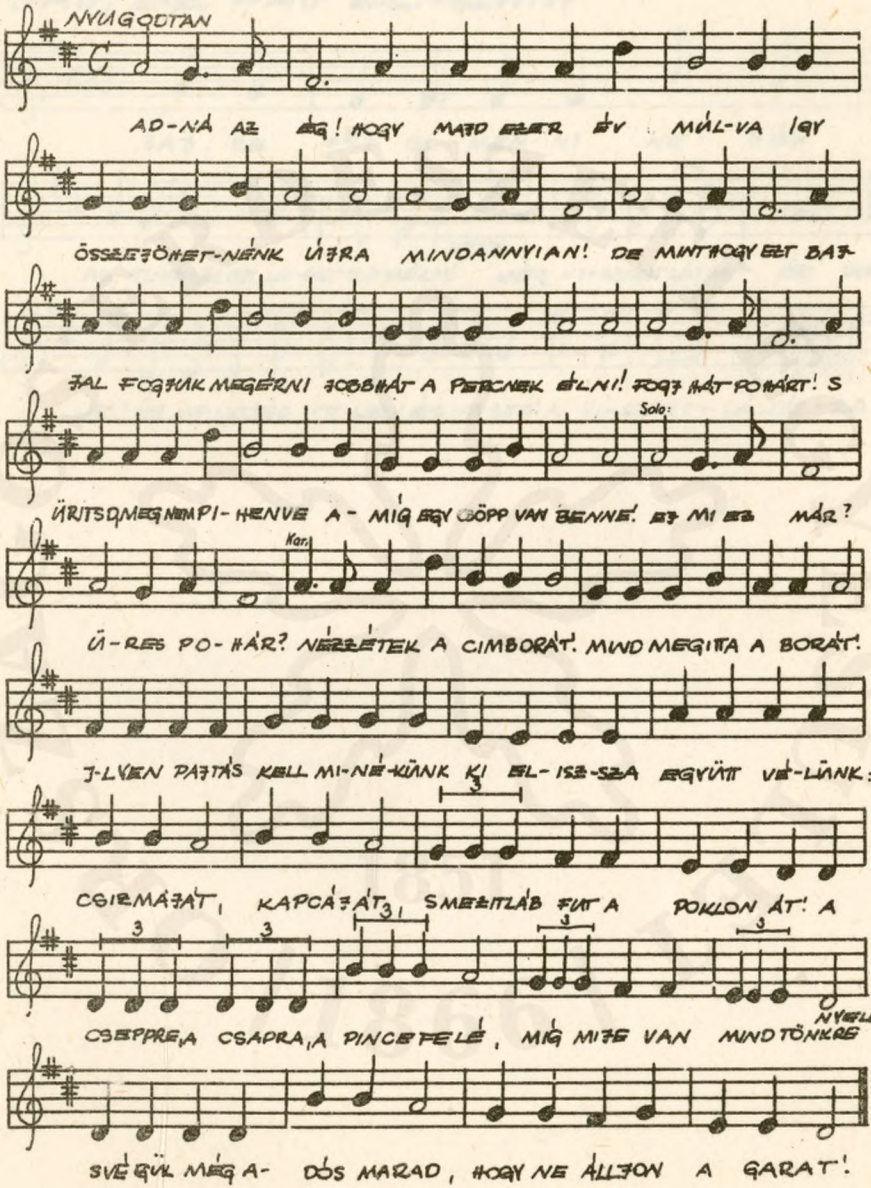
NYUGODTAN
AD-NÁ AZ ÉG! HOGY MÁJD EZEK ÉV MÚL-VA IGY
ÖSSZEJÖHET-NÉNK ÚJRA MINDANNYIAN! DE MINTHOGY EZT BÁJ
JÁL FOGJUK MEGÉRNI JOBBÁT A PERCNEK ÉLNI! FOGJ HÁT POHÁRT! S
Solo:
ÜRÍTSÜK MEG NEMPI-HENVE A - MÍG EGY CSÖPP VAN BENNÉ! EZ MI ÉS MÁR?
Kar:
Ü-RES PO-HÁR? NÉZZÉTEK A CIMBORÁT! MIND MEGITTA A BORÁT!
J-LVEN PAJTÁS KELL MI-NÉ-KÜNK KI EL-ISZ-SZA EGYÜTT VÉ-LÜNK:
3
CSIRMÁJÁT, KAPCÁJÁT, SMEZITLÁB FUT A POKLON ÁT! A
3 3 3 3 3
NYELÉ!
CSEPPRE, A CSAPRA, A PINCEFELÉ, MÍG MITE VAN MINDTÖNKRE
SVÉGÜL MÉG A- DÓS MARAD, HOGY NE ÁLLJON A GARAT!

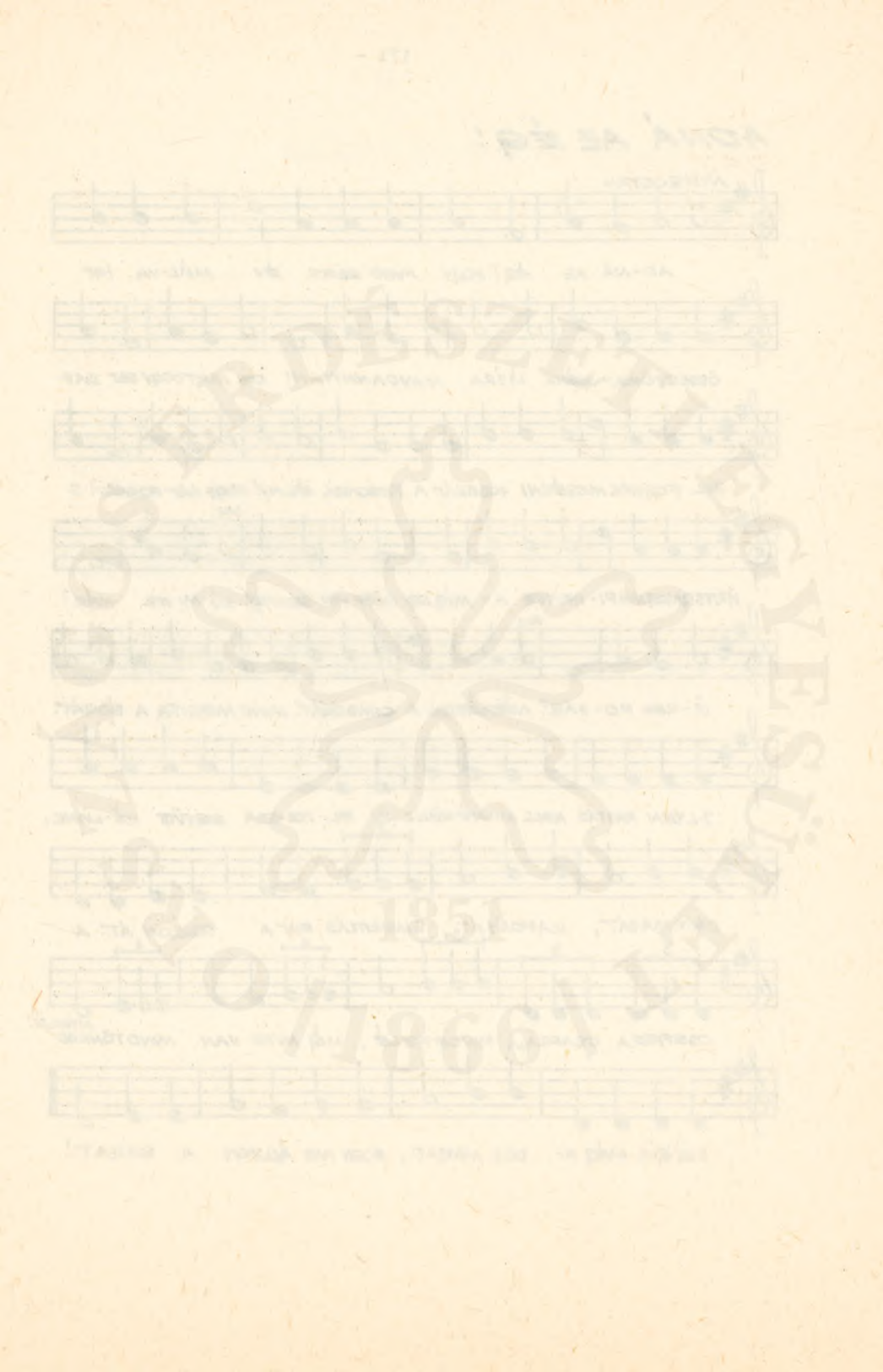
SZÉCHÉNYI
1851
1866

FAJ, BE FÁJ ELMENNI

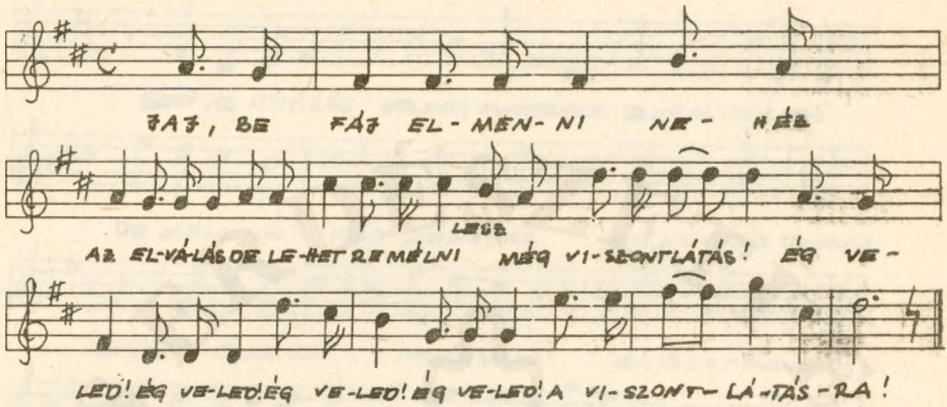

ORSZÁGOS ÉRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

SZÉP AZ IFJUSÁG

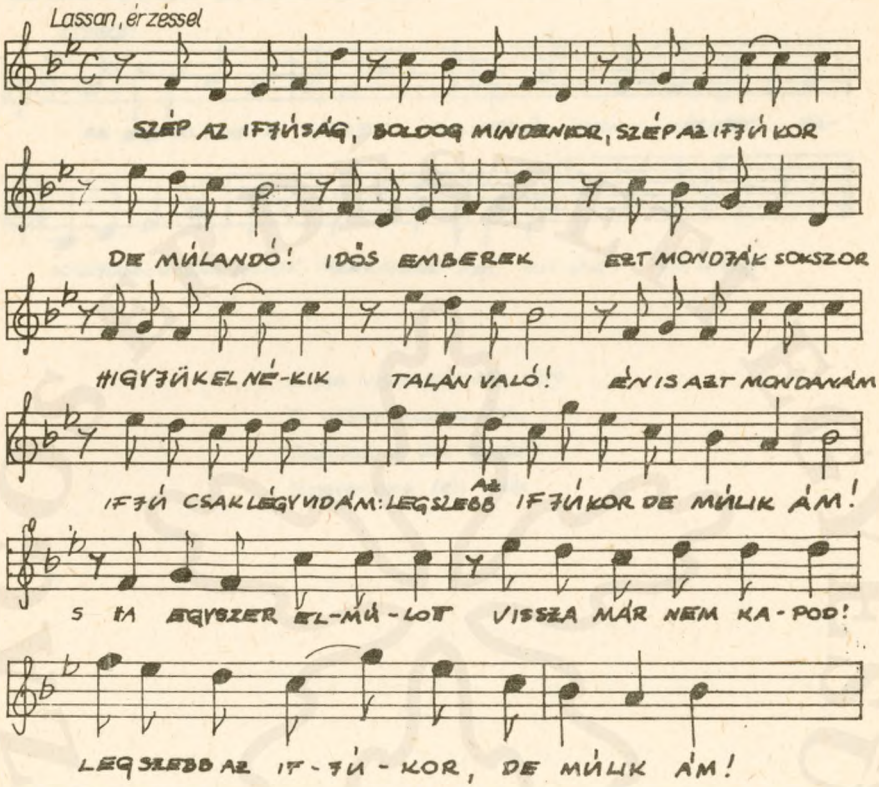

Nyilik a rózsa, nyilik a szekfü,
De elfonnyad mind a virágszál,
Ó jaj az ember sem örök éltü,
Elhervad ő is és a sirba száll!
Épp ezért mondom ám, ifju csak légy....

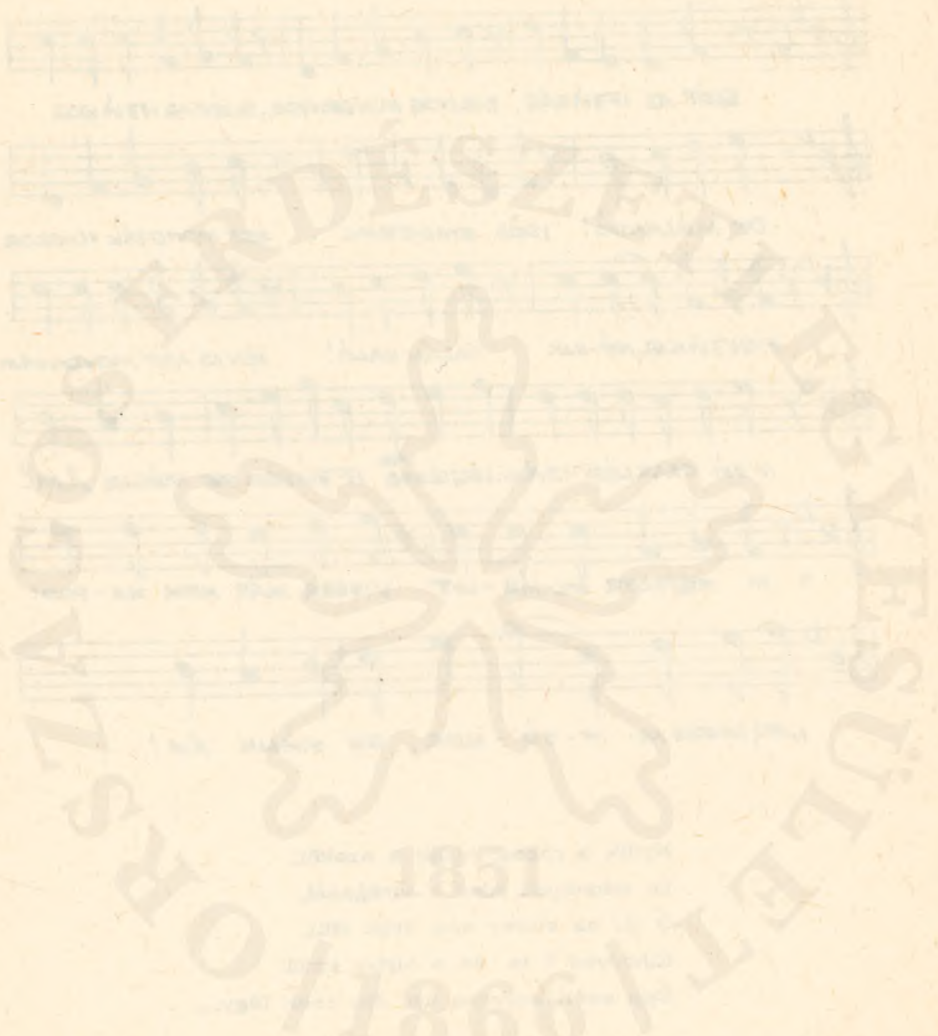
ORSZÁGOS FŐRDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1981

VALÉTÁNG NÓTA

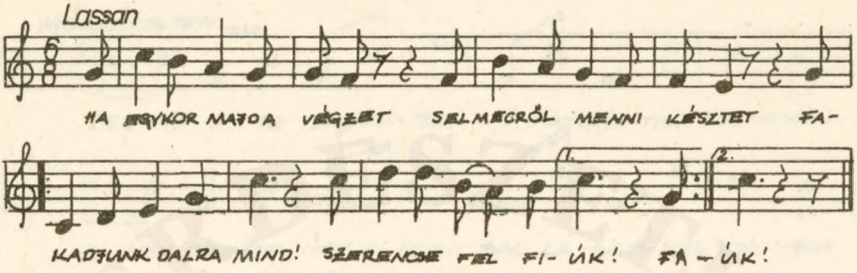

S ha visszatérünk ujra
E vidám koszoruba,
Szóljon a dal megint:
Szerencse fel! fiuk

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

GAUDEAMUS

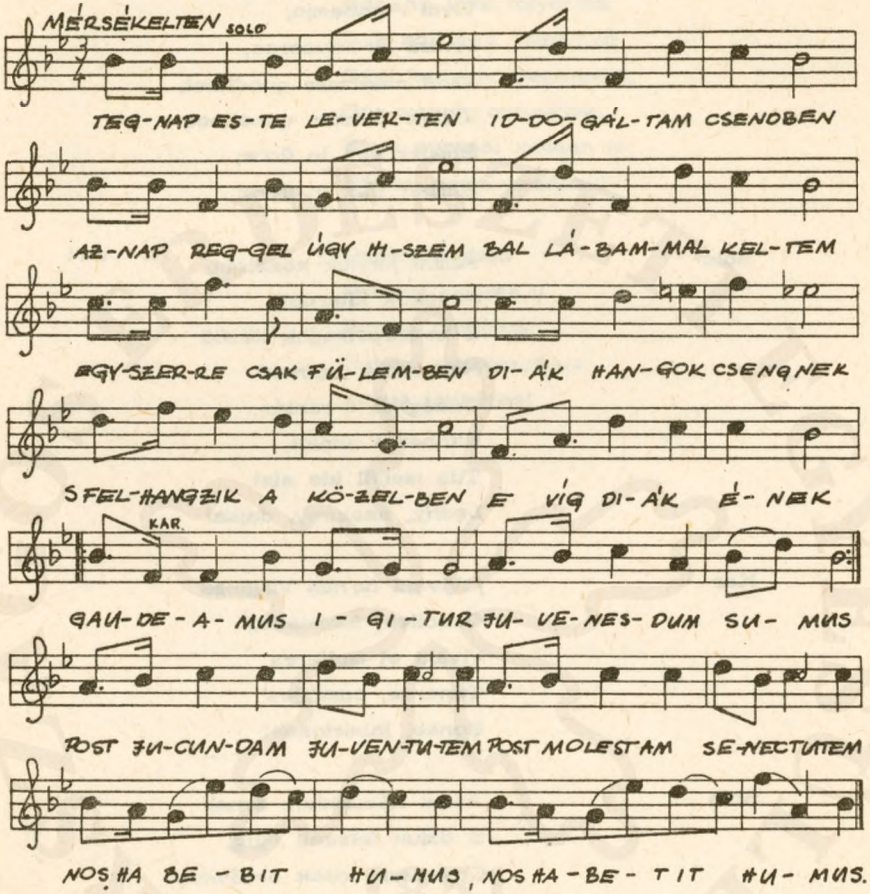

Solo

Felvonul egy vig sereg
Mind főiskolások,
Kar a karban bányászok,
Erdészek és kohászok.
Pelyhes arcu ifju had,
Karcsu gyertyaszálak,
Arcuk üde vérpiros,
Erőteljes válluk.

Kar

Vivat Academia,
Vivant Professores,
Vivat Academia,
Vivant Professores,
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
Simper sint in flore,
Simper sint in flore!

Solo

Amint jönnek közelebb
Ablakok kitárnak,
S cserépvirágok között
Hajfonatok várnak!
Odaéghet a rántás,
Elfőhet a sonka,
Tüz mellől ide siet
Leány, asszony, dajka!

Kar

/:Vivant omnes Virgines
Graciles, formosae:/
Vivant et mulieres
Tenerae, amabiles
Bonae, laboriosae!

Solo

Amint házunkhoz érnek
S daluk felszáll égig,
Egyszerre csak orcámon,
Egy könny pereg végig!
S ahogy gyorsan ujjaimmal
Szakállamhoz értem,
Ezüst szinü haj maradt
Reszkető kezemben!

Kar

/:Vita nostra brevis est
Brevi finietur,:/
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter
Nemini parcetur

Solo

Régi diákdicsőség!
Jaj, de gyorsan elmult,
Bár az idők folyamán
Sok-sok seb megujult;
Régi kedvem megmaradt,
Bor mellett helytállok,
És a sorssal mostan is
Bátran szembeszállok!

Kar

/:Pereat tristitia
Pereant osores,:/
Pereat diabolus,
Quivis antiburschius
Atque irrisores!

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK

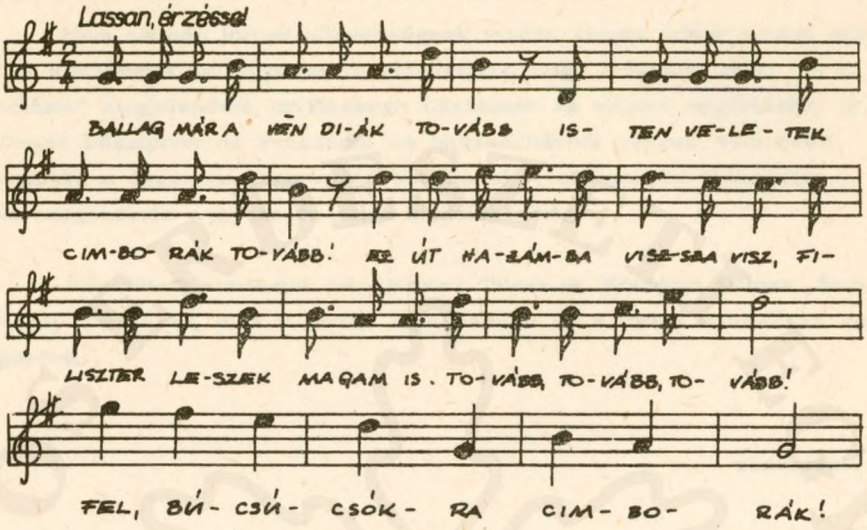

Ballag már a vén diák, tovább, tovább!
Elhagyá már az iskolát tovább, tovább!
Alsó és felső tantermek örökre Isten veletek
Tovább, tovább, tovább!
Találkozunk még cimborák

Mint vándor darvak bucsuzunk,
Megyünk, megyünk!
Ti szép emlékek jöjjetek velünk, velünk!
Az élet ugy sem tart soká
Megtérünk majd valahová
Megyünk, megyünk, megyünk!
Bajtársaim Isten velünk.

EGYESÜLET 1861 ORSZÁGOS

Nem csupán formai kötelességnek teszek eleget, mikor ezuton mondok köszönetet az Egyetem Vezetőségének, hogy lehetővé tették "A mi nótáink" megjelenését, dr. Bezzegh Lászlónak az előszó megirásáért, dr. Tamás Lászlónak az indulásnál és összeállitásnál végzett munkájáért, valamint a Jegyzetsokszorositó Vezetőjének - dr.Pankotai Gábornak -, és dolgozóinak a gyors és szép kivitelezésért.

Köszönettel tartozom még Kertes Tibornak, Földényi Pálnak, Szemerey Tamásnak, akik a kották rajzolásában és a cimek felirásában segitettek.

- szerkesztő -

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

OROSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/